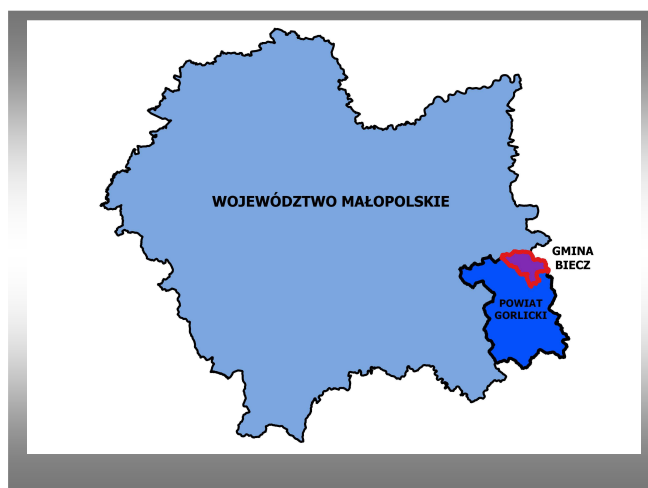

Zamawiający:

Gmina Biecz

ul. Rynek 1, 38-340 Biecz

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA
PRZESTRZENNEGO GMINY BIECZ

Opracowanie:

PUH MAGNUS MEDIA

Pracownia Projektowa

30-009 Kraków

ul. Friedleina 4-6/201

Kraków, lipiec 2016

ZESPÓŁ AUTORSKI opracowujący projekt zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy i Miasta Biecz – 2015/16r.

Kierownik opracowania: .....

Zespół projektowy: .....

I. DANE OGÓLNE

1. Przedmiot opracowania

Przedmiotem niniejszego opracowania jest identyfikacja i analiza prognozowanych oddziaływań na środowisko ustaleń studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Biecz, na podstawie uchwały Nr XLV/570/2014 Rady Miejskiej w Bieczu z dnia 1 sierpnia 2014 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania Gminy Biecz, obejmującego obszar w granicach administracyjnych gminy.

Opracowanie zostało wykonane na podstawie umowy z dnia 20 marca 2015 r. Nr ZP. 272.1.2.2015 zawartej w Bieczu pomiędzy: Gminą Biecz, 38-340 ul. Rynek 1 reprezentowaną przez Mirosława Wędrychowicza – Burmistrza Biecza, zwanego dalej Zamawiającym, a P.U.H. Magnus Media Pracownia Projektowa Piotr Jasion, ul. Friedleina 4-6/201, 30-009 Kraków zwanym dalej Wykonawcą.

2. Podstawa prawna opracowania prognozy

Podstawę prawną sporządzenia prognozy stanowią przepisy:

- 1) ustawy z dnia 27 marca 2003 roku *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (tekst jedn. Dz. U. 2015, poz. 199 z późn. zm.),
- 2) ustawy z dnia 3 października 2008 roku *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (tekst jedn. Dz. U. 2013, poz. 1235 z późn. zm.),
- 3) ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku *Prawo ochrony środowiska* (tekst jedn. Dz.U. 2013, poz. 1232 z późn. zm.),

oraz na szczeblu międzynarodowym:

- 1) Dyrektywy 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko,
- 2) Dyrektywy 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska.

3. Cel i zakres prognozy

Podstawowym celem niniejszej prognozy oddziaływania na środowisko jest analiza rodzaju i zakresu możliwych oddziaływań na środowisko zawartych w ustaleniach studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, jak również wskazanie rozwiązań planistycznych zoptymalizowanych dla stanu środowiska, poprzez:

- identyfikację i ocenę najbardziej prawdopodobnych wpływów ustaleń studium na biofizyczne i zdrowotne komponenty środowiska przedmiotowego obszaru,
- eliminację lub optymalizację rozwiązań i ustaleń studium niewskazanych ze względu na ewentualne negatywne skutki dla środowiska lub zagrożenie dla zdrowia mieszkańców,
- pełne poinformowanie podmiotów studium, tj. wnioskodawców, społeczności lokalnej lub organów samorządu o skutkach wpływu ustaleń studium dla środowiska przyrodniczego

Obowiązek sporządzenia niniejszego opracowania wynika z przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 roku *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r., poz. 1235 z późn. zm.).

Stosownie do art. 46 pkt 1) ww. ustawy, projekt studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy wymaga przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko. W ramach tego postępowania, zgodnie z art. 51 ust. 1, organ opracowujący projekt studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy jest zobowiązany do sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko, z uwzględnieniem wytycznych zawartych w art. 51 ust. 2 ustawy, zgodnie z którymi prognoza oddziaływania na środowisko:

1) *zawiera:*

- a) *informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami,*
- b) *informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy,*
- c) *propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania,*
- d) *informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,*
- e) *streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym;*

2) *określa, analizuje i ocenia:*

- a) *istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu,*
- b) *stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem,*
- c) *istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody,*
- d) *cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu,*
- e) *przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także*

na środowisko, a w szczególności na: różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne – z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy;

3) przedstawia:

- a) *rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru,*
- b) *biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru - rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.*

Zakres prognozy uzgodniony przez Regionalną Dyрекcję Ochrony Środowiska w Krakowie (pisma: z dnia 10.08.2015 r. znak: ST-II.411.4.7.2015.GK oraz z dnia 12.10.2015 r., znak: ST-II.411.4.38.2015.GK) obejmuje elementy, o których mowa w art. 51 ust. 2 ustawy.

Niniejsze opracowanie zawiera określone w ww. uzgodnieniach aspekty, mogące mieć wpływ na stan środowiska naturalnego, życia i zdrowia ludzi, w tym m.in. w zakresie sposobu odprowadzania ścieków, ochrony wód podziemnych i wód powierzchniowych, zaopatrzenia w wodę oraz oddziaływania hałasu i promieniowania elektromagnetycznego na terenach zabudowy mieszkaniowej.

Podano również rodzaj przeznaczenia i zagospodarowania terenów inwestycyjnych i przemysłowych, sposobu ich zaopatrzenia w ciepło, rozwiązań gospodarki odpadami i gospodarki wodno – ściekowej.

W prognozie przeprowadzono również analizę wzajemnego oddziaływania planowanego zagospodarowania obszarów objętych studium oraz terenów sąsiednich, a także wskazano zagrożenia wynikające z potencjalnych skumulowanych oddziaływań planowanego i istniejącego zagospodarowania tych terenów. Ponadto uwzględniono ocenę wpływu realizacji ustaleń studium na wartości przyrodnicze, pod kątem zachowania terenów czynnych przyrodniczo oraz na możliwości utrzymania lub poprawy systemu terenów zieleni w mieście.

Prognoza opracowana została w języku niespecjalistycznym, co stanowi o przystępności zawartych w niej informacji dla wnioskodawców i osób zainteresowanych.

4. Metodyka, materiały wykorzystane do sporządzenia prognozy

Prognozę oddziaływania na środowisko Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Biecz sporządzono przy zastosowaniu metod opisowych dotyczących charakterystyki istniejącego stanu zasobów środowiska, ze szczególnym uwzględnieniem przewidywanych znaczących oddziaływań oraz obszarów prawnie chronionych i tendencji niektórych zjawisk, procesów przyrodniczych. Wykorzystano również metody analityczne, badania fizyczne, analizy map, zdjęć lotniczych i satelitarnych, zbiory statystyczne i meteorologiczne.

W pierwszej kolejności zdefiniowano zakres przestrzenny prognozy oraz stworzono ramy dla analizy i oceny obszaru badań, celem określenia powiązań i zależności obszaru objętego projektem studium z otoczeniem oraz oddziaływań, których przewidywany wpływ na środowisko może mieć niepożądane skutki. Następnie określono kierunki w zakresie optymalizacji rozwiązań dla obszarów funkcjonalnych przyjętych w projekcie studium.

Istotnym elementem okazało się wskazanie metod monitorowania zjawisk zachodzących w analizowanych obszarach oraz skuteczności prowadzonej dla nich polityki ekologicznej.

Na podstawie analizy uwarunkowań środowiskowych, obejmujących zwłaszcza stopień wrażliwości i podatności środowiska na degradację oraz ustaleń studium dotyczących projektowanych sposobów użytkowania i zagospodarowania terenów – dokonano weryfikacji rozwiązań planistycznych oraz wskazano obszary oraz tereny o różnej wadze skutków środowiskowych.

Ponadto w prognozie uwzględniono informacje zawarte w dokumentach powiązanych z projektem studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Biecz, w tym:

- „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania Gminy Biecz” przyjęte uchwałą nr XV/171/99 Rady Miejskiej w Bieczu z dnia 29 grudnia 1999 r. i zmienione uchwałą Nr VII/74/2003 RM w Bieczu.
- Zintegrowana strategia rozwoju powiatu gorlickiego. Realizacja i modyfikacja zadań na lata 2014 – 2020
- Program ochrony środowiska dla powiatu gorlickiego na lata 2008 – 2016
- Lokalny Program Rewitalizacji Miasta Biecz (2008 r.)
- „Rozpoczynamy nowy złoty wiek Biecza. Strategia Rozwoju Lokalnego Gminy Biecz w perspektywie do 2025 roku”
- Program Ochrony Powietrza z Planem Gospodarki Niskoemisyjnej, przyjęty uchwałą Nr XIV/171/2015 Rady Miejskiej w Bieczu z dnia 28 grudnia 2015 r.

II. POWIĄZANIA Z INNYMI DOKUMENTAMI NA POZIOMIE UE, KRAJU I REGIONU

Prognoza oddziaływania na środowisko tworzona jest w oparciu, m.in. o ustalenia innych dokumentów na szczeblu międzynarodowym, krajowym, regionalnym i lokalnym. W dokumentach tych istotne miejsce zajmują zagadnienia ochrony środowiska i zrównoważonego rozwoju. Wśród nich wyróżnić należy:

1. Dokumenty na poziomie unijnym:

❖ PROGRAM DZIAŁAŃ WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ

Wśród kluczowych dokumentów należy wyróżnić Program Działań Wspólnoty Europejskiej w Dziedzinie Środowiska. Okres obowiązywania szóstego EAP zakończył się w lipcu 2012 r., lecz wciąż trwa wdrażanie wielu działań i środków w ramach tego programu. W przeprowadzonej przez Komisję Europejską ocenie końcowej realizacji szóstego EAP (*Environmental Action Programme*) stwierdza się, że program ten wpłynął na poprawę stanu środowiska i wyznaczył nadrzędny kierunek strategiczny polityki ochrony środowiska.

Powstaniu projektu 7. EAP towarzyszą odmienne warunki – jednym z nich kryzys gospodarczy – dlatego też siódmy program nie jest prostą kontynuacją dotychczasowych działań, ale powinien skupiać się na osiągnięciu celów w sposób ekonomicznie efektywny. Obecnie trwają konsultacje społeczne nad projektem 7. EAP.

Rolą 7. Programu działań w zakresie środowiska „Dobrze żyć w granicach naszej planety”, jest zapewnienie, by w świetle problemów gospodarczych Unii Europejskiej i silnej konkurencji gospodarczej w wymiarze globalnym nie doszło do osłabienia efektywności działań na rzecz ochrony środowiska oraz aby uzgodnione dotychczas cele w zakresie ochrony środowiska do roku 2020, zarówno na poziomie unijnym jak też regionalnym oraz globalnym zostały osiągnięte. 7. EAP określa kompleksowe cele wraz z kierunkami działań do roku 2020 z perspektywą do roku 2050 w celu przekształcenia gospodarki Unii Europejskiej w gospodarkę efektywnie korzystającą z zasobów i niskoemisyjną z uwzględnieniem ograniczeń zasobów naturalnych oraz kwestii ich ochrony, sprzyjającą włączeniu społecznemu, zapewniającą wzrost gospodarczy i rozwój, uwzględniającą zagrożenia dla zdrowia i dobrostanu człowieka, zapewniającą godne miejsca pracy, a także zmniejszającą istniejące nierówności społeczne.

W siódmym Programie zostało zaproponowanych dziewięć celów priorytetowych, obejmujących priorytety tematyczne:

- Cel priorytetowy 1: ochrona, zachowanie i poprawa kapitału naturalnego UE,
- Cel priorytetowy 2: Przekształcenie UE w zasobooszczędną, zieloną i konkurencyjną gospodarkę niskoemisyjną,
- Cel priorytetowy 3: Ochrona obywateli UE przed związanymi ze środowiskiem naciskami i zagrożeniami dla zdrowia i dobrostanu,

w tym priorytety w zakresie sprzyjających uwarunkowań prawnych:

- Cel priorytetowy 4: Maksymalizacja korzyści płynących z prawodawstwa UE w zakresie ochrony

środowiska,

- Cel priorytetowy 5: Poprawa dowodów stanowiących podstawę polityki ochrony środowiska,
- Cel priorytetowy 6: Zabezpieczenie inwestycji na rzecz polityki ochrony środowiska i przeciwdziałania zmianie klimatu oraz urealnienie cen,
- Cel priorytetowy 7: Lepsze uwzględnianie problematyki ochrony środowiska i większa spójność polityki oraz priorytety w zakresie podejmowania wyzwań o charakterze lokalnym, regionalnym i globalnym:
- Cel priorytetowy 8: Wspieranie zrównoważonego charakteru miast UE,
- Cel priorytetowy 9: Zwiększenie skuteczności działań unijnych mających na celu stawienie czoła wyzwaniom związanym z ochroną środowiska i klimatem na poziomie regionalnym i globalnym.

❖ **„EUROPA 2020 – strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu”.**

To nowy, długookresowy program rozwoju społeczno – gospodarczego Unii Europejskiej na lata 2010 – 2020. Został zatwierdzony przez Radę Europejską 17 czerwca 2010 r., zastępując w ten sposób realizowaną w latach 2000 – 2010 Strategię Lizbońską. Nowa strategia otworzyła dyskusję na temat przyszłości gospodarki wspólnotowej oraz kierunków rozwoju Unii Europejskiej, bazując na doświadczeniach Strategii Lizbońskiej, której porażkę upatrywano zwłaszcza w zbyt obszernym programie, słabej koordynacji i sprzecznych celach oraz braku politycznej determinacji ze strony Państw Członkowskich. Przewodniczący Komisji Europejskiej José Manuel Barroso temat ww. strategii wypowiedział się następująco: *„Europa 2020 to unijna strategia wzrostu na najbliższe dziesięciolecie. W zmieniającym się świecie UE potrzebna jest inteligentna i zrównoważona gospodarka sprzyjająca włączeniu społecznemu. Równoległa praca nad tymi trzema priorytetami powinna pomóc UE i państwom członkowskim w uzyskaniu wzrostu zatrudnienia oraz zwiększeniu produktywności i spójności społecznej. Unia wyznaczyła sobie konkretny plan obejmujący pięć celów – w zakresie zatrudnienia, innowacji, edukacji, włączenia społecznego oraz zmian klimatu/energii – które należy osiągnąć do 2020 r. W każdym z tych obszarów wszystkie państwa członkowskie wyznaczyły z kolei własne cele krajowe. Konkretnie działania na poziomie zarówno unijnym, jak i krajowym wzmocnią realizację strategii.”*

2. Dokumenty na poziomie krajowym:

❖ **KONSTYTUCJA RZECZOSPOLITEJ POLSKI z dnia z dnia 2 kwietnia 1997 r.**

W Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej znaleźć można szereg postanowień, które w sposób bezpośredni odnoszą się do ochrony środowiska. Największe jednak znaczenie ma **art. 5 Konstytucji RP**, który stanowi, iż **„Rzeczpospolita Polska (...) strzeże dziedzictwa narodowego oraz zapewnia ochronę środowiska, kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju”**

Oznacza to, iż jedną z podstawowych funkcji państwa polskiego jest zapewnienie ochrony środowiska, a u podstaw realizacji tej i innych funkcji leży zasada **zrównoważonego rozwoju** (*ang. sustainable development*) – takiego rozwoju społeczno – gospodarczego, w którym następuje proces integrowania działań politycznych, gospodarczych i społecznych, poprzez zapewnienie dostępu do zasobów zarówno odnawialnych, jak i nieodnawialnych, wzrostu jakości życia w czystym i naturalnym środowisku, wzrostu ekonomicznego dokonującego się poprzez bardziej efektywne wykorzystanie surowców i innych zasobów przyrody, racjonalizację zużycia energii i pracy, a także rozwój proekologicznych technologii oraz ochrony dziedzictwa przyrodniczego i kulturowego – w celu zagwarantowania możliwości zaspokajania podstawowych potrzeb poszczególnych społeczności lub obywateli zarówno współczesnego pokolenia, jak i przyszłych pokoleń.

Kryteria zrównoważonego rozwoju powinny być uwzględniane we wszystkich dokumentach związanych z planowaniem przestrzennym, jak również w politykach, strategiach, planach lub programach obejmujących strategiczne sektory gospodarki. Do pojęcia trwałego i zrównoważonego rozwoju odwołują się ponadto traktaty Unii Europejskiej oraz liczne dokumenty i umowy międzynarodowe, w tym dokumenty ratyfikowane przez Polskę.

Zgodnie z art. 74 KRP ochrona środowiska jest obowiązkiem władz publicznych, które prowadzą politykę zapewniającą bezpieczeństwo ekologiczne współczesnemu i przyszłym pokoleniom, jak również wspierają działania obywateli na rzecz ochrony i poprawy stanu środowiska. Jednocześnie każdy obywatel ma prawo do informacji o stanie i ochronie środowiska. Z kolei art. 86 wskazuje, iż każdy obywatel obowiązany jest do dbałości o stan środowiska i ponosi odpowiedzialność za spowodowane przez siebie jego pogorszenie. Zasady tej odpowiedzialności określa ustawa Prawo ochrony środowiska.

❖ POLSKA 2025. NOWY MOTOR WZROSTU W EUROPIE. DŁUGOOKRESOWA STRATEGIA TRWAŁEGO I ZRÓWNOWAŻONEGO ROZWOJU.

Dokument ten został opracowany jako rządowa strategia rozwoju. Jest to pierwszy w Polsce plan o takim charakterze, a jego uszczegółowieniem jest pożądana wizja Polski w roku 2025. Strategia określa podstawy i związki dla rozwoju wiążące politykę społeczną, gospodarczą, ochrony środowiska oraz gospodarki przestrzennej i regionalnej w Polsce. Cel nadrzędny wyznaczyła koncepcja trwałego i zrównoważonego rozwoju wraz z przyjętym paradygmatem ładu społecznego, opartym na poszanowaniu praw człowieka, akceptacji wartości rodziny, realizacji zasady subsydiarności oraz dbałości państwa o wspólne dobro, o tożsamość narodową i suwerenność.

Dokument Polska 2025 zakłada upodabnianie się struktury gospodarki polskiej do struktury gospodarek w wysoko rozwiniętych krajach Unii Europejskiej. Jednak z uwagi na odmienną uwarunkowań wewnętrznych i zewnętrznych w stosunku do innych państw członkowskich założono, że realizacja i ew. weryfikacja stworzonych celów i zadań strategii będzie uzależniona od indywidualnej polityki państwa polskiego. Pomimo otwartego charakteru, strategia uzyskała jednocześnie status dokumentu nadrzędnego nad wszelkimi dokumentami planistycznymi, strategiami krótko i średnio terminowymi, politykami i programami sektorowymi opracowywanymi przez organy administracji publicznej.

Kontekst zasady zrównoważonego rozwoju został ujęty m.in. w odniesieniu do procesów związanych z rozwojem społeczno – gospodarczym, który powinien dokonywać się w sposób jak najmniej zagrażający środowisku, przy czym pojęcie „środowiska” rozumiane jest tutaj szeroko, gdzie elementem środowiska jest nie tylko świat przyrodniczy, ale również człowiek – jako integralna jego część. W konsekwencji, jako jeden z priorytetów, wskazano sukcesywne eliminowanie działań gospodarczych szkodliwych dla środowiska i zdrowia ludzi oraz promowanie gospodarowania „przyjaznemu” środowisku, zmianę modelu produkcji i modelu konsumpcji oraz przywracanie środowiska do właściwego stanu wszędzie tam, gdzie nastąpiło naruszenie równowagi przyrodniczej. Ochrona i racjonalne kształtowanie środowiska przyrodniczego jest bowiem jednym z niezbędnych warunków do zapewnienia człowiekowi egzystencji w czystym i naturalnym środowisku, które stanowi jednocześnie element dynamicznego rozwoju społeczno – gospodarczego.

❖ **KONCEPCJA PRZESTRZENNEGO ZAGOSPODAROWANIA KRAJU 2030 (KPZK 2030).**

Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030 jest najważniejszym krajowym dokumentem strategicznym dotyczącym zagospodarowania przestrzennego kraju. Została opracowana zgodnie z zapisami ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z 27 marca 2003 roku. Proponowane w KPZK 2030 nowe ujęcie problematyki zagospodarowania przestrzennego kraju polega na zmianie podejścia do roli polityki przestrzennej państwa w osiąganiu nakreślonych wizji rozwojowych.

KPZK 2030 wprowadza współzależność pomiędzy planowaniem przestrzennym a formułowaniem celów i zadań społeczno – gospodarczych na poziomie krajowym, wojewódzkim i lokalnym oraz w odniesieniu do obszarów funkcjonalnych. Wiąże planowanie strategiczne z programowaniem działań w ramach programów rozwoju i programów operacyjnych współfinansowanych ze środków UE, określa działania państwa w sferze legislacyjnej i instytucjonalnej dla wzmocnienia efektywności systemu planowania przestrzennego i działań rozwojowych (w tym inwestycyjnych) ukierunkowanych terytorialnie.

❖ **POLITYKA EKOLOGICZNA PAŃSTWA W LATACH 2009-2012 Z PERSPEKTYWĄ DO ROKU 2016**

Polityka ekologiczna to dokument strategiczny, który poprzez określenie celów i priorytetów ekologicznych wskazuje kierunek działań koniecznych dla zapewnienia właściwej ochrony środowiska naturalnego. Wśród priorytetów polityki ekologicznej zawarto m.in. następujące działania:

- wspieranie platform technologicznych i eko innowacyjności w ochronie środowiska,
- przywrócenie podstawowej roli miejscowym planom zagospodarowania przestrzennego, jako podstawy lokalizacji inwestycji,
- zwiększenie retencji wody,
- opracowanie krajowej strategii ochrony gleb,
- promocja wykorzystania metanu z pokładu węgla,
- ochrona atmosfery,
- ochrona wód,
- gospodarka odpadami,

- modernizacja systemu energetycznego.

Oprócz powyższych dokumentów, szczególne znaczenie w kształtowaniu nowej polityki ekologicznej mają m.in.:

- ❖ Krajowy plan gospodarki odpadami,
- ❖ Krajowy program zwiększenia lesistości,
- ❖ Krajowy program oczyszczania ścieków komunalnych,
- ❖ Krajowa strategia ochrony i umiarkowanego użytkowania różnorodności biologicznej.

3. Dokumenty na poziomie regionalnym:

- ❖ **STRATEGIA ROZWOJU WOJEWÓDZTWA MAŁOPOLSKIEGO NA LATA 2011-2020. „MAŁOPOLSKA 2020. NIEOGRANICZONE MOŻLIWOŚCI”**

Strategia jest narzędziem realizacji polityki rozwoju województwa i wypracowanym konsensusem pomiędzy interesami poszczególnych aktorów regionalnych, różnymi celami rozwoju wszystkich partnerów, a także uwarunkowaniami zewnętrznymi i wewnętrznymi, które determinują działania prowadzone w regionie. Stanowi informację o prowadzonej polityce rozwoju zarówno dla mieszkańców regionu jak i dla innych partnerów: województw, administracji rządowej czy inwestorów chcących podjąć działania w regionie.

Sformułowana w Strategii „Małopolska 2020. Nieograniczone możliwości” (przyjętej przez Sejmik 26 września 2011 r.) wizja rozwoju podkreśla, aby „Małopolska była atrakcyjnym miejscem życia, pracy i spędzania czasu wolnego, europejskim regionem wiedzy i aktywności, silnymi wartościami uniwersalnymi, tożsamością i aspiracjami swoich mieszkańców, świadomie czerpiącym z dziedzictwa i przestrzeni regionalnej, tworzącym szanse na rozwój ludzi i nowoczesnej gospodarki”.

Cel główny strategii rozwoju Małopolski wskazuje na generalny kierunek postępowania w realizacji wizji regionu, jaką planuje się osiągnąć w perspektywie 2020 roku. Mając na uwadze aktualną i oczekiwaną – przyszłą pozycję rozwojową Małopolski, przewiduje się, że wizja ta będzie realizowana poprzez cel główny, którym jest: „Efektywne wykorzystanie potencjałów regionalnej szansy dla rozwoju gospodarczego oraz wzrost spójności społecznej i przestrzennej Małopolski w wymiarze regionalnym, krajowym i europejskim.”

- ❖ **PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO WOJEWÓDZTWA MAŁOPOLSKIEGO**

Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Małopolskiego, przyjęty Uchwałą Nr XV/174/03 Sejmiku Województwa Małopolskiego z dnia 22 grudnia 2003 r. jest dokumentem o charakterze strategicznym dla kształtowania przestrzeni województwa, określającym koncepcję podstawowych elementów przyszłej struktury przestrzennej województwa i powiązań funkcjonalnych między jego elementami. Plan formułuje zasady realizujące politykę przestrzenną województwa i organizujące jego strukturę przestrzenną, a ponadto uwzględnia ustalenia Strategii Rozwoju Województwa Małopolskiego oraz ustalenia Koncepcji Przestrzennego Zagospodarowania Kraju i programy zawierające zadania rządowe służące realizacji inwestycji celu publicznego o znaczeniu krajowym. Plan jest adresowany do szerokiego grona odbiorców, obejmującego podmioty samorządowe, rządowe i

pozarządowe, środowiska gospodarcze, stowarzyszenia, organizacje społeczne oraz wszystkich obywateli zainteresowanych.

Podstawą formułowania ustaleń Planu jest zasada równoważenia rozwoju województwa, zakładająca spójność środowiska przyrodniczego, społecznego i gospodarczego. Nadrzędnym celem tego dokumentu winno być zatem integrowanie działań politycznych, gospodarczych i społecznych, z zachowaniem równowagi środowiska naturalnego oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych. Wśród uniwersalnych priorytetów zagospodarowania przestrzennego w planie tym uwzględnia się w szczególności: wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury, walory architektoniczne i krajobrazowe, wymagania ochrony środowiska przyrodniczego, zdrowia oraz bezpieczeństwa ludzi i mienia, a także wymagania osób niepełnosprawnych, wymagania ochrony dziedzictwa kulturowego i dóbr kultury, walory ekonomiczne przestrzeni i prawo własności, potrzeby obronności i bezpieczeństwa państw w krajowych i wojewódzkich.

❖ PROGRAM STRATEGICZNY OCHRONA ŚRODOWISKA WOJEWÓDZTWA MAŁOPOLSKIEGO

Program Strategiczny Ochrona Środowiska, przyjęty uchwałą Nr LVI/894/14 Sejmiku Województwa Małopolskiego z dnia 27 października 2014, jest aktualizacją Programu Ochrony Środowiska Województwa Małopolskiego na lata 2007-2014 (przyjętego uchwałą Nr XI/133/07 Sejmiku Województwa Małopolskiego z dnia 24 września 2007 roku).

Jest on jednocześnie dokumentem, który realizuje Strategię Rozwoju Województwa Małopolskiego na lata 2011-2020. Program Strategiczny jest spójny z Planem Zarządzania Strategią Rozwoju Województwa Małopolskiego, który stanowi realizację zapisów obowiązującej Strategii Rozwoju Województwa Małopolskiego na lata 2011-2020, a jednocześnie określa zasady opracowania programów strategicznych województwa małopolskiego.

Program Strategiczny Ochrona Środowiska Województwa Małopolskiego prezentuje działania przewidziane do realizacji w latach 2014-2020 w tym także te, które nie wynikają z bezpośrednich kompetencji Samorządu Województwa Małopolskiego. Jest więc dokumentem kompleksowo traktującym zadania ochrony środowiska poprzez określone priorytety i najistotniejsze kierunki działań.

❖ PLAN GOSPODARKI ODPADAMI DLA WOJEWÓDZTWA MAŁOPOLSKIEGO

Plan gospodarki odpadami dla województwa małopolskiego został przyjęty uchwałą Nr XXV/397/12 Sejmiku Województwa Małopolskiego z dnia 2 lipca 2012 r.

Kluczowym elementem Wojewódzkiego Planu Gospodarki Odpadami jest podział województwa na regiony gospodarki odpadami komunalnymi. Dotyczy on zmieszanych odpadów komunalnych, odpadów zielonych i pozostałości z sortowania odpadów komunalnych przeznaczonych do składowania. Pozostałe odpady (w tym selektywnie odbierane od właścicieli nieruchomości), obowiązuje hierarchia postępowania z odpadami i zasada bliskości. Wojewódzki plan gospodarki odpadami określa:

- regiony gospodarki odpadami komunalnymi na terenie województwa,

- regionalne instalacje do przetwarzania odpadów komunalnych w poszczególnych regionach gospodarki odpadami komunalnymi,
- instalacje przewidziane do zastępczej obsługi regionów, do czasu uruchomienia regionalnych instalacji do przetwarzania odpadów komunalnych oraz w przypadku, gdy znajdująca się w nich instalacja uległa awarii lub nie może przyjmować odpadów z innych przyczyn. Przyjęte cele w gospodarce odpadami oraz kierunki działań w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów i kształtowania systemu gospodarki odpadami obejmują okres lat 2012-2023 dla wszystkich rodzajów odpadów powstających na terenie województwa małopolskiego oraz przywożonych na jego obszar.

4. Dokumenty na poziomie powiatowym:

❖ ZINTEGROWANA STRATEGIA ROZWOJU POWIATU GORLICKIEGO. REALIZACJA I MODYFIKACJA ZADAŃ NA LATA 2014 – 2020.

Strategia rozwoju powiatu gorlickiego zawiera długookresowy plan działania, określający strategiczne cele rozwoju powiatu i przyjmujący takie cele i kierunki działania, które są niezbędne dla realizacji przyjętych zamierzeń rozwojowych. W strategii zawarto cztery priorytety rozwojowe powiatu gorlickiego:

- Priorytet I – Podnoszenie poziomu jakości życia w powiecie gorlickim.
- Priorytet II – Wzmocnienie konkurencyjności gospodarczej i atrakcyjności inwestycyjnej powiatu.
- **Priorytet III – Ochrona środowiska naturalnego i bioróżnorodności.**
- Priorytet IV – Podnoszenie atrakcyjności turystycznej powiatu gorlickiego.

Zadania strategiczne zawarte w Priorytecie III, dotyczące Gminy Biecz, obejmują:

- opracowanie uproszczonych planów urządzenia lasów, niestanowiących własności Skarbu Państwa,
- promocję odnawialnych źródeł energii,
- montaż kolektorów słonecznych na obiektach użyteczności publicznej,
- termomodernizację obiektów użyteczności publicznej na terenie powiatu gorlickiego,
- wspieranie działań na rzecz konserwacji i rewitalizacji dóbr dziedzictwa kulturowego na terenie miasta i gminy Biecz.

❖ PROGRAM OCHRONY ŚRODOWISKA DLA POWIATU GORLICKIEGO NA LATA 2008 – 2016

W Programie Ochrony Środowiska dla Powiatu Gorlickiego 2008 – 2016 określono cele i kierunki działań w zakresie rozwoju społeczno – gospodarczego i ochrony środowiska, do których należą:

- racjonalne użytkowanie zasobów naturalnych (zmniejszenie zużycia energii, surowców i materiałów, wzrost udziału wykorzystywanych zasobów odnawialnych, ochrona zasobów kopaliny),
- ochrona powietrza, ochrona przed hałasem (zapewnienie wysokiej jakości powietrza, redukcja emisji gazów i pyłów, zminimalizowanie uciążliwego hałasu),

- ochrona wód (zapewnienie odpowiedniej jakości użytkowej wód, racjonalizacja zużycia wody, ochrona przed powodzią, właściwa gospodarka wodno – ściekowa),
- ochrona gleb,
- ochrona zasobów przyrodniczych (zachowanie zasobów przyrodniczych z uwzględnienie ich różnorodności oraz rozwój zasobów leśnych, racjonalna eksploatacja lasów),
- prowadzenie skutecznej akcji edukacyjno – informacyjnej gwarantującej powodzenie realizacji wyżej wymienionych działań,

W „Programie” zdefiniowano bariery (ekologiczne, społeczne, ekonomiczne i przestrzenne) dla realizacji postulatów zrównoważonego rozwoju, z jednoczesnymi propozycjami ich likwidacji. Kierując się tymi przesłankami, w dokumencie zdefiniowano ekologiczne cele strategiczne dla powiatu. Ich realizacja w powiązaniu z programem edukacji ekologicznej społeczeństwa powinna zapewnić powiatowi gorlickiemu rozwój zgodny z zasadami zrównoważonego rozwoju.

W dokumencie nakreślono ogólne zasady zrównoważonego rozwoju oraz działań poszczególnych gmin powiatu gorlickiego. Zgodnie ze wskazaniami Programu Ochrony Środowiska dla Powiatu Gorlickiego programy gminne powinny się składać z dwóch części:

- zadań własnych (pod zadaniami własnymi należy rozumieć te przedsięwzięcia, które będą finansowane w całości lub częściowo ze środków będących w dyspozycji gminy),
- zadań koordynowanych (pod zadaniami koordynowanymi należy rozumieć pozostałe zadania, związane z ochroną środowiska i racjonalnym wykorzystaniem zasobów naturalnych, które są finansowane ze środków przedsiębiorstw oraz ze środków zewnętrznych, będących w dyspozycji organów i instytucji szczebla powiatowego, wojewódzkiego i centralnego).

Zadania własne powinny być w programie ujęte z pełnym zakresem informacji niezbędnej do kontroli ich realizacji (opis przedsięwzięcia, terminy realizacji, instytucja odpowiedzialna, koszty, źródła finansowania). Z kolei zadania koordynowane należy ujmować w programie z takim stopniem szczegółowości, jaki jest dostępny na terenie gminy. Do prac nad gminnym programem ochrony środowiska winny być włączone wszystkie właściwe ze względu na zasięg swojej działalności instytucje, związane z ochroną środowiska i zagospodarowaniem przestrzennym oraz przedsiębiorstwa oddziałujące na środowisko, oraz przedstawiciele społeczeństwa. W tym ostatnim przypadku rozumie się przez to organy samorządu terytorialnego, samorządu gospodarczego (jeśli istnieją na terenie gminy) i ekologiczne organizacje pozarządowe obejmujące zakresem swej działalności daną gminę.

W „Programie” przedstawiono zaproponowane dla powiatu gorlickiego cele, kierunki i zadania ekologiczne w odniesieniu do konkretnych elementów środowiska. Ich realizacja złoży się na wypełnianie zadań określonych w polityce ekologicznej państwa, co powinno prowadzić do zrównoważonego rozwoju powiatu.

Cele i kierunki w zakresie ochrony środowiska dla powiatu gorlickiego:

1. Racjonalne użytkowanie zasobów naturalnych

Racjonalne gospodarowanie zasobami naturalnymi jest jednym z podstawowych warunków zrównoważonego rozwoju. Uwzględniając to założenie określono cel ekologiczny: Racjonalizacja zużycia energii, surowców i materiałów oraz wzrost udziału zasobów odnawialnych.

W celu osiągnięcia w/w celu określono kierunki działań ekologicznych:

- racjonalizacja użytkowania wody,
- zmniejszenie materiałochłonności i odpadowości produkcji,
- zmniejszenie energochłonności gospodarki,
- wzrost wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych.

2. Ochrona powietrza

Zgodnie z przepisami polskiego prawa ochrona powietrza polega na zapobieganiu powstawaniu zanieczyszczeń, ograniczaniu lub eliminowaniu wprowadzonych do powietrza substancji zanieczyszczających w celu zmniejszenia stężeń do dopuszczalnego poziomu lub utrzymania ich na poziomie dopuszczalnych wielkości. Oceny jakości powietrza dokonuje się w strefach, które stanowią miasta i aglomeracje o liczbie ludności większej niż 250 tys. oraz obszary powiatów nie wchodzących w skład aglomeracji. Uwzględniając założenia ochrony powietrza określono cel ekologiczny: Zapewnienie wysokiej jakości powietrza, redukcja emisji pyłów i gazów cieplarnianych i niszczących warstwę ozonową.

W celu osiągnięcia w/w celu określono kierunki działań ekologicznych:

- ograniczenie emisji do powietrza w energetyce i przemyśle,
- ograniczenie emisji w sektorze mieszkalnictwa,
- ograniczenie emisji zanieczyszczeń komunikacyjnych.

3. Ochrona przed hałasem

Zgodnie z art. 112 ustawy Prawo Ochrony Środowiska (Dział V, art. 112), „ochrona przed hałasem polega na zapewnieniu jak najlepszego stanu akustycznego środowiska, między innymi poprzez utrzymanie hałasu poniżej poziomu dopuszczalnego lub, co najmniej na tym poziomie oraz przez zmniejszenie poziomu hałasu, co najmniej do dopuszczalnego, w przypadku, gdy jest on dotrzymany”. Uwzględniając założenia ochrony przed hałasem określono cel ekologiczny: Zminimalizowanie uciążliwego hałasu w środowisku. W celu osiągnięcia w/w celu określono kierunki działań ekologicznych:

- ochrona przed hałasem komunikacyjnym,
- ochrona przed hałasem przemysłowym.

4. Ochrona przed promieniowaniem elektromagnetycznym

Źródłem promieniowania elektromagnetycznego są stacje radiowe, telewizyjne i telefonii komórkowej, medyczne urządzenia diagnostyczne i terapeutyczne, urządzenia przemysłowe i gospodarstwa domowego oraz systemy przesyłowe energii elektrycznej. Na terenie powiatu znajdują się przede wszystkim pojedyncze sztuczne oraz liniowe źródła pól elektromagnetycznych wraz ze związanymi z nimi stacjami elektroenergetycznymi. Główne źródło promieniowania stanowią stacje rozrządowe oraz linie przesyłowe, które przesyłają energię do odbiorców na terenie powiatu. Na obszarze powiatu zlokalizowane są również obiekty telefonii komórkowej. Wokół elektrowni, stacji energoenergetycznej i linii najwyższych napięć rozciągają się

strefy ochronne. Niestety strefy te ograniczają budowę i rozbudowę domów mieszkalnych, wypoczynkowych i innych przeznaczonych na stały pobyt ludzi.

Tak więc jego natężenie nie stwarza zagrożenia dla zdrowia i życia ludzi ale wprowadza zamieszanie przestrzenne i blokuje różnego rodzaju inwestycje.

5. Ochrona wód

Gospodarowanie wodami zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju, a w szczególności kształtowanie i ochronę zasobów wodnych oraz korzystanie z wód reguluje ustawa Prawo Wodne. Zakłada ona gospodarowanie wodami uwzględniające zasadę wspólnych interesów i powinna być realizowana przez współpracę administracji publicznej, użytkowników wód i przedstawicieli lokalnych społeczności. Uwzględniając założenia ochrony zasobów wodnych określono cel ekologiczny: Zapewnienie wystarczającej ilości wody o odpowiedniej jakości użytkowej, racjonalizacja zużycia wody oraz ochrona przed powodzią.

W celu osiągnięcia w/w celu określono kierunki działań ekologicznych:

- zarządzanie zasobami wodnymi,
- ochrona wód,
- ochrona przeciwpowodziowa i retencja wodna.

6. Ochrona powierzchni ziemi

Ochrona powierzchni ziemi zgodnie z przepisami ustawy Prawo Ochrony Środowiska, polega na zapewnieniu jej jak najlepszej jakości. Uwzględniając założenia ochrony powierzchni ziemi określono cel ekologiczny: Ochrona powierzchni ziemi i gleb przed degradacją. W celu osiągnięcia w/w celu określono kierunki działań ekologicznych:

- gleby użytkowane rolniczo,
- zasoby kopalin.

7. Zasoby przyrodnicze

Ochrona zasobów przyrody ma prowadzić do zachowania istniejącego jej stanu (różnorodności gatunkowej) oraz stwarzania warunków do jak najlepszego rozwoju. Uwzględniając konieczność ochrony zasobów przyrody określono cel ekologiczny: Zachowanie walorów i zasobów przyrodniczych z uwzględnieniem georóżnorodności i bioróżnorodności, w tym wzrost lesistości powiatu. W celu osiągnięcia w/w celu określono kierunki działań ekologicznych:

- ochrona i rozwój systemu obszarów chronionych,
- integracja aspektów ekologicznych z planowaniem przestrzennym,
- ochrona gatunkowa roślin i zwierząt,
- ochrona lasów,
- edukacja ekologiczna społeczeństwa w zakresie ochrony przyrody.

8. Racjonalne użytkowanie zasobów naturalnych

Racjonalne gospodarowanie zasobami naturalnymi jest jednym z podstawowych warunków zrównoważonego rozwoju. Uwzględniając to założenie określono cel ekologiczny: Racjonalizacja zużycia energii, surowców i materiałów oraz wzrost udziału zasobów odnawialnych. W celu osiągnięcia ww. celu określono kierunki działań ekologicznych:

- racjonalizacja użytkowania wody,
- zmniejszenie materiałochłonności i odpadowości produkcji,
- zmniejszenie energochłonności gospodarki,
- wzrost wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych.

Realizacja ww. określonych celów i kierunków ekologicznych powinna być realizowana przez konkretne zadania ekologiczne.

5. Dokumenty na poziomie lokalnym:

❖ STRATEGIA ROZWOJU LOKALNEGO GMINY BIECZ W PERSPEKTYWIE DO 2025 ROKU

W dokumencie strategii o pełnej nazwie: „Rozpoczynamy nowy złoty wiek Biecza. Strategia Rozwoju Lokalnego Gminy Biecz perspektywie do 2025 roku” sformułowano misję i wizję gminy, o następującej treści:

Misja: *Rozpoczynamy nowy złoty wiek Biecza.*

Wizja: *Gmina Biecz to miejsce, gdzie mieszkańcy dla rozwoju społecznego i gospodarczego wykorzystują historyczne i kulturowe dziedzictwo złotych wieków, poprzez:*

- *wzmacnianie świadomości lokalnej i integracji,*
- *wzrost wiedzy oraz kompetencji społecznych i ekonomicznych mieszkańców,*
- *rozwój zrównoważonej gospodarki turystycznej i lokalnej przedsiębiorczości.*

W Strategii zdefiniowano trzy kluczowe kierunki rozwoju gminy, w ramach obszarów priorytetowych oraz wynikających z nich celów i zadań.

- *Priorytet I. Świadomi i aktywni mieszkańcy.*
- *Priorytet II. Renesans Gminy Biecz.*
- *Priorytet III. Marka Biecza.*

Strategia Rozwoju Lokalnego Gminy Biecz w perspektywie do 2025 roku jest wyrazem dążenia lokalnej społeczności nie tylko do osiągnięcia założonej wizji rozwoju i celów strategicznych lecz także celów rozwojowych, zapisanych w dokumentach strategicznych na szczeblu krajowym i regionalnym. Opracowana Strategia wpisuje się w najważniejsze dokumenty strategiczne i operacyjne, zarówno na poziomie krajowym, regionalnym jak i lokalnym. Zgodnie z ustaleniami uchwały Strategia winna być realizowana w ścisłej współpracy z jednostkami, instytucjami i organizacjami wymienionymi w Strategii.

❖ PROGRAM OCHRONY POWIETRZA Z PLANEM GOSPODARKI NISKOEMISYJNEJ DLA GMINY BIECZ

Program Ochrony Powietrza z Planem Gospodarki Niskoemisyjnej, uchwalony uchwałą Nr XIV/171/2015 Rady Miejskiej w Bieczu z dnia 28 grudnia 2015 r. jest dokumentem strategicznym, którego celem jest określenie wizji rozwoju gminy w kierunku gospodarki niskoemisyjnej. Dokument ten jest narzędziem prowadzenia polityki ekologicznej na szczeblu lokalnym, którego głównym założeniem jest systemowe ograniczenie niskiej emisji.

Zadaniem programu jest podniesienie efektywności energetycznej, zwiększenie poziomu wykorzystania odnawialnych źródeł energii, jak również redukcja emisji gazów cieplarnianych. Czynności te w konsekwencji mają służyć wszystkim mieszkańcom gminy poprzez poprawę jakości powietrza oraz zmniejszenie kosztów energii. Gospodarka niskoemisyjna to gospodarka polegająca na prowadzeniu działań uwzględniających korzyści ekonomiczne, społeczne i środowiskowe, a zmierzających do ograniczenia emisji zanieczyszczeń do powietrza. Podczas tworzenia dokumentu przyjęto założenie, iż powinien on spełniać rolę narzędzia pracy przyszłych użytkowników, ułatwiającego i przyspieszającego rozwiązywanie poszczególnych zagadnień. Dokument zawiera między innymi rozpoznanie aktualnego stanu środowiska w gminie oraz wpływu, jaki wywierają na nie poszczególne sektory a także przedstawia propozycje oraz opis zadań niezbędnych do kompleksowego rozwiązania problemów związanych z gospodarką niskoemisyjną.

POP-PGN zawiera m.in.: identyfikację stanu aktualnego, identyfikację obszarów problemowych, wyniki bazowej inwentaryzacji emisji dwutlenku węgla, zadania wyznaczone do realizacji w celu ograniczenia emisji oraz racjonalizacji zużycia energii na terenie Gminy Biecz, wskazanie mierników osiągnięcia założonych celów, określenie źródeł finansowania zadań wyznaczonych w programie, wykazanie spójności z innymi dokumentami lokalnymi obowiązującymi na terenie Gminy Biecz.

III. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA I LOKALIZACJA OBSZARU OBJĘTEGO OPRACOWANIEM

Obszar objęty niniejszym opracowaniem obejmuje gminę Biecz w jej granicach administracyjnych. Miasto i Gmina Biecz położone są w województwie małopolskim, w północno – wschodniej części powiatu gorlickiego, na granicy z powiatem tarnowskim i jasielskim. Od zachodu graniczy z gminą Moszczenica i Gorlice, na południu z gminą Lipinki, od wschodu z gminą Skolyszyn, a na północy z gminą Szerzyny i Rzepiennik Strzyżewski. Granice w znacznej mierze są granicami naturalnymi i biegną wzdłuż grzbietów górskich lub cieków wodnych.

Ryc. Gmina Biecz – lokalizacja na tle województwa i powiatu

Źródło: Opracowanie własne

Gmina Biecz leży w obniżeniu Dołów Jasielsko Sanockich, w dolinie rzeki Ropy i jej dopływów, tj. Libuszanki, Sitniczanki, potoku zw. Grudna i potoku Strzeszyńskiego. Miasto Biecz usytuowane jest na jednym ze wzgórz (281 m.n.p.m) Pogórza Karpackiego na lewym brzegu Ropy. Biecz leży w odległości ok. 35 km od granicy ze Słowacją oraz ponad 100 km od granicy z Ukrainą. Gminę tworzą:

- miasto Biecz z przedmieściami: Wapniskami, Hartą, Podwale, Nęcówka, Kurpielem, Załawiem i Belną,
- sołectwa: Binarowa Bugaj, Głęboka, Grudna Kępska, Korczyzna, Libusza, Raclawice, Rożnowice, Sitnica, Strzeszyn.

Ryc. Gmina Biecz. Podział administracyjny.

Źródło: Opracowanie własne

Gmina (wraz z miastem) zajmuje powierzchnię 98,25 km². Wg danych GUS-u na na dzień 31.12.2014 r. gminę Biecz zamieszkiwało 17 000 osób. Gęstość zaludnienia wynosi 173 osoby na km², co stanowi 15,6 % ludności powiatu gorlickiego (109 140 osób), przy średniej dla powiatu gorlickiego 113 osób /km².

W całej gminie, która ma charakter rolniczo – przemysłowy na uwagę zasługują walory krajobrazowe. Teren pagórkowaty, poprzecinany rzeką Ropą i potokami, z bogatą roślinnością i kompleksami leśnymi. Występują źródła wód mineralnych nieeksploatowane. Szczególną atrakcją gminy są zabytki historyczne. Miasto Biecz w całości zasługuje na uwagę turystyczną. Także w poszczególnych wsiach występują ciekawe obiekty zabytkowe. Przez Gminę Biecz przebiega Szlak architektury drewnianej (Libusza, Binarowa) oraz szlak cmentarzy z I wojny światowej.

Zgodnie z geomorfologicznym podziałem Karpat wg Starkla (1972) obszar gminy Biecz położony jest w makroregionie Karpat Zewnętrznych, w obrębie dwóch regionów: Pogórza Strzyżowskiego oraz Dołów Jasielsko – Sanockich. Północna i zachodnia część gminy położona jest w obrębie Pogórza Strzyżowskiego, a dokładniej w jego podregionie Płaskowyżu Rzepiennickim. W tej części gminy występuje duże urozmaicenie rzeźby. Teren jest silnie pofalowany, występuje tu dużo wydłużonych pasm wzgórz, które rozciągają się najczęściej z kierunku NW na SE. Stoki zazwyczaj są łagodne, z lokalnymi spadkami rzadko przekraczającymi 10°. Najwyższe wzniesienia w tej części gminy, jak i na całym jej obszarze znajdują się przy jej północnej granicy, w Rożnowicach – w rejonie przysiółku Kąty (405 m n.p.m.), w Raclawicach – przysiółek Wyręby (418 m n.p.m.) i w Binarowej w okolicy przysiółku Strzegominy (407 m n.p.m.). Deniwelacje pomiędzy kulminacjami a dolinami potoków sięgają 60 m. Pasma wzniesień rozdzielone są dolinami Sitniczanki, Strzeszynianki oraz ich dopływów. Lokalnie w dolinach/na zboczach dolin występują większe zestromienia.

Stoki wzniesień często są porozcinane dolinkami erozyjnymi. Głębokie wąwozy, parowy występują w rejonie Sitnicy i Strzeszyna. Wschodnia i południowa część gminy położona jest w regionie Dołów Jasielskich i obejmuje fragmenty podregionów Pogórza Bieckiego i Obniżenia Gorlickiego. Pogórze Bieckie posiada nieco mniej urozmaiconą rzeźbę niż Płaskowyż Rzepiennika. Teren jest tu lekko pofalowany, oprócz wydłużonych występują tu również formy kopulaste o łagodnych stokach i nachyleniu do 10°. Najwyżej w tym regionie położone tereny znajdują się na północ od Biecza, gdzie osiągają wysokości 340 m n.p.m. Pogórze Bieckie rozcięte jest na dwie części doliną Ropy. Dopływy Ropy często są głęboko wcięte w podłoże, a w strefach krawędziowych dolin występują większe stromizny. W dnie doliny Ropy, w rejonie Grudnej Kępskiej znajduje się najniższy położony punkt na terenie gminy o wysokości 238 m n.p.m. Południowy fragment gminy położony jest w Obniżeniu Gorlickim a dokładniej w Kotlinie Libuszy. Powierzchnia terenu jest tu mało urozmaicona, w dużej części płaska z pojedynczymi wzgórzami o bardzo łagodnie nachylonych stokach. Wysokości tych wzgórz dochodzą w rejonie Korczyny do 340 m n.p.m. Przez środek kotliny przepływa Libuszanka. Dno doliny znajduje się na wysokościach 255 – 280 m n.p.m. Większe zestromienia miejscami występują w dolinach Libuszanki i jej dopływów.

2. Budowa geologiczna

Cały obszar gminy Biecz położony jest w Karpatach zewnętrznych zbudowanych głównie z utworów fliszowych. Utwory fliszowe to morskie osady piaskowcowo – łupkowe złożone w różnych basenach sedimentacyjnych. Utwory te w późniejszym czasie zostały sfałdowane, odkłute i przemieszczone względem miejsca swego powstania na północ, gdzie budują ponasuwane na siebie jednostki tektoniczne zwane płaszczowinami. Na obszarze gminy Biecz odsłaniają się powstałe w kredzie i paleogenie serie utworów jednostki (płaszczowiny) śląskiej i magurskiej, przy czym te pierwsze zajmują ok. 95% jej powierzchni.

Seria śląska

Na opisywanym obszarze w serii śląskiej występują utwory od kredy górnej do oligocenu. Najstarszymi utworami są piaskowce i łupki *warstw istebniańskich* z przelomu kredy górnej i paleogenu, a dokładniej senonu i paleocenu. Są to piaskowce grubo- i średnioławicowe, z cienkimi wkładkami łupków ciemnoszarych, zapiaszczonych, z

domieszką szczątków organicznych. Piaskowce przeważnie są średnio- i gruboziarniste, niezbyt zwięzłe, głównie o spoiwie ilastym. Utwory te występują wąskim pasem w osi – jądrze antykliny Biecza w rejonie miejscowości od Sitnicy do Biecza.

Jako kolejne pojawiają się już eoceńskie piaskowce i zlepieńce gruboławicowe, lokalnie z wkładkami łupków pstrych – *piaskowce ciężkowickie*. Są to z reguły gruboławicowe i gruboziarniste piaskowce o barwie szarozółtej, miejscami w spągu ławic zlepieńcowate. W ich obrębie występują również w postaci soczew piaskowce drobnoziarniste oraz bardzo twarde średnioziarniste barwy stalowoszarej. Poziomy piaskowce rozdzielone są przez łupki pstre. Występują podobnie jak warstwy istebniańskie na linii od Sitnicy do Biecza z tą różnicą, że w postaci izolowanych niewielkich płatów.

Następnie w profilu występują eoceńskie piaskowce cienkoławicowe, łupki i margle – *warstwy hieroglifowe* oraz łupki pstre i łupki zielone. Wśród nich występują drobno- i średnioziarniste piaskowce cienkoławicowe i wapniste, barwy szarej, zielonkawej i niebieskoszarej o spoiwie ilasto – krzemionkowym bądź ilasto – wapiennym. Występują na skrzydłach antykliny Biecza od Sitnicy, poprzez Biecz do Grudnej Kępskiej.

Kolejno mamy oligoceńskie łupki, podrzędnie piaskowce oraz rogowce określane jako *warstwy menilitowe*, które występują w podobnych miejscach jak w/w warstwy hieroglifowe.

Pozostałą część serii śląskiej stanowią oligoceńskie warstwy krośnieńskie dolne. Dolną część stanowią piaskowce gruboławicowe i łupki, natomiast zasadniczą część warstw krośnieńskich budują naprzemianległe piaskowce płytowe średnio- i cienkoławicowe, twarde, przeważnie drobnoziarniste, laminowane i wapniste. Piaskowce przedzielone

są pakietami łupków silnie marglistych, barwy szarej i ciemnopopielatej. W obrębie warstw krośnieńskich dolnych występują również białe i kremowe wapienie (łupki) jasielskie. Kompleks tych osadów wypełnia obniżenia synklinalne Libuszy i Grudnej Kępskiej, budując przeważającą część obszaru gminy. Występuje w strefie Rożnowice – Biecz– Grudna Kępska oraz w pasie Sitnica – Korczyzna – Głęboka.

Seria magurska

Utwory tej serii występują niewielkim płatem wyłącznie we wschodniej części gminy w rejonie Głębokiej. Są to eoceńskie łupki, iłowce i piaskowce określane jako *warstwy podmagurskie*.

Tektonika

Z jednostek tektonicznych (płaszczowin) Karpat zewnętrznych na terenie gminy Biecz występuje tylko śląska i magurska. Jednostka magurska stanowi niewielki, wschodni fragment gminy (rejon Głębokiej), gdzie w postaci, tzw. półwyspu Harkłowej nasunięta jest na jednostkę śląską. W obrębie jednostki śląskiej z jednostek niższego rzędu wyróżniono antyklinę Biecza, synklinę Grudnej Kępskiej i synklinę Libuszy. Generalnie osie tych struktur mają kierunek NW-SE. Centralną część obszaru gminy zajmuje antyklina Biecza. Jest to stromy i obalony ku północy fałd, w którego jądrze zalegają górnokredowe i paleogeńskie warstwy istebniańskie i piaskowce ciężkowickie. Antyklina pocięta jest licznymi uskokami poprzecznymi które dzielą ją na bloki. Po północnej stronie antykliny występuje synklina Grudnej Kępskiej, która jest strukturą niesymetryczną: skrzydło północne ma przebieg regularny i zapada pod niezbyt dużymi kątami na północ, skrzydło południowe natomiast jest strome, a nawet

wstecznie obalone. Po południowej stronie antykliny Biecz występuje synklina Libuszy. Obie synkliny wypełniają warstwy krośnieńskie dolne.

Utwory czwartorzędowe

Utwory fliszu karpackiego przykryte są przez osady czwartorzędowe, nie tworzące jednakże ciągłej pokrywy. Są to przede wszystkim żwiry piaski, gliny i mady tarasów dolinnych i koryt rzecznych. Największe rozprzestrzenienie osiągają w dolinie Ropy.

Najstarsze utwory czwartorzędowe na terenie gminy Biecz to plejstocenijskie mady, gliny, piaski i żwiry rzeczne tarasów erozyjno – akumulacyjnych 9–16 m n.p.rz. oraz 16 – 25 m n.p.rz., związane ze zlodowaceniem środkowopolskim. Występują w dolinie Ropy, pomiędzy Bieczem a Grudną Kępską. W dolinie Libuszanki w rejonie Libuszy występują gliny, ropy, piaski, żwiry i głazy północnopolskich tarasów erozyjno – akumulacyjnych 6–9 m n.p.rz. Płaty glin, glin lessopodobnych oraz mulków i piasków zwietrzelinowych i innej genezy występują w centralnej części gminy w strefie Biecz – Belna – Grudna Kępska. W dnach dolin mniejszych potoków występuje najczęściej jeden taras holocenijski. Część powierzchni stokowych pokrywają utwory koluwalne (osuwiskowe) powstałe w wyniku zsuwów mas ziemnych i skalnych — są one znacznie zróżnicowane pod względem litologicznym, a ich wykształcenie zależy od litologii skał podłoża. Dna dolinek denudacyjnych wypełnione są mulkami i glinami deluwialnymi. W dolinie Sitniczanki i Strzeszynianki występują również holocenijskie namuły. Do młodych utworów występujących na badanym terenie należą również ropy, gliny i mulki z domieszką piasków (mady) oraz piaski tarasów nadzalewowych 0,5–3,0 m n.p.rz. i 3,0–5,0 m n.p.rz. Wypełniają one dno doliny Ropy pomiędzy Bieczem a Grudną Kępską.

3. Warunki hydrogeologiczne. Hydrografia terenu

3.1. ZASOBY WODNE – WODY PODZIEMNE

Obszar miasta i gminy Biecz położony jest w rejonie hydrogeologicznym karpackim. Główny poziom wodonośny występuje w utworach fliszowych (kredowo – paleogeńskich) oraz podrzędnie w utworach czwartorzędowych.

Poziom wodonośny w utworach czwartorzędowych

Jest to użytkowy poziom wodonośny o ograniczonym zasięgu, głównie do doliny rzeki Ropy oraz w mniejszym stopniu do dolin jej dopływów. Wyróżnione doliny wypełnione są kilkumetrowej miąższości osadami rzecznoimi o różnym składzie. Najczęściej są to żwiry, żwiry gliniaste z otoczkami i piaski. Wody czwartorzędowe występują zatem

w ośrodku porowym zasilanym głównie na drodze bezpośredniej infiltracji opadów atmosferycznych a w mniejszym stopniu ze spływu podziemnego. W dnach dolin wody czwartorzędowe wykazują więź hydrauliczną z wodami powierzchniowymi. Wśród utworów czwartorzędowych występują również piły i gliny ale nie stanowią one ciągłej warstwy izolującej. Najczęściej zwierciadło wody jest swobodne, a tylko lokalnie słabo napięte. Głębokość do poziomu wodonośnego jest zróżnicowana. Wahania poziomu wód uwarunkowane są opadami. Poziom ten pozostaje pod wpływem reżimu wód w ciekach. Ze względu na ukształtowanie terenu nie występują wydajne

źródła. Czwartorzędowy poziom wód płytko występuje w rozległych obszarach dolinnych (dolina Ropy w Korczynie, dolina Sitniczanki w Binarowej, Raclawicach, Rożnowicach), a także u podnóży stoków w utworach deluwialnych, gdzie często pojawiają się wysięki i młaki. Wydajność pojedynczych ujęć wynosi od 2 do 5 m³/h.

W obrębie doliny Ropy wydzielono główny zbiornik wód podziemnych GZWP 433 Dolina rzeki Wisłoki. Jest to zbiornik czwartorzędowy w ośrodku porowym o średniej głębokości ujęcia 8 m. Zbiornik położony jest wzdłuż rzeki Ropy w pasie o szerokości ok. 2 km i w tym obszarze wg Kleczkowskiego (1990) proponuje się obszar najwyższej ochrony (ONO). Zbiornik posiada wykonaną dokumentację hydrogeologiczną ale formalnie nie zostały dla niego ustanowione obszary ochronne. Niewielkie, lokalne znaczenie dla zaopatrzenia w wodę mają czwartorzędowe wody w utworach deluwialnych, zwietrzelinowych na stokach.

Tab. 1 Dane charakterystyczne GZWP 433.

Dorzecze Wisły – GZWP Nr 433 Dolina rzeki Wisłoka					
pow. km ²	Wiek utworów	Typ ośrodka	Szacunkowe zasoby dyspozycyjne [tys. m ³ /dobę]	Stopień odporności na zanieczyszczenia	Położenie na terenie województwa
200	Qd*)	porowy	26	niski	część

*) Qd - utwory czwartorzędowe związane z dolinami rzecznyymi (holoceńskie) Źródło: Państwowy Instytut Geologiczny

Poziom wodonośny w utworach fliszowych (kredowo – paleogeńskich)

Utwory fliszowe charakteryzują się bardzo dużym zróżnicowaniem litologicznym od grubo- i średnioławicowych piaskowców przewarstwionych łupkami po cienkoławicowe piaskowce oraz pakiety łupków. Ich zaleganie często jest zaburzone różnego rodzaju fałdami i uskokami w wyniku czego tworzą się lokalne zbiorniki wód podziemnych typu szczelinowego i podrzędnie szczelinowo-porowego przy czym wodonośność skał fliszowych związana jest głównie z ich szczelinowatością. Wodonośność ta pogarsza się wraz z głębokością zalegania warstw. Poziom ten zasilany jest głównie poprzez infiltrację opadów atmosferycznych bezpośrednio na wychodniach bądź poprzez utwory czwartorzędowe.

Wody poziomu kredowo – paleogeńskiego (nazwa trzeciorzęd nie jest już używana) występujące w szczelinach i porach piaskowców są istotnym źródłem zaopatrzenia w wodę obszaru gminy. Głębokość pierwszego poziomu wodonośnego waha się od kilku do kilkudziesięciu metrów przy największych głębokościach studzien do 70 m. Zbiornik wód podziemnych utworów fliszowych ma wydajność 0,6-9,5 m³/h. Studnie głębinowe są podstawowym źródłem zaopatrzenia w wodę miasta Biecz. Wydajność ujęć wynosi na terenie miasta łącznie 671,5 m³ (w tym 22 studni w dzielnicy Wapniska). Ponadto ujęcia występują jeszcze m. in. w Bieczu przy ul. Bochniewicza, na terenie RSP „Solidarność”, Bazie ZBGiK, Cegielni PW Cerbet, przy ośrodku zdrowia, w Binarowej przy Zespole Szkolno – Przedszkolnym, w Libuszy na terenie zakładu Adnopol. Według informacji uzyskanych z RZGW w Krakowie do instytucji tej nie wnioskowano o ustanowienie stref ochronnych ujęć wód zlokalizowanych na obszarze gminy Biecz.

Zgodnie z definicją umieszczoną w Ramowej Dyrektywie Wodnej dobry stan wód podziemnych oznacza stan osiągnięty przez część wód podziemnych, jeżeli zarówno jej stan ilościowy, jak i chemiczny jest określony, jako co najmniej „dobry”. Ramowa Dyrektywa Wodna w art. 4 przewiduje dla wód podziemnych następujące główne cele środowiskowe:

- zapobieganie dopływowi lub ograniczenia dopływu zanieczyszczeń do wód podziemnych,
- zapobieganie pogarszaniu się stanu wszystkich części wód podziemnych (z zastrzeżeniami wymienionymi w Ramowej Dyrektywie Wodnej),
- zapewnienie równowagi pomiędzy poborem a zasilaniem wód podziemnych,
- wdrożenie działań niezbędnych dla odwrócenia znaczącego i utrzymującego się rosnącego trendu stężenia każdego zanieczyszczenia powstałego w skutek działalności człowieka.

Dla spełnienia wymogu niepogarszania stanu części wód, dla części wód będących w co najmniej dobrym stanie chemicznym i ilościowym, celem środowiskowym będzie utrzymanie tego stanu. Zgodnie z art. 155a ust. 2 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (t.j. Dz.U. 2012 poz. 145 z późn. zm.) badania i oceny stanu wód podziemnych dokonuje się w ramach państwowego monitoringu środowiska. Ustawa Prawo wodne zobowiązuje Państwową Służbę Hydrogeologiczną do wykonywania badań i ocen stanu wód podziemnych w zakresie elementów fizykochemicznych i ilościowych.

Badania i klasyfikację wód podziemnych w sieci krajowej w ramach monitoringu diagnostycznego wykonuje Państwowy Instytut Geologiczny w Warszawie przy koordynacji i na zlecenie Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska. Celem monitoringu jakości wód podziemnych jest dostarczenie informacji o stanie chemicznym wód podziemnych, śledzenie jego zmian oraz sygnalizacja zagrożeń, na potrzeby zarządzania zasobami wód podziemnych i oceny skuteczności podejmowanych działań ochronnych.

Według danych Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Krakowie na terenie Gminy Biecz nie jest prowadzony monitoring wód podziemnych w ramach sieci krajowej i sieci regionalnej.

3.2. ZASOBY WODNE – WODY POWIERZCHNIOWE

Największym ciekim wodnym przepływającym przez Gminę Biecz jest rzeka Ropa, będąca lewobrzeżnym dopływem Wisłoki, do której wpada na 105 km długości. Sieć rzeczną gminy tworzą również dopływy Ropy, do których można zaliczyć: Libuszanekę, Sitniczanekę, potok Przykopa oraz potok Strzeszyniankę.

Zgodnie z przepisami Ramowej Dyrektywy Wodnej (dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej) planowanie gospodarowaniem wodami odbywa się w podziale na obszary dorzeczy. Zgodnie z ustawą z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (t.j. Dz.U. 2012 poz. 145 z późn. zm.) w chwili obecnej na obszarze Polski wyznaczonych jest 10 obszarów dorzeczy: Wisły, Odry, Dniestru, Dunaju, Jarftu, Łaby, Niemna, Pregoly, Świeżej i Ücker. Dla każdego obszaru dorzecza opracowuje się plan gospodarowania wodami. Plany te powinny zostać uwzględnione w dokumentach planistycznych na poziomie krajowym i regionalnym, np. w koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju, strategii rozwoju województw, czy w wojewódzkich planach zagospodarowania przestrzennego.

Dnia 22 lutego 2011 r. Rada Ministrów zatwierdziła, opracowany przez Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej Plan gospodarowania wodami na obszarach dorzecza Wisły, (M.P. 2011 nr 49 poz. 549). Plan gospodarowania wodami stanowi jednolity instrument zarządzania gospodarką wodną na terenie państw Unii Europejskiej. Przedstawia on w myśl art. 114 Prawa wodnego m.in. aktualny stan wód w obrębie obszaru

dorzecza, podsumowuje działania niezbędne do osiągnięcia tzw. dobrego stanu wód oraz posłuży jako mechanizm sprawozdawczy do opracowywania raportów dla Komisji Europejskiej.

Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły określa cele środowiskowe dla wód powierzchniowych oraz obszarów chronionych, ustalonych na mocy art. 4 Ramowej Dyrektywy Wodnej.

W pierwszym cyklu planowania gospodarowania wodami w Polsce, cele środowiskowe dla części wód zostały oparte głównie na wartościach granicznych poszczególnych wskaźników fizykochemicznych, biologicznych i hydromorfologicznych określających stan ekologiczny wód powierzchniowych oraz wskaźników chemicznych świadczących o stanie chemicznym wody, odpowiadających warunkom osiągnięcia przez te wody dobrego stanu, z uwzględnieniem kategorii wód, wg rozporządzenia w sprawie sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych.

Przy ustalaniu celów środowiskowych dla jednolitych części wód powierzchniowych brano pod uwagę aktualny stan JCWP w związku z wymaganym zgodnie z RDW warunkiem nie pogarszania ich stanu. Dla jednolitych części wód, będących obecnie w bardzo dobrym stanie/potencjale ekologicznym, celem środowiskowym będzie utrzymanie tego stanu/potencjału. Ponadto, ustalając cele uwzględniano także różnicę pomiędzy naturalnymi, a silnie zmienionymi oraz sztucznymi częściami wód. Dla naturalnych części wód celem będzie osiągnięcie co najmniej dobrego stanu ekologicznego, dla silnie zmienionych i sztucznych części wód – co najmniej dobrego potencjału ekologicznego. Ponadto, w obydwu przypadkach, w celu osiągnięcia dobrego stanu / potencjału konieczne będzie dodatkowo utrzymanie co najmniej dobrego stanu chemicznego. Obszar gminy znajduje się w granicach JCWP:

- PLRW200012218219, Ropa do zb. Klimkówka, status: silnie zmieniona część wód, stan: zły, ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych: niezagrożona,
- PLRW20000218239, zb. Klimkówka, status: silnie zmieniona część wód, stan: dobry, ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych: zagrożona; sposób użytkowania zasobów wód oraz konieczność zapewnienia ochrony przed powodzią uniemożliwia likwidację zabudowy cieków i ich udrożnienie przed 2012 r.),
- PLRW2000122182789, Sitniczanka, status: naturalna część wód, stan: zły, ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych: niezagrożona,
- PLRW2000122182769, Libuszanka, status: silnie zmieniona część wód, stan: zły, ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych: niezagrożona,
- PLRW2000142182779, Ropa od Zb. Klimkówka do Sitniczanki, status: silnie zmieniona część wód, stan: dobry, ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych: niezagrożona,
- PLRW200014218299, Ropa od Sitniczanki do ujścia, status: silnie zmieniona część wód, stan: dobry, ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych: niezagrożona,

Rzeka Ropa jest objęta siecią monitoringu jakości wód powierzchniowych. Jeden z punktów pomiarowych zlokalizowany jest na terenie Gminy Biecz. Do roku 2015 wszystkie jednolite części wód w zlewni Wisłoki są zaliczane do obszarów chronionych jako obszary wrażliwe na substancje biogenne pochodzące ze źródeł

komunalnych.

W poniższej tabeli przedstawiono ocenę stanu wód rzeki Ropa w punkcie pomiarowym „Ropa-Biecz”.

Tab. 2 Ocena stanu / potencjału ekologicznego i chemicznego rzeki Ropa w punkcie pomiarowym „Ropa-Biecz” – stan na rok 2011

Nazwa punktu kontrolnego	Ropa – Biecz
Klasa elementów biologicznych	II
Klasa elementów hydromorfologicznych	II
Klasa elementów fizykochemicznych	I
Stan potencjału ekologicznego	dobry i powyżej dobrego
Stan chemiczny	dobry
Stan JCW	dobry

Źródło: WIOŚ Kraków

Wody zbiorników wód stojących nie są objęte monitoringiem sieci krajowej ani regionalnej.

4. Klimat i warunki meteorologiczne

Uwzględniając rejonizację rolniczo – klimatyczną wg R. Gumińskiego (1951) obszar objęty opracowaniem zlokalizowany jest w środkowej części dzielnicy XIX – podkarpackiej, gdzie okres wegetacji wynosi 200-210 dni, początek prac polowych przypada na 10 kwietnia, a liczba dni z przymrozkiem wynosi od 100 – 150. Średnia roczna temperatura w Gminie Biecz wynosi około 7°C, średnia temperatura w lipcu wynosi około +17,0°C, a w styczniu –5 °C. Roczne opady wahają się od 700 do 750 mm na najwyższych wzniesieniach. Zimą pokrywa śnieżna utrzymuje się ok. 100 dni, która średnio ma grubość ok. 15 cm.

W związku z niedużym pionowym zróżnicowaniem terenu, które na obszarze gminy wynosi max. 181 m, cały obszar położony jest w jednym piętrze klimatycznym: umiarkowanie ciepłym.

Charakterystyczną cechą klimatu są wahania termiczne i wilgotnościowe, związane z urozmaiconą rzeźbą oraz relatywnie dobrym przewietrzaniem obszaru. Na obszarze gminy można wyróżnić następujące mezoregiony klimatyczne:

- den dolin i podnóży stoków, o najbardziej kontrastowych warunkach termiczno – wilgotnościowych, występowaniu inwersji, zwiększonej częstotliwości mgieł oraz krótszym okresie bezprzymrozkowym; występuje w dolinie Ropy i dolinach bocznych wraz z przyległymi zboczami – do wysokości ok. 40,0 m nad poziom rzek,
- ciepłych stoków i wierzchołów pogórzy, położonych poza zasięgiem inwersji, zróżnicowanych warunkach termicznych i wilgotnościowych w zależności od ekspozycji i nachylenia; jest mezoregionem dominującym na terenie miasta i gminy Biecz.

Jednocześnie w związku z dość dużym udziałem stoków o ekspozycji S, SW i SE, ciepłych i dobrze nasłonecznionych, znaczna część miasta i gminy odznacza się bardzo korzystnymi warunkami klimatycznymi.

5. Zasoby przyrodnicze i krajobrazowe

Zarówno krajobraz, jak i środowisko przyrodnicze wykazuje wszelkie cechy typowe dla klimatyczno – roślinnego piętra pogórza. Dla większości obszaru typowa jest niżowa szata roślinna, jednak w pewnych układach topograficznych (na szczytach wzniesień, czy na zboczach dolin ze stagnującym chłodnym powietrzem) warunki mikroklimatyczne pozwalają funkcjonować zbiorowiskom roślinnym typowym dla reglowych obszarów górskich.

Obszar gminy Biecz został w znacznym stopniu przekształcony w wyniku gospodarczej działalności człowieka. Teren dawniej mocno zalesiony, został w znacznym stopniu pozbawiony okrywy leśnej, przede wszystkim z powodu pozyskiwania obszarów pod uprawę i wypas. Obecnie lasy w postaci rozczłonkowanych mniejszych i większych wysp i pasm leśnych, porastających głównie tereny nieprzydatne dla rolnictwa (wzniesienia, strome zbocza, jary i doliny cieków) zajmują około 15% powierzchni gminy. Jest to stanowczo za mało. Z uwagi na prawidłowe funkcjonowanie środowiska przyrodniczego danego obszaru, przyjmuje się, że wystarczające jest zalesienie rzędu 30%. Rozproszona leśna szata roślinna sprzyja jednak walorom krajobrazowym gminy oraz stwarza dogodne warunki bytowania florze i faunie związanej ze zbiorowiskami nieleśnymi i otwartymi przestrzeniami.

Mimo jednak tak niewielkiej powierzchni zajętej przez zbiorowiska leśne, to one stanowią najcenniejszy przyrodniczo element gminy Biecz. Dzięki niezwykle urozmaiconej rzeźbie terenu w ich obrębie, nawet niewielkie kompleksy są wyraźnie zróżnicowane pod względem fitosocjologicznym, co jest wyrazem ich wysokiej bioróżnorodności. Jednocześnie są ostoją kilku gatunków górskich, co na obszarze o typowo podgórskim charakterze ma duże znaczenie przyrodnicze.

Wśród zalesień, często związanych z lokalnymi wzniesieniami i dolinami rzek rozrzucone są powierzchniowo rozległe, malownicze zbiorowiska łąk świeżych, agrocenoz, poprzecinanych liniowymi fitocenozami ciepłolubnych zarośli. Powierzchniowo znacznie mniejszy obszar zajmują zbiorowiska o charakterze uboższych florystycznie pastwisk, wilgotnych łąk, ziołorośli, skupisk roślinności kserotermicznej, najczęściej związanych ze skarpami dróg polnych lub lokalnymi osuwiskami o ekspozycji południowej. Pozostałą powierzchnię zajmują zbiorowiska synantropijne, ruderalne, przywiązane do siedlisk najbardziej przekształconych, bądź obciążonych antropopresją.

Główne, mozaikowo rozmieszczone zbiorowiska roślinne stwierdzone na terenie gminy Biecz to:

- żyzny las liściasty w typie grądu *Tilio-Carpinetum*
- żyzna buczyna karpacka *Dentario glandulosae-Fagetum*
- żyzna jedlina z *Galio rotundifolii-Abietenion*
- jodłowy bór mieszany *Abietetum polonicum*
- łąg wierzbowo-topolowy *Salici-Populetum*
- bagienna olszyna górską *Caltho-Alnetum*
- zarośla śródpolne z klasy *Rhamno-Prunetea* (fot. 1)
- wilgotne łąki ze związku *Calthion palustris*
- łąka rajgrasowa *Arrhenatherum elatioris*
- łąka konietlicowa ze związku *Polygono-Trisetion*

- pastwiska ze związku *Cynosurion*
- ubogie zbiorowiska kserotemiczne specyficznych siedlisk (skarpy, osuwiska) z klasy *Trifolio-Geranietea sanguinei*
- turzycowiska ze związku *Magnocaricion*
- trzcinowiska ze związku *Phragmition*
- zbiorowisk *Caltha palustris-Chaerophyllum hirsutum*
- szereg ruderalnych i nitrofilnych zbiorowisk z klasy *Artemisietea*.

Fot. 1. Śródpolne zarośla z klasy *Rhamno-Prunetea* (w okolicach Kamieńca) zbudowane głównie z głógów (*Crataegus* sp.) i tarniny (*Prunus spinosa*)

Na terenie gminy mimo znacznych przekształceń i negatywnego wpływu antropopresji wciąż, choć na stosunkowo niewielkich powierzchniach, reprezentowane są siedliska wymienione w tzw. Dyrektywie Siedliskowej oraz Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 6 listopada 2013 w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000 (Dz. U. 2013, poz. 1302), (tabela). Większość z nich to siedliska żyznych lasów liściastych (buczyny, łęgi, grądy) oraz lasy rosnące na żyznych siedliskach z przewagą jodły w drzewostanie o trudnym do określenia statusie syntaksonomicznym.

Tab. Typy siedlisk przyrodniczych będące przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, które wymagają ochrony w formie wyznaczenia obszarów Natura 2000, ze wskazaniem typów siedlisk przyrodniczych o znaczeniu priorytetowym

L.p.	Typ siedliska	Kod	Siedlisko o znaczeniu priorytetowym
1.	Zalewane muliste brzegi rzek z roślinnością <i>Chenopodium rubri</i> i <i>Bedention</i>	3270	nie
2.	Ziołorośla górskie (<i>Adenostylin alliariae</i>) i ziołorośla nadrzeczne (<i>Convolvuletalia sepium</i>)	6430	nie
3.	Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (<i>Arrhenatherion elatioris</i>)	6510	nie

**PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY BIECZ**

4.	Górskie łąki konietlicowe użytkowane ekstensywnie (Polygonum-Trisetion)	6520	nie
5.	Żyzne buczyny (Dentario glandulosae Fagenion, Galio odorati-Fagenion)	9130	nie
6.	Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (Galio-Carpinetum, Tilio-Carpinetum)	9170	nie
7.	Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (Salicetum albo-fragilis, Populetum albae, Alnenion glutinoso-incanae) i olsy źródliskowe	91E0	tak
8.	Wyżynny jodłowy bór mieszany (Abietetum polonicum)	91P0	nie

Większość w.w. zbiorowisk związanych jest z dolinami cieków. Ich najcenniejsze fragmenty objęte są ochroną w formie obszaru NATURA 2000 „Wisłoka z dopływami” o kodzie PLH180052. W obrębie gminy Biecz w obręb tej formy ochrony przyrody wchodzi dolina Ropy oraz fragment Libuszanki, od granicy gminy z gminą Lipinki aż do ujścia do Ropy w okolicach Korczyny.

Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (*Arrhenatherion elatioris*) – to zbiorowisko chyba najliczniej reprezentowane na obszarze gminy, występujące w różnych wariantach w zależności od intensywności użytkowania i stopnia żyzności oraz wilgotności gleby (fot. 2.)

Fot. 2. Typowa łąka świeża z rajgrasem wyniosłym (*Arrhenatherum elatioris*), w tle Las Grodzki

Niewielkie powierzchniowo fragmenty żyznej buczyny z udziałem górskiego gatunku – żywca gruczołowatego (*Dentaria glandulosa*) występują w mozaice siedlisk w obrębie większych kompleksów leśnych np. w Lesie Grodzkim, w lasach między Belną Górną a Dolną w Sitnicy, zajmując najżyźniejsze fragmenty w obrębie jarów ze stagnującym chłodniejszym powietrzem, lub na stokach o ekspozycji północnej.

Najczęściej reprezentowane na analizowanym terenie zbiorowisko leśne to grąd subkontynentalny *Tilio-Carpinetum*, jednak na skutek zróżnicowania siedliskowego oraz gospodarki leśnej występujący w wielu wariantach, bogatszych, uboższych, z większym lub mniejszym udziałem jodły, świerka, buka, jaworu i innych gatunków drzewiastych (fot. 3).

Fot 3. Kompleks leśny przy Pańskich Polach za Sitnicą – łąka subkontynentalny

Fot. 4. Łęg topolowo-wierzbowy nad Sitniczanką między Raławicami a Binarową

Łęgi wierzbowe *Salicetum albo-fragilis* oraz topolowo – wierzbowe *Salici-Populetum* (fot. 4) to również często reprezentowane na omawianym obszarze zbiorowisko leśne, choć występujące w postaci liniowych zadrzewień, często ledwie kilkumetrowej szerokości, wzdłuż dolin cieków takich jak Sitniczanka, Libuszanka i Ropa. Nad mniejszymi ciekami występują w formie szczytkowej.

Cennymi elementami środowiska przyrodniczego są również wiekowe okazy dendroflory. W wykazie drzew posiadających prawny status pomnika przyrody jest dąb (*Quercus robur*) w Libuszy w pobliżu kościoła.

Kilka innych okazów starych drzew spełnia kryteria stawiane pomnikom przyrody i w studium wskazuje się je do objęcia ochroną. Są to:

- lipa (*Tilia cordata*) w Bugaju (naprzeciwko sklepu),
- lipa koło kapliczki na skrzyżowaniu w Bugaju,
- dąb w sadzie na terenie Nęcówki,
- fragment alei złożonej z dębów i lip w Grudnej Kępskiej.

Część Pogórza Ciężkowickiego, która znajduje się w granicach gminy Biecz jest raczej słabo zbadana pod względem florystyczno – fitosocjologicznym. Wykonany w okresie wiosennym (2015 r.) rekonesans na terenie gminy nie wykazał obecności gatunków szczególnie cennych dla przyrody. Wśród ciekawszych wymienić należy gatunki reprezentujące element górski we florze gminy: *Dentaria glandulosa*, *Petasites albus*, *Trisetum flavescens*, *Euphorbia amygdaloides*, *Symphytum tuberosum* czy *Cirsium rivulare*. Ponadto cennymi elementami miejscowej flory są gatunki objęte zgodnie z Rozporządzeniem MŚ z dnia 16 października 2014 r. częściową ochroną prawną (Dz. U. 2014, poz. 1409). Należą do nich: *Daphne mezereum* i *Aruncus sylvestris* odnalezione w Lesie Grodzkim i Wilczym, *Neottia nidus-avis* (fot. 5) odnaleziona w lesie w Belnej Górnej, *Asarum europaeum*, *Hedera helix*, *Primula elatior* obecne w większości większych kompleksów leśnych na terenie gminy.

Fot. 5. Storczyk bezieleniowy – gnieźnik leśny (*Neottia nidus-avis*) – grąd w Belnej Górnej

Zróznicowana struktura siedliskowa gminy odzwierciedlona jest również w sporym zróżnicowaniu biologicznym fauny. Sam obszar gminy jest słabo zbadany pod względem występującej tu fauny, jednak cenne przyrodniczo obszary otaczające gminę, takie jak: Magurski Park Narodowy, Jaśliski Park Krajobrazowy, Park Krajobrazowy Pasma Brzanki, Obszar Chronionego Krajobrazu Pogórza Ciężkowickiego, Obszar Chronionego Krajobrazu Pogórza Strzyżowskiego zostały przyrodniczo zinwentaryzowane i należy przypuszczać, że wiele występujących tam gatunków migrując, może okresowo lub trwale występować także na terenie gminy Biecz.

Spośród większych ssaków na terenie gminy występują zatem takie gatunki jak: sarna (*Capreolus capreolus*), dzik (*Sus scrofa*), kuna domowa (*Martes foina*), kuna leśna (*M. martes*), łasica (*Mustela nivalis*) i lis (*Vulpes vulpes*). Bogata jest również drobna fauna, do której zaliczyć można: badyłarkę (*Micromys minutus*), mysz leśną

(*Apodemus flavicollis*), mysz polną (*A. agrarius*), mysz zaroślową (*A. sylvaticus*), wiewiórkę (*Sciurus vulgaris*), normicę rudą (*Clethrionomys glareolus*), nornika zwyczajnego (*Microtus arvalis*), zająca szaraka (*Lepus europaeus*), jeża wschodniego (*Erinaceus concolor*), kreta (*Talpa europaea*), popielicę (*Glis glis*) oraz orzesznicę (*Muscardinus avellanarius*), a także rzęsorka rzeczka (*Neomys fodiens*).

Spośród gadów i płazów spotkać tu można, objęte w ostatnim Rozporządzeniu MŚ (Dz. U. 2014, poz. 1348) ochroną ścisłą – traszkę grzebieniastą (*Triturus cristatus*), salamandrę plamistą (*Salamandra salamandra*) i rzekotkę drzewną (*Hyla arborea*), czy ochroną częściową – żmiję zygzakowatą (*Vipera berus*), zaskrońca zwyczajnego (*Natrix natrix*), padalca zwyczajnego (*Anguis fragilis*), jaszczurkę zwinkę (*Lacerta agilis*), jaszczurkę żyworodną (*Zootoca vivipara*), traszkę karpacką (*Lissotriton montandoni*) i górską (*Triturus alpestris*), żabę trawną (*Rana temporaria*), ropuchę szarą (*Bufo bufo*), kumaka nizinnego (*Bombina bombina*) i huczka ziemnego (*Pelobates fuscus*), (Wantuch 2013).

Bardzo bogata jest awifauna tego terenu. Z ciekawszych gatunków stwierdzono tu obecność m.in.: trznadla (*Emberiza citrinella*), bociana białego (*Ciconia ciconia*), kukułki (*Cuculus canorus*), skowronka (*Alauda arvensis*), zięby (*Fringilla coelebs*), kopciuszka (*Phoenicurus ochruros*), muchówki małej i białoszyjej (*Ficedula parva* i *F. albicollis*), wilgi (*Oriolus oriolus*), pliszki siwej (*Motacilla alba*) i żółtej (*M. flava*), dzierzby gąsiorek (*Lanius collurio*), dzięcioła czarnego (*Dryocopus martius*), dzięcioła zielonosiwego (*Picus canus*) i średniego (*Dendrocopos medius*), płomykówki (*Tyto alba*), puszczyka (*Strix aluco*), pustułki (*Falco tinnunculus*), trzmiołojada (*Pernis apivorus*), jarząbka (*Bonasa bonasia*) i wiele innych. Na otwartych przestrzeniach licznie bytują przepiórki (*Coturnix coturnix*), bażanty (*Phasianus colchicus*) i derkacze (*Crex crex*), (Wantuch 2013).

6. Zasoby kulturowe i zabytki

Biecz – to jedno z najstarszych miast Małopolski, przed wiekami pełniące ważną rolę w systemie zarządzania krajem oraz skupionego wokół niego obszaru. Zasoby kulturowe Biecza mają znaczący udział w zasobach dziedzictwa kultury narodowej. Ze względu na swoją bogatą historię Biecz, do połowy XVI wieku jedno z największych miast w Polsce ze statusem miasta królewskiego Korony Królestwa Polskiego, często jest nazywany perłą Podkarpacia lub małym Krakowem. Bywa także określany jako polskie Carcassonne, dzięki zachowanym fragmentom średniowiecznych murów miejskich i zabudowy.

Zabytkowe założenie i obiekty, w tym głównie zespół staromiejski Biecza, relikty grodziska i osady przed lokacyjnej są świadkami historycznych przemian obszaru, położonego przy ważnych szlakach komunikacyjnych. Gminne zabytki historii, urbanistyki, architektury, archeologii, dzieła sztuki – zobowiązują do zapewnienia warunków dla zachowania jego cech kulturowych.

Ochrona dziedzictwa kulturowego i zabytków kultury jest obecnie realizowana poprzez:

- zachowanie i ochronę obiektów wpisanych do rejestru zabytków,
- ustalenia ochrony na podstawie obowiązujących planów miejscowych.

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY BIECZ

6.1. Zespoły i obiekty miasta i gminy Biecz, wpisane do rejestru zabytków nieruchomych woj. małopolskiego:

BIECZ			
L.p.	Obiekt	Adres	Decyzja / data wpisu do rejestru
1	Dzielnica staromiejska	-	KS.A. – 77, dec. K1.IV. – 54/27/52 (31.12.1952)
2	Kościół parafialny	ul. Kromera, dz. nr 402	KS.A. , dec. III. B. -4 -5 -48 (15.11.1948)
3	Ratusz	ul. Rynek 1	KS.A.250,dec.L. XX / 43 / 30 (05.03.1931)
4	„Dom z basztą”	ul. Węgierska 1	KS.A. 88,dec.K1. II – 686 / 119 /68 (05.01.1968)
5	Budynek tzw. Szpital św. Ducha	ul. Szpitalna 2	KS.A. 175, dec.K1. II 680 / 64 / 72 (02.09.1972)
6	Dom Kromera	ul. Kromera 1	KS.A. 309, dec.K1. II – 680 / 39 /73 (26.09.1973)
7	Dworek tzw. „Nędzówka”	ul. Kazimierza Wielkiego 31	KS.A.371, DEC. K1. II – 680 / 85 / 68 (30.04.1968)
8	„Dom Becza”	ul. Rynek 2	KS.A. 372, dec.K1.II – 680 / 19 /68 (08.05.1968)
9	Kościół i klasztor OO Franciszk. Reform.	ul. K. Wielkiego dz. Nr 2368/1	KS.A. 948, dec. GP IV – 5340 / 26 / 90 / R (06.09.1992)
10	Budynek d. Synagogi	ul. Rynek 20	KS.A. 186, dec. K1.IV – 5340 / 168 / 89 / R (07.12.1989)
11	Budynek tzw. Gród starościański	ul. Szpitalna	KS.A. 49, dec. K1IV. 5340 / 50 / 84 / R (03.09.1984)
12	Cmentarz wojenny nr 106 z I wojny światowej	ul. Bochniewicza, dz. nr 213	KS.„A” -402/M (31.03.2009)
13	Cmentarz wojenny nr 105 z I wojny światowej	ul. Harta, dz. nr 131	KS.„A” -401/M (08.12.2009)
14	Cmentarz wojenny nr 108 z I wojny światowej	ul. Kazimierza Wielkiego dz. nr 2368/1	KS.„A”-1368/M (18.09.2013)
15	Stara plebania (d. klasztor Norbertanek)	ul. Kromera 16a	KS.„A”-5,dec. III 13-4-5-48 (15.11.1948)
16	Bramka na cmentarz kościelny w zespole farnym	ul. Kromera, dz. nr 402	KS. „A”-5, dec. III 13-4-5-48 (15.11.1948)
17	Dzwonnica w zespole farnym	ul. Kromera, dz. nr 402	KS. „A”-5, dec. III 13-4-5-48 (15.11.1948)
18	Kaplica św. Barbary w zespole farnym	ul. Kromera, dz. nr 402	KS. „A”-5, dec. III 13-4-5-48 (15.11.1948)
19	Cmentarz wojenny nr 109 z I wojny światowej	ul. Parkowa, dz. nr 1075	KS. „A”-403/M (26.10.2009)
BINAROWA			
1	Kościół paraf. pw. Św. Michała Archanioła	dz. nr 1386/1	KS. „A”-22, dec. L.K.S-MB-4-22-48 (24.11.1948)
2	Cmentarz wojenny nr 110 z I wojny światowej	dz. nr 2394	KS. „A” -1372/M (16.12.2013)
LIBUSZA			
1	Kościół pw. Narodzenia NMP (kościół spalony 01.02.2016 r.)	dz. nr 569	KS. „A” -93, dec. L.XII-43
3	Stajnia zespołu plebańskiego	-	KS.A. 772, dec. K1. IV – 680 / 39 / 74
4	Chałupa	nr 152	KS.A. 948, dec. K1. 840 / 15 / 75
RACŁAWICE			
1	Cmentarz wojenny nr 111 z I wojny światowej	dz. nr 1350	KS „A” -1369/M (16.01.2014)
2	Spichlerz plebański	-	KS.A. 208, dec. K1.I- 680 / 63 / 72
3	Zagroda	nr 18	KS.A. 765, dec. K1.IV- 680 / 38 / 74
4	Kopiec Szwedzki		KS.”A” – 694, dec. KL.III/680/07/72
ROŻNOWICE			
1	Kościół paraf. pw. św. Andrzeja Apostoła	dz. nr 1165	KS.”A” -197, dec.K.II- 680/24/71
2	Osada	stanowisko 3, obok drogi do Rzepiennika Suchego	KS.”A”-696, dec. KL.II-680/69/72
SITNICA			

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY BIECZ

1	Kapliczka	obok przystanku PKS	KS „A” -1369/M (16.01.2014)
STRZESZYN			
2	Cmentarz wojenny nr 104 z I wojny św.	Strzeszyn, dz. nr 703/1	KS. „A” -400/M (31.03.2009)

Fot 6 i 7.

Rzymskokatolicka Parafia Świętego
 Michała Archanioła w Binarowej

Kościół wpisany na listę Światowego
 Dziedzictwa Kulturowego UNESCO

6.2. Zespoły i obiekty miasta i gminy Biecz, wpisane do Gminnej Ewidencji Zabytków:

L.p.	Obiekt	Adres
BIECZ		
1	Budynek mieszkalny	ul. 1 Maja 1
2	Budynek mieszkalny	ul. Bochniewicza
3	Budynek mieszkalny	ul. Waryńskiego 2
4	Kapliczka	ul. Fuska przy nr 1 dz. nr 2382
5	Kapliczka	ul. Fuska przy nr 9 dz. nr 2389
6	Budynek mieszkalny	ul. Grodzka 2
7	Budynek mieszkalny	ul. Grodzka 10
8	Budynek mieszkalny	ul. Grodzka 12
9	Brama Niżna	ul. Grodzka 13
10	Budynek mieszkalny	ul. Grodzka 13

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY BIECZ

11	Budynek mieszkalny	ul.Grodzka 15
12	Budynek mieszkalny	ul.Grodzka 16
13	Budynek mieszkalny	ul.Grodzka 18
14	Budynek mieszkalny	ul.Grodzka 22
15	Kapliczka	ul. Grunwaldzka
16	Kościół pw. Św. Piotra, na cmentarzu katolickim	ul. Harta, dz. nr 105
17	Nagrobek A. Toma, na cmentarzu katolickim	ul. Harta, dz. nr 106
18	Nagrobek F. Bugajskiego, na cmentarzu katolickim	ul. Harta, dz. nr 106
19	Nagrobek J. Marmużniaka, na cmentarzu katolickim	ul. Harta, dz. nr 106
20	Nagrobek K. Hocka, na cmentarzu katolickim	ul. Harta, dz. Nr 106
21	Nagrobek P. Rybakowskiego, na cmentarzu katolickim	ul. Harta, dz. nr 106
21	Nagrobek rodziny Wittingów, na cmentarzu katolickim	ul. Harta, dz. nr 106
22	Nagrobek S. Stonowskiego, na cmentarzu katolickim	ul. Harta, dz. nr 106
23	Nagrobek W. J. Hoberka, na cmentarzu katolickim	ul. Harta, dz. nr 106
24	Kapliczka na cmentarzu wojennym 105 z I wojny światowej	ul. Harta, dz. nr 131
25	Kapliczka	ul. Świerczewskiego przy 49
26	Budynek mieszkalny	ul. Kromera 3
27	Budynek mieszkalny	ul. Kromera 6
28	Budynek mieszkalny	ul. Kromera 10
29	Plebania w zespole farym	ul. Kromera 16
30	Brama wjazdowa w zespole farym	ul. Kromera, dz. nr 402
31	Baszta u stóp dzwonnicy	ul. Kromera, dz. nr 402
32	Bramka między plebanią a kościołem farym	ul. Kromera, dz. nr 402
33	Budynek mieszkalny	ul. Krzemińskiego 2
34	Budynek mieszkalny	ul. Piekarska 1
35	Budynek mieszkalny	ul. Piekarska 23
36	Kapliczka	ul. Przedmieście Dolne / ul. Polna 3/1, dz. Nr 2333
37	Budynek mieszkalny	ul. Rynek 3
38	Budynek mieszkalny	ul. Rynek 4
39	Budynek mieszkalny	ul. Rynek 5
40	Budynek mieszkalny	ul. Rynek 7
41	Budynek mieszkalny	ul. Rynek 10
42	Budynek mieszkalny	ul. Rynek 11
43	Budynek mieszkalny	ul. Rynek 12
44	Budynek mieszkalny	ul. Rynek 16
45	Budynek mieszkalny	ul. Rynek 17
46	Budynek mieszkalny	ul. Rynek 19
47	Budynek mieszkalny	ul. Rynek 21
48	Budynek mieszkalny	ul. Rynek 22
49	Budynek mieszkalny	ul. Rynek 23
50	Budynek mieszkalny	ul. Rynek 25
51	Budynek mieszkalny	ul. Rynek 26
52	Budynek mieszkalny	ul. Rynek 27
53	Budynek mieszkalny	ul. Rynek 28
54	Budynek mieszkalny	ul. Rynek 29
55	Fontanna	ul. Rynek, dz. Nr 379/2
56	Kapliczka św. Floriana	ul. Rynek, dz. Nr 379/2
57	Bud. folwarczny, basteja narożna	ul. Załawie, dz. Nr 230/1
58	Bud. folwarczny, folwark wójtowski	ul. Załawie, dz. Nr 230/1
59	Bud. folwarczny, pozostałości	ul. Załawie, dz. Nr 230/1
Binarowa		
1	Budynek mieszkalny i piwnica	Nr 58
2	Budynek mieszkalny i piwnica	nr 59
3	Dom murowany w centrum	nr 457
4	Kapliczka	Obok nr 70, dz. nr 1165
5	Dzwonnica przy kościele paraf. pw. św. Michała Archanioła	dz. nr 1386/1
BUGAJ		
1	Dworek	-

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY BIECZ

2	Budynek gospodarczy	nr 54
3	Budynek mieszkalny	nr 54
4	Piwnica	nr 54
5	Budynek mieszkalny	nr 56
6	Budynek mieszkalny	nr 83
7	Stajnia	nr 83
8	Krzyż przydrożny	przy nr 22, dz. nr 396/1
9	Kapliczka przydrożna	przy Nr 83, dz. nr 300
10	Budynek mieszkalny	nr 10
11	Budynek gospodarczy	nr 29
12	Budynek mieszkalny	nr 49
13	Budynek mieszkalny	nr 57
14	Budynek gospodarczy	nr 63
15	Budynek mieszkalny	nr 63
16	Budynek mieszkalny	nr 65
17	Budynek gospodarczy	nr 65
18	Budynek mieszkalny	nr 66
19	Budynek mieszkalny	nr 76
20	Budynek mieszkalny	nr 78
21	Budynek mieszkalny	nr 82
22	Budynek mieszkalny	nr 84
23	Budynek gospodarczy przy domu nr 84	-
GLEBOKA		
1	Dwór Oczkowskich	przy nr 1, dz. nr 16/2
2	Spichlerz dworski	przy nr 1, dz. nr 16/2
3	Stajnia i stodoła	przy nr 1, dz. nr 16/2
4	Budynek mieszkalny	nr 27
5	Stajnia i stodoła	nr 27
6	Budynek mieszkalny	nr 31
7	Budynek mieszkalny	nr 45
8	Budynek mieszkalny	nr 60
9	Stodoła	nr 60
10	Budynek mieszkalny	nr 61
11	Budynek mieszkalny	nr 63
12	Budynek mieszkalny	nr 64
13	Budynek mieszkalny	nr 66
14	Budynek mieszkalny	nr 80
15	Budynek mieszkalny	nr 85
16	Stodoła	nr 88
17	Budynek mieszkalny	nr 90
18	Budynek mieszkalny	nr 97
19	Stodoła	nr 97
20	Budynek mieszkalny	nr 102
21	Budynek mieszkalny	nr 106
22	Stodoła	nr 106
23	Budynek mieszkalny	nr 107
24	Stodoła	nr 48
25	Budynek mieszkalny	nr 51
26	Budynek mieszkalny	nr 52
27	Stodoła	nr 52
28	Budynek mieszkalny	nr 54
29	Stodoła	nr 69
30	Budynek mieszkalny	nr 87
GRUDNA KĘPSKA		
1	Kuźnia	nr 22
2	Kaplica	dz. nr 405/1

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY BIECZ

3	Kapliczka	dz. nr 469/4
4	Dwór wł. Spółdzielnia Produkcyjna	-
5	Stajnia p. zespołu dworskiego	-
6	Spichrz p. zespołu dworskiego	-
7	Budynek mieszkalny	nr 49
8	Stodoła	nr 49
LIBUSZA		
1	Sklep	-
2	Szkoła	-
3	Dwór	nr 6
4	Pozostałości ogrodu dworskiego	nr 6, dz. nr 44/5
5	Studnia przy dworze	nr 6
6	Plebania	nr 294
7	Nagrobek A. Haasa na cmentarzu katolickim	dz. nr 568/1
8	Nagrobek J. Skierackiego na cmentarzu katolickim	dz. nr 568/1
9	Dzwonnica przy kościele	-
10	Kapliczka obok kościoła, drewniana	-
11	Kapliczka obok kościoła, murowana	dz. nr 569
12	Kapliczka	naprzeciwko nr 104, dz. nr 678
13	Cmentarz Wojenny nr 101	dz. nr 696
14	Kapliczka	przy nr 291, dz. nr 1883/1
15	Spichlerz obok kościoła	-
16	Dwór wł. S Kapturkiewicz	-
17	Budynek mieszkalny	nr 86
18	Budynek mieszkalny obok szkoły	-
19	Kapliczka za zespołem plebańskim obok mostu	-
20	Kapliczka wł. J. Świerz	-
RACŁAWICE		
1	Kapliczka przy szkole	dz. Nr 687
RÓŻNOWICE		
1	Piwnica	nr 25
2	Kapliczka	przy nr 4, dz. nr 869/1
3	Kapliczka	przy nr 29, dz. nr 948/2
4	Kapliczka	przy nr 130, dz. nr 1119/1
5	Kapliczka	przy nr 318, dz. nr 974/2
6	Dwór lub spichlerz	-
7	Kapliczka	-
8	Kopiec przy szkole	-
9	Studnia obok spichlerza plebańskiego	dz. nr 1163
10	Cmentarz wojenny nr 112	dz. nr 325
11	Kapliczka obok kościoła	dz. nr 448
12	Kapliczka obok spichlerza w zespole dworskim	dz. nr 864/1
13	Kapliczka obok sklepu	naprzeciwko nr 56, dz. nr 1168/3
14	Kapliczka przy drodze do Biecza	-
15	Budynek mieszkalny	nr 1
16	Budynek mieszkalny	nr 3
17	Stodoła	nr 3
18	Chlewik	nr 3
19	Budynek mieszkalny	nr 4
20	Stodoła	nr 4
21	Budynek mieszkalny	nr 6
22	Piwnica	nr 26
23	Stajnia	nr 26
24	Stodoła	-

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY BIECZ

25	Budynek mieszkalny	nr 27
26	Budynek mieszkalny	nr 29
SITNICA		
1	Figura św. Magdaleny	dz. nr
3	Budynek mieszkalny	nr 31
4	Stodoła	nr 31
5	Stodoła	nr 42
6	Budynek mieszkalny	nr 43
7	Stodoła	nr 43
8	Stajnia	nr 43
9	Budynek mieszkalny	nr 53
10	Budynek mieszkalny	nr 75
11	Chlewik	nr 73
12	piwnica	nr 75
13	Budynek mieszkalny	nr 104
14	Budynek mieszkalny	nr 105
15	Budynek mieszkalny obok przystanku PKS	-
STRZESZYN		
1	Dom Ludowy	-
2	Dworek Ossowskich	Strzeszyn nr 1
3	Stajnia przy dworku Ossowskich	Strzeszyn nr 1
4	Budynek mieszkalny	Strzeszyn nr 11
5	Budynek mieszkalny	Strzeszyn nr 16
6	Stajnia	Strzeszyn nr 16
7	Budynek mieszkalny	Strzeszyn nr 18
8	Budynek mieszkalny	Strzeszyn nr 24
9	Budynek mieszkalny	Strzeszyn nr 25
10	Budynek mieszkalny	Strzeszyn nr 68
11	Budynek mieszkalny	Strzeszyn nr 70
12	Spichlerz	Strzeszyn nr 72
13	Budynek mieszkalny	Strzeszyn nr 72
14	Piwnica	Strzeszyn nr 72
15	Budynek mieszkalny	Strzeszyn nr 73
16	Budynek gospodarczy	Strzeszyn nr 78
17	Budynek mieszkalny	Strzeszyn nr 78
18	Budynek mieszkalny	Strzeszyn nr 79
19	Budynek mieszkalny	Strzeszyn nr 84
20	Budynek gospodarczy	Strzeszyn nr 87
21	Stodoła	Strzeszyn nr 87
22	Budynek mieszkalny	Strzeszyn nr 89
23	Budynek mieszkalny	Strzeszyn nr 94
24	Budynek mieszkalny	Strzeszyn nr 144
25	Budynek mieszkalny	Strzeszyn nr 148
26	Budynek mieszkalny	Strzeszyn nr 153
27	Budynek mieszkalny	Strzeszyn nr 207
28	Budynek mieszkalny	Strzeszyn nr 208
29	Piwnica	Strzeszyn nr 208
30	Stajnia	Strzeszyn nr 208
31	Budynek mieszkalny	Strzeszyn nr 240
32	Budynek mieszkalny	Strzeszyn nr 263
33	Budynek mieszkalny	Strzeszyn nr 269
34	Budynek mieszkalny	Strzeszyn nr 271
35	Stodoła	Strzeszyn nr 271
36	Budynek mieszkalny	Strzeszyn nr 275

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
STUDIUM UWARUNKWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY BIECZ

37	Budynek gospodarczy	Strzeszyn nr 278
38	Budynek mieszkalny	Strzeszyn nr 278
39	Budynek mieszkalny	Strzeszyn nr 283
40	Budynek gospodarczy	Strzeszyn nr 300
41	Budynek mieszkalny	Strzeszyn nr 300
42	Warsztat	Strzeszyn nr 300
43	Budynek mieszkalny	Strzeszyn nr 301
44	Stodoła	Strzeszyn nr 301
45	Budynek mieszkalny	Strzeszyn nr 307
46	Budynek mieszkalny	Strzeszyn nr 345
47	Budynek mieszkalny	Strzeszyn nr 347
48	Budynek mieszkalny	Strzeszyn nr 349
49	Stodoła	Strzeszyn nr 349
50	Budynek gospodarczy	Strzeszyn nr 355
51	Budynek mieszkalny	Strzeszyn nr 355
52	Piwnica	Strzeszyn nr 355
53	Budynek mieszkalny	Strzeszyn nr 413
54	Stodoła	Strzeszyn nr 413
55	Budynek mieszkalny	Strzeszyn nr 414
56	Budynek mieszkalny	Strzeszyn nr 415
57	Budynek mieszkalny	Strzeszyn nr 419
58	Budynek mieszkalny	Strzeszyn nr 420
59	Budynek mieszkalny	Strzeszyn nr 421
60	Budynek mieszkalny	Strzeszyn nr 422
61	Budynek mieszkalny	Strzeszyn nr 421
62	Budynek mieszkalny	Strzeszyn nr 422
63	Budynek mieszkalny	Strzeszyn nr 424
64	Stodoła	Strzeszyn nr 424
65	Budynek mieszkalny	Strzeszyn nr 458
66	Kapliczka słupowa	Strzeszyn przy nr 64
67	Kapliczka słupowa	Strzeszyn przy nr 66
68	Kapliczka z krzyżem	Strzeszyn przy nr 73, dz. Nr 167
69	Kapliczka – krzyż	Strzeszyn przy nr 154
70	Krzyż przydrożny	Strzeszyn przy nr 413
71	Krzyż przydrożny z kapliczką	Strzeszyn przy nr 420
72	Kapliczka z fig. M. B. z Dzieciątkiem	Strzeszyn przy nr 447, dz. Nr 259/2
73	Budynek mieszkalny	nr 6
74	Budynek gospodarczy	nr 6
75	Budynek mieszkalny	nr 7
76	Budynek mieszkalny	nr 8
77	Spichlerz	nr 8
78	Budynek mieszkalny	nr 13
79	Budynek mieszkalny	nr 14
80	Budynek mieszkalny	nr 19
81	Budynek mieszkalny	nr 23
82	Budynek mieszkalny	nr 26
83	Budynek mieszkalny	nr 27
84	Budynek mieszkalny	nr 30
85	Budynek mieszkalny	nr 32
86	Stajnia	nr 32
87	Budynek mieszkalny ze stajnią	nr 34
88	Stodoła	nr 36
89	Budynek mieszkalny	nr 38
90	Stajnia	nr 38
91	Budynek mieszkalny	nr 51
92	Budynek mieszkalny	nr 55
93	Budynek mieszkalny	nr 62
94	Budynek mieszkalny	nr 64

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY BIECZ

95	Budynek mieszkalny	nr 71
96	Budynek gospodarczy	nr 71
97	Budynek gospodarczy	nr 73
98	Budynek mieszkalny	nr 77
99	Stodoła	nr 81
100	Piwnica	nr 89
101	Budynek mieszkalny	nr 136
102	Budynek mieszkalny	nr 137
103	Przedszkole	nr 148
104	Stodoła	nr 149
105	Budynek mieszkalny	nr 150
106	Budynek gospodarczy	nr 153
107	Budynek mieszkalny	nr 162
108	Budynek mieszkalny z komorą	nr 163
109	Budynek gospodarczy	nr 190
110	Budynek mieszkalny	nr 190
111	Budynek mieszkalny	nr 215
112	Budynek mieszkalny	nr 216
113	Budynek mieszkalny	nr 250
114	Piwnica	nr 263
115	Dom dymny z komorą	nr 264
116	Stodoła	nr 264
117	Budynek gospodarczy	nr 264
118	Budynek mieszkalny	nr 265
119	Stajnia	nr 270
120	Budynek mieszkalny	nr 270
121	Budynek mieszkalny	nr 280
123	Budynek mieszkalny	nr 285
124	Budynek mieszkalny	nr 297
125	Budynek mieszkalny	nr 298
126	Budynek mieszkalny	nr 306
127	Budynek mieszkalny	nr 357
128	Piwnica	nr 357
129	Stodoła	nr 357
130	Budynek mieszkalny	nr 360
131	Budynek mieszkalny	nr 408
132	Stodoła	nr 408
133	Budynek mieszkalny	nr 411
134	Budynek mieszkalny	nr 443
135	Budynek mieszkalny	nr 459

6.3. Zespoły i obiekty miasta i gminy Biecz, wskazane do objęcia Gminną Ewidencją Zabytków w gminie Biecz (na podstawie Kart Ewidencji Wojewódzkiej):

L.p.	Obiekt	Adres
BIECZ		
1	Baszta przy dzwonnicy Kościoła Bożego Ciała	-
2	Basteja narożna	k. budynku przy ul. Fuska 2
3	Mury obronne	ul. Węgierska 2 (dz. ew. 250)
4	Szkoła murowana	ul. Kazimierza Wielkiego 11 (dz. ew. 1072/1)
BUGAJ		
1	Drewniana kapliczka	k. domu 83
GŁĘBOKA		
1	Spichlerz murowany k. budynku,	Głęboka 1 (dz. ew. 15/1)
2	Chałupa drewniana	Głęboka 52 (dz. ew. 444/2)
GRUDNA KĘPSKA		
1	Dwór drewniany murowany	Grudna Kępska 78 (469/8)
2	Spichlerz dworski , murowany	Grudna Kępska 78 (469/9)
3	Stajnia dworska, murowana	Grudna Kępska 78 (469/7)
LIBUSZA		
1	Budynek rafinerii ob. warsztat samochodowy	Libusza 21/1 (37/6)
2	Budynek rafinerii ob. warsztat samochodowy	Libusza 21/1 (dz. ew.37/6)
3	Budynek rafinerii ob. stacja transformatorowa	Libusza 21/1 (dz. ew.47/2)
4	Wieża ciśnień	Libusza 21/1 (dz.ew37/6)
5	Budynek rafinerii ob. wieża zbiorników Orlen	Libusza 21/1 (dz.ew. 48)
6	Budynek rafinerii	Libusza 21/1 (dz.ew. 48)
7	Portiernia ob. kapliczka	k. domu nr 10 (dz.ew.85/1)
8	Budynek zarządu, murowany ob. budynek mieszkalny	Libusza 1 (dz.ew 84/2)
9	Budynek dyrekcji, murowany ob. budynek mieszkalny	Libusza 2 (dz.ew 84/4)
10	Budynek mieszkalny, murowany	Libusza 3 (dz.ew.60/31)
11	Budynek mieszkalny, murowany	Libusza 5 (dz.ew.62/9)
12	Budynek mieszkalny, murowany	Libusza 6 (dz.ew.62/7)
13	Budynek mieszkalny, murowany	Libusza 7 (dz.ew.62/2 i 62/3/)
14	Budynek mieszkalny, murowany	Libusza 8 (dz.ew.62/31)
15	Budynek mieszkalny, murowany	Libusza 9 (dz.ew.84/3)
16	Kasyno ob. budynek mieszkalny	Libusza 10 (dz.ew.193)
17	Budynek mieszkalny, murowany	Libusza 18 (dz.ew.93/8)
18	Budynek mieszkalny, murowany	Libusza 19 (dz.ew.91/5)
19	Plebania murowana przy kościele Narodzenia NMP	Libusza 294 (dz.ew.1993)
20	Dom murowany	Libusza 84 (335/1)
STRZESZYN		
1	Chałupa drewniana	Strzeszyn 14 (dz.ew. 7)
2	Chałupa drewniana	Strzeszyn 64 (dz.ew. 1298/1)
3	Dom drewniany	Strzeszyn 36 (dz.ew. 90)
4	Stodoła drewniana w zagrodzie	Strzeszyn 87 (dz.ew. 260/1)
5	Przedszkole murowane	Strzeszyn 448 (dz.ew. 311)

6.4. Stanowiska archeologiczne ujęte w ewidencji Archeologicznego Zdzjęcia Polski:

W granicach obszaru objętego studium występują stanowiska archeologiczne, znajdujące się w ewidencji stanowisk archeologicznych Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków, chronione na mocy obowiązujących przepisów z zakresu ochrony zabytków. Ochronie konserwatorskiej podlegają następujące stanowiska archeologiczne:

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
STUDIUM UWARUNKWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY BIECZ

L.p.	Miejscowość	Numer stanowiska w miejscowości / na obszarze, obszar AZP	Chronologia	Funkcja / rodzaj stanowiska
1.	Raclawice	AZP 109-68	nowożytność	kopiec ziemny, zwany „Szwedzkim Kopcem”
2.	Różnowice	3, AZP 109-68	okres rzymski wczesne średniowiecze	osada osada
3.	Biecz	1/1, AZP 109-69	epoka brązu średniowiecze / czasy nowożytne	osada miasto
4.	Biecz	2/2, AZP 109-69	epoka brązu wczesne średniowiecze XI-XIII w. XIV-XVI w.	grodzisko? grodzisko zamek
5.	Biecz	3/3, AZP 109-69	epoka brązu / okres halszacki średniowiecze	osada zamek?
6.	Biecz	8/6, AZP 109-69	średniowiecze	pomosty bagienne?
7.	Biecz	46/50, AZP 109-69	okres rzymski nowożytna	osada śląd osadniczy
8.	Biecz	48/52, AZP 109-69	późny okres rzymski nowożytna	osada śląd osadniczy
9.	Biecz	49/53, AZP 109-69	okres rzymski średniowiecze	osada osada
10.	Biecz	64/68, AZP 109-69	okres rzymski wczesne średniowiecze nowożytna	osada osada osada
11.	Biecz	66/70, AZP 109-69	epoka brązu / okres halszacki późne średniowiecze nowożytna	osada osada osada
12.	Biecz	67/71, AZP 109-69	prahistoria okres rzymski wczesne średniowiecze późne średniowiecze nowożytna	osada osada osada śląd osadniczy osada
13.	Biecz	71/75, AZP 109-69	epoka brązu / okres halszacki nowożytna	osada osada?
14.	Binarowa	4/76, AZP 109-69	prahistoria późne średniowiecze	osada? śląd osadniczy
15.	Binarowa	5/77, AZP 109-69	okres rzymski nowożytna	osada? śląd osadniczy
16.	Binarowa	8/80, AZP 109-69	prahistoria późne średniowiecze	osada? śląd osadniczy
17.	Binarowa	18/90, AZP 109-69	epoka kamienia prahistoria nowożytna	śląd osadniczy osada? śląd osadniczy
18.	Grudna Kępska	1/125, AZP 109-69	późny okres rzymski wczesne średniowiecze średniowiecze	osada osada śląd osadniczy
19.	Grudna Kępska	4/128, AZP 109-69	prahistoria nowożytna	osada osada
20.	Grudna Kępska	5/129, AZP 109-69	prahistoria wczesne średniowiecze późne średniowiecze	osada śląd osadniczy osada
21.	Grudna Kępska	11/135, AZP 109-69	prahistoria późne średniowiecze nowożytna	osada? śląd osadniczy śląd osadniczy
22.	Grudna Kępska	12/136, AZP 109-69	epoka brązu / okres halszacki późne średniowiecze	osada śląd osadniczy
23.	Grudna Kępska	13/137, AZP 109-69	okres rzymski nowożytna	osada śląd osadniczy
24.	Biecz	4/1, AZP 110-69	epoka brązu / okres halszacki wczesne średniowiecze XI-XII w.	śląd osadniczy osada
25.	Biecz	73/11, AZP 110-69	późny okres rzymski	osada

**PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
STUDIUM UWARUNKWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY BIECZ**

26.	Głębocka	5/75, AZP 110-69	późny okres rzymski nowożytna	osada śląd osadniczy
27.	Korczyzna	1/57, AZP 110-69	prahistoria nowożytna	osada śląd osadniczy
28.	Korczyzna	4/60, AZP 110-69	prahistoria epoka brązu / okres halsztacki okres rzymski nowożytna	śląd osadniczy osada osada śląd osadniczy
29.	Korczyzna	5/61, AZP 110-69	prahistoria	osada
30.	Korczyzna	6/62, AZP 110-69	epoka brązu / okres halsztacki nowożytna	osada osada
31.	Korczyzna	9/64, AZP 110-69	późny okres rzymski nowożytna	osada śląd osadniczy
32.	Korczyzna	12/67, AZP 110-69	epoka brązu / okres halsztacki nowożytna	osada śląd osadniczy
33.	Korczyzna	14/69, AZP 110-69	epoka brązu / okres halsztacki późne średniowiecze	osada osada
34.	Korczyzna	15/70, AZP 110-69	epoka kamienia epoka brązu / okres halsztacki późne średniowiecze nowożytna	śląd osadniczy osada osada śląd osadniczy
35.	Libusza	1/7, AZP 110-69	późny okres rzymski wczesne średniowiecze nowożytna	osada osada osada
36.	Libusza	7/42, AZP 110-69	prahistoria wczesne średniowiecze nowożytna	osada osada osada
37.	Libusza	14/49, AZP 110-69	okres rzymski nowożytna	osada osada
38.	Libusza	20/55, AZP 110-69	późny okres rzymski	osada
39.	Strzeszyn	4/22, AZP 110-69	późny okres rzymski nowożytna	osada śląd osadniczy
40.	Strzeszyn	5/23, AZP 110-69	prahistoria okres rzymski	osada? osada?
41.	Strzeszyn	6/24, AZP 110-69	epoka brązu / okres halsztacki	osada?
42.	Strzeszyn	8/26, AZP 110-69	późny okres rzymski nowożytna	osada śląd osadniczy
43.	Strzeszyn	9/27, AZP 110-69	prahistoria nowożytna	osada śląd osadniczy
44.	Strzeszyn	16/34, AZP 110-69	prahistoria późne średniowiecze nowożytna	osada śląd osadniczy śląd osadniczy
45.	Strzeszyn	17/35, AZP 110-69	późny okres rzymski nowożytna	osada osada

7. Jakość powietrza.

Stosownie do art. 85 ustawy Prawo ochrony środowiska ochrona powietrza polega na zapewnieniu jak najlepszej jego jakości, w szczególności przez utrzymanie poziomów substancji w powietrzu poniżej dopuszczalnych dla nich poziomów lub co najmniej na tych poziomach oraz zmniejszanie poziomów substancji w powietrzu co najmniej do dopuszczalnych, gdy nie są one dotrzymane. Na stan powietrza na terenie gminy Biecz mają wpływ następujące czynniki: emisja zorganizowana pochodząca ze źródeł punktowych i powierzchniowych, niska emisja, emisja ze środków transportu i komunikacji, emisja transgraniczna (spoza terenu gminy) oraz emisja niezorganizowana.

Zanieczyszczeniem powietrza atmosferycznego nazywamy wprowadzenie substancji stałych, ciekłych i gazowych, w ilościach, które mogą ujemnie wpłynąć na zdrowie człowieka, klimat, przyrodę żywą, wody, gleby lub spowodować inne szkody w środowisku. Różnorodne skutki wynikające z obecności zanieczyszczeń związane są z rodzajem szkodliwości oraz ich stężeniem. Wprowadzone do atmosfery zanieczyszczenia najogólniej dzielimy na pyły i gazy. Pyły podobnie jak para wodna, wpływają głównie na zmianę właściwości fizycznych powietrza. Chemiczne zmiany natomiast powodowane są przez gazy. Należy pamiętać, że o ile redukcja zanieczyszczeń pyłowych została na świecie w zasadzie opanowana, o tyle redukcja gazów wciąż jest nierozwiązywalnym problemem. Podstawową masę zanieczyszczeń emitowanych do atmosfery stanowi dwutlenek węgla CO₂, powstający w trakcie wszelkiego typu procesów spalania paliw. Jako taki nie jest gazem toksycznym, jednakże jego wzrost stężenia w powietrzu przyczynia się w ok. 55% do efektu cieplarnianego.

Dwutlenek siarki SO₂ emitowany w wyniku spalania paliw zawierających siarkę – spalania węgla kamiennego i brunatnego głównie w procesach energetycznych. Jest związkiem szkodliwym dla organizmów żywych. W powietrzu SO₂ ulega dalszemu utlenianiu do SO₃, który reagując z wodą daje kwas siarkowy będący bezpośrednią przyczyną kwaśnych deszczy. Zmniejszenie emisji SO₂ uzyskuje się przez zmniejszenie zużycia paliw, nowe techniki spalania, odsiarczanie paliw lub odsiarczanie spalin.

Dwutlenek azotu NO₂, jest jednym z głównych zanieczyszczeń motoryzacyjnych; tlenki azotu, po utlenieniu w obecności pary wodnej, mają udział w tworzeniu kwaśnych deszczy i ich niszczącym działaniu. W warunkach wysokiego stężenia tego gazu w atmosferze, przy słonecznej pogodzie dochodzi pod wpływem energii światła słonecznego do przemian chemicznych i powstawania związków azotu z węglowodorami. W połączeniu z gazowymi węglowodorami tworzą w określonych warunkach atmosferycznych zjawisko smogu.

Tlenek węgla CO powstaje w wyniku procesu niepełnego spalania węgla, głównie w niskosprawnych kotłach i paleniskach węglowych. Jego źródłem są również spaliny samochodowe. Jest gazem toksycznym, ale jego istotne oddziaływanie jest lokalne. W przyrodzie nie odgrywa większej roli, gdyż szybko utlenia się do dwutlenku węgla. Powstawanie zanieczyszczeń pyłowych wiąże się nierozdzielnie ze wszystkimi procesami produkcyjnymi i procesami spalania. Szczególnie duże ilości pyłów powstają przy spalaniu paliw stałych. Ilość i charakterystyka pyłów, jakie powstają w procesie spalania paliw stałych zależy od rodzaju paliwa i warunków spalania. Ponadto "pyłotwórcze" są także procesy metalurgiczne oraz produkcja materiałów budowlanych, a zwłaszcza produkcja cementu.

Do zanieczyszczeń pyłowych zaliczane są pyły: ze spalania paliw, cementowo – wapiennicze i materiałów ogniotrwałych, krzemowe, nawozów sztucznych, węglowo – grafitowe i sadza, węgla brunatnego, środków powierzchniowo – czynnych i polimerów oraz szczególnie niebezpieczne zanieczyszczenia pyłowe takie jak: chrom, rtęć, ołów, kadm, arsen, cynk, mangan i in. Do pyłów szczególnie toksycznych należą także węglowodory aromatyczne (w tym rakotwórczy benzopiren). O stopniu szkodliwości pyłów decyduje ich stężenie w atmosferze, skład chemiczny i mineralogiczny. Z pyłów mineralogicznych najbardziej szkodliwy jest kwarc.

W działaniu na organizmy żywe obserwuje się występowanie zjawiska synergizmu, tj. działania skojarzonego, wywołującego efekt większy niż ten, który powinien wynikać z sumy efektów poszczególnych składników. Na stopień oddziaływania mają również wpływ warunki klimatyczne takie jak: temperatura, nasłonecznienie,

wilgotność powietrza, prędkość wiatru. Oprócz szkodliwego oddziaływania na środowisko naturalne i zdrowie ludzi emisje zanieczyszczeń powodują straty gospodarcze.

Na obecny stan sanitarny obszaru ma wpływ lokalna emisja pyłów i gazów z indywidualnych palenisk domowych, kotłowni, a także z zakładów produkcyjnych i usługowych oraz terenów infrastruktury kolejowej. Ponadto do zanieczyszczenia powietrza atmosferycznego przyczynia się lokalny i ponadlokalny transport samochodowy.

Zgodnie z „Oceną jakości powietrza w województwie małopolskim w roku 2014” Gmina Biecz znajduje się w strefie małopolskiej. W poniższej tabeli przedstawiono wynikowe klasy strefy małopolskiej dla poszczególnych zanieczyszczeń, z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych w celu ochrony zdrowia ludzkiego oraz ochrony roślin. Wyniki odnoszą się do roku 2014.

Tab. 3 Wynikowe klasy strefy małopolskiej, dla poszczególnych zanieczyszczeń, uzyskane w ocenie rocznej za 2014 r., dokonanej z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych w celu ochrony zdrowia.

Nazwa strefy	Symbol klasy wynikowej											
	SO ₂	NO ₂	CO	C ₆ H ₆	O ₃	PM10	Pb	As	Cd	Ni	B(a)P	PM 2,5
Strefa małopolska	A	A	A	A	A	C	A	A	A	A	C	C

Źródło: WIOS Kraków

Wynik oceny strefy małopolskiej za rok 2014, w której położona jest Gmina Biecz wskazuje, że dotrzymane są poziomy dopuszczalne lub poziomy docelowe w powietrzu (klasa A) ustanowione ze względu na ochronę zdrowia dla następujących zanieczyszczeń: dwutlenku azotu, tlenku węgla, benzenu, ozonu, ołowiu, arsenu, kadmu, niklu. Przekroczone natomiast zostały dopuszczalne poziomy dla: pyłu PM10, pyłu PM 2,5, benzo(a)pirenu. Stężenia zanieczyszczeń na terenie sfery małopolskiej, ze względu na ochronę roślin nie zostały przekroczone.

Tab. 4 Wynikowe klasy strefy małopolskiej, dla poszczególnych zanieczyszczeń, uzyskane w ocenie rocznej za 2014 r., dokonanej z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych w celu ochrony roślin.

Nazwa strefy	Symbol klasy wynikowej		
	SO ₂	NO ₂	O ₃
Strefa małopolska	A	A	A

Źródło: WIOS Kraków

Dla trzech zanieczyszczeń strefa małopolska otrzymała klasę C, dla której konieczne jest opracowanie programów ochrony powietrza. Należy mieć na względzie, że strefa małopolska nie wykazuje jednolitości na całym obszarze pod względem zanieczyszczeń. Oznacza to, że w strefie są miejsca, które ze względu na poziom zanieczyszczeń wymagają podjęcia działań na rzecz poprawy jakości powietrza.

8. Hałas

Hałasem przyjęto określać wszelkie niepożądane, nieprzyjemne, dokuczliwe, uciążliwe lub szkodliwe dźwięki oddziałujące na narząd słuchu i inne zmysły oraz części organizmu człowieka. Hałas stanowi zbiór dźwięków

o różnych częstotliwościach i różnych wartościach ciśnienia akustycznego. Można przyjąć, że obecnie hałas jest oddziaływaniem najbardziej uciążliwym dla ludzi zamieszkałych w środowisku aglomeracji miejskiej. Ze względu na charakter oddziaływania hałasu na organizm człowieka, wyróżnia się hałas uciążliwy niewywołujący trwałych skutków w organizmie oraz hałas szkodliwy wywołujący trwałe skutki lub powodujący określone ryzyko ich wystąpienia. Wyróżnia się również, np.: hałas aerodynamiczny, powstający w wyniku przepływu powietrza lub innego gazu oraz hałas mechaniczny, powstający wskutek tarcia i zderzeń ciał stałych, w tym głównie części maszyn. Stosowany jest także podział ze względu na środowisko, w którym hałas występuje. Hałas w przemyśle, zwany jest hałasem przemysłowym, hałas w pomieszczeniach mieszkalnych, miejscach użyteczności publicznej i terenach wypoczynkowych - hałasem komunalnym, a w środkach komunikacji – hałasem komunikacyjnym.

Hałas generowany w zakresie przemysłu ma na terenie gminy Biecz charakter lokalny. Największym źródłem hałasu w gminie jest układ komunikacyjny, głównie droga krajowa nr 28 (DK28) oraz droga wojewódzka Nr 980 (DW 980). Ich uciążliwość, w związku z bliskim sąsiedztwem gminnych terenów mieszkaniowych jest znacząca. Pozostałe drogi emitują znacznie mniejszą ilość hałasu. Na stopień zagrożenia hałasem poza intensywnością ruchu pojazdów wpływa także stan techniczny dróg. Dla gminy Biecz nie wykazano badań hałasu komunikacyjnego.

Realizując zadania Programu Państwowego Monitoringu Środowiska Województwa Małopolskiego na lata 2013-2015, w roku 2013 przeprowadzono pomiary hałasu komunikacyjnego na terenie województwa małopolskiego, na które składały się pomiary akustyczne obejmujące drogi, kolej oraz lotnisko. Głównym założeniem wykonanych pomiarów było określenie warunków panujących w bezpośrednim sąsiedztwie tras komunikacyjnych i uzyskanie informacji o uciążliwości akustycznej analizowanych miejsc.

W obowiązującym obecnie rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 poz. 112) zmienione zostały dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu, z wyłączeniem hałasu powodowanego przez starty, lądowania i przeloty statków powietrznych oraz linie elektroenergetyczne, wyrażone wskaźnikami L_{AeqD} i L_{AeqN} , które to wskaźniki mają zastosowanie do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska, w odniesieniu do jednej doby.

Najbliższą gminą, w jakiej wykonano pomiary monitoringowe w 2013 r. była miejscowość Ropica Polska Wieś, w powiecie gorlickim, w gminie Gorlice. Przez miejscowość przebiega droga krajowa nr 28 Zator – Medyka. W miejscowości tej wykonano pomiary określając poziomy krótkookresowe (dobowe) L_{AeqD} oraz L_{AeqN} , mające zastosowanie do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska.

Badaniem klimatu akustycznego objęto odcinek drogi krajowej nr 28 w miejscowości Ropica Polska. Po przeprowadzonych badaniach stwierdzono przekroczenie dopuszczalnych poziomów hałasu zarówno w porze dnia (o 3,0 dB), jak i nieznacznie w nocy (o 0,8 dB).

W gminie Biecz hałas komunikacyjny występuje również częściowo w związku z transportem kolejowym. Na terenach wyraźnego wyekspozowania trakcji ponad otaczający teren, przy małym zróżnicowaniu morfologicznym i znikomym stopniu zalesienia terenów okalających, hałas generowany przez ruch taboru kolejowego może stanowić uciążliwość dla mieszkańców terenów sąsiadujących z linią kolejową.

Uciążliwości akustyczne powodowane zarówno ruchem kolejowym, jak i ruchem kołowym na badanych drogach w sąsiedztwie gminy Biecz stanowią podstawę do programowania zadań w zakresie ochrony środowiska przed hałasem, prowadzenia planowych i doraźnych działań organizacyjnych i technicznych oraz prawidłowego podejmowania decyzji i w sprawie wykorzystania terenów na cele inwestycyjne (procedury lokalizacyjne) oraz właściwego zagospodarowania przestrzennego terenów bezpośrednio usytuowanych w sąsiedztwie uciążliwych dróg i terenu kolei.

9. Promieniowanie elektromagnetyczne

Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* w art. 121 reguluje zasady ochrony przed polami elektromagnetycznymi, celem zapewnienia jak najlepszego stanu środowiska. W związku z tym wymagane jest:

- 1) utrzymanie poziomów pól elektromagnetycznych poniżej dopuszczalnych lub co najmniej na tych poziomach,
- 2) zmniejszanie poziomów pól elektromagnetycznych co najmniej do dopuszczalnych, gdy nie są one dotrzymane.

Zgodnie z art. 123 ustawy oceny poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku i obserwacji zmian dokonuje się w ramach państwowego monitoringu środowiska. Okresowe badania poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku leżą w gestii Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska.

W rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r. w sprawie *dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów* określono:

- dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych w środowisku, zróżnicowane dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową oraz miejsc dostępnych dla ludności;
- zakresy częstotliwości pól elektromagnetycznych, dla których określa się parametry fizyczne charakteryzujące oddziaływanie pól elektromagnetycznych na środowisko;
- metody sprawdzania dotrzymania dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych oraz
- metody wyznaczania dotrzymania dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych.

Najpowszechniej występującymi instalacjami emitującymi pole elektromagnetyczne są linie elektroenergetyczne oraz instalacje radiokomunikacyjne, takie jak stacje bazowe telefonii komórkowej oraz stacje radiowe i telewizyjne, a ponadto medyczne urządzenia diagnostyczne i terapeutyczne, urządzenia przemysłowe i gospodarstwa domowego oraz systemy przesyłowe energii elektrycznej.

Na terenie gminy znaczącym źródłem promieniowania elektromagnetyczne jest dwutorowa napowietrzna linia elektromagnetyczna wysokiego napięcia 110 kV relacji Stróżówka (Gorlice) – Biecz i Biecz – Nieglówice (Jasło), a ponadto sieć średniego napięcia, wyprowadzona ze stacji elektroenergetycznej 110/15 kV GPZ Biecz (GPZ – Główny Punkt Zasilania). Długość sieci wysokiego napięcia, wg danych Enion – o. Jasło – 20 km. Długość sieci średniego napięcia – 101 km. Na obszarze gminy zlokalizowane są również obiekty telefonii komórkowej. Wokół stacji elektroenergetycznej i linii najwyższych napięć rozciągają się strefy ochronne. Strefy te ograniczają budowę i rozbudowę domów mieszkalnych, wypoczynkowych i innych przeznaczonych na stały pobyt ludzi.

10. Obszary chronione na mocy przepisów ustawy o ochronie przyrody i dyrektyw unijnych

10.1. OBSZARY NATURA 2000

Sieć obszarów Natura 2000 to program ochrony zasobów przyrodniczych wdrażany przez wszystkie państwa członkowskie Unii Europejskiej. Jest to narzędzie zrównoważonego rozwoju, minimalizujące zagrożenia jakie niesie ze sobą postęp cywilizacji, wiążący się z intensywnym przekształcaniem ekosystemów. Program ma na celu ochronę, zachowanie oraz odtwarzanie najcenniejszych, rzadkich siedlisk przyrodniczych oraz gatunków zwierząt i roślin, a co za tym idzie zapewnienie człowiekowi dobrych warunków życia i rozwoju. Podstawą prawną tworzenia sieci jest Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz. U. UE L z dnia 26 stycznia 2010 r.), Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory oraz ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1220 ze zm.). Sieć obszarów Natura 2000 obejmuje:

- obszary specjalnej ochrony ptaków (OSOP),
- specjalne obszary ochrony siedlisk (SOOS),
- obszary mające znaczenie dla Wspólnoty (projektowane specjalne obszary ochrony siedlisk).

Sieć obszarów Natura 2000 łączy w sobie cechy obszarowej formy ochrony przyrody jak również ochrony gatunkowej. Ochronie podlegają tylko konkretne siedliska przyrodnicze oraz gatunki roślin i zwierząt, ze względu na które obszar został powołany, a nie cały obszar w swoich granicach. Celem programu jest:

- zachowanie, utrzymanie właściwego stanu ochrony gatunku lub siedliska przyrodniczego;
- zachowanie integralności obszaru, czyli spójności czynników strukturalnych i funkcjonalnych, które warunkują trwanie populacji gatunków i siedlisk przyrodniczych,
- zachowanie spójność sieci – powiązania między obszarami i ich roli jako korytarzy ekologicznych umożliwiających migrację roślin i zwierząt.

Zgodnie z art. 33 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o *ochronie przyrody* (t.jedn. Dz.U. z 2013 r. poz. 627 ze zm.) zabronione jest podejmowanie działań mogących, osobno lub w połączeniu z innymi działaniami, znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru, w tym: pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych lub siedlisk gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony wyznaczono obszar; wpłynąć negatywnie na gatunki; pogorszyć integralność obszaru lub jego powiązania z innymi obszarami. Przepis ten stosuje się także do proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty.

Każde przedsięwzięcie, działanie, które może znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, a które nie jest bezpośrednio związane z ochroną obszaru, lub nie wynika z tej ochrony, wymaga przeprowadzenia odpowiedniej oceny oddziaływania na podstawie ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227 ze zm.).

W granicach obszaru opracowania zlokalizowany jest fragment Obszaru Natura 2000 „Wisłoka z dopływami” (kod: PLH180052). Do tej formy ochrony przyrody należy koryto Ropy wraz odcinkiem Libuszanki.

Forma ochrony w ramach sieci Natura 2000: specjalny obszar ochrony siedlisk (Dyrektywa Siedliskowa). Obszar biogeograficzny: kontynentalny. Powierzchnia: 2653,1 ha

W ostoi stwierdzona została obecność ważnych gatunków ryb wymienionych w Załączniku II Dyrektywy Siedliskowej.

Obszar leżący na wysokości 200 – 360 m n.p.m. obejmuje koryto rzeki Wisłoki, wraz z fragmentami łąk, na odcinku od północnej granicy Ostoi Magurskiej do mostu drogowego na trasie Pilzno – Kamienica, wraz z dopływami:

- Iwielką od mostu w m. Draganowa do ujścia, z unikatowym naturalnym wodospadem na progu fliszowym oraz z dobrze zachowanym, cennym kompleksem łąk,
- Kamienicą od mostu na trasie Brzostek – Smarzowa w m. Siedliska – Bogusz do ujścia,
- Ropą od zapory zbiornika Klimkówka do ujścia z dopływami: Sękówką od mostu na drodze Ropica - Małastów do ujścia,
- Olszanką od mostu na trasie Nagórze – Wlk. Strona (przy ujściu Czermianki) do ujścia, Libuszanką od mostu na trasie Rozdziele – Bednarka do ujścia,
- Jasiółką od mostu na trasie Barwinek – Dukła w Trzcianie do ujścia do Wisłoki.

Dno rzek budują odcinkami płyty skalne (z piaskowca i łupków) oraz odcinkami osady kamienno – piaszczyste (piasek i żwir). Miejscami tworzą się piaszczysto – ilaste łachy. W dolinach dominują użytki zielone 19% i grunty orne 66%. Lasów jest stosunkowo niewiele, poza regionem Beskidu Niskiego jednak niektóre odcinki dolin wchodzących skład ostoi np. Kłopotnicy biegną wśród rozległych, leśno – zaroślowych ekosystemów łąkowych. Lasy liściaste zajmują 6% a lasy mieszane 7% powierzchni.

Rzeka Wisłoka jest prawobrzeżnym dopływem Wisły o długości 163,6 km i powierzchni zlewni 4110,2 km². Wisłoka płynie często zmieniając kierunek i tworzy liczne zakola i meandry. W górnym biegu Wisłoka ma charakter górski, o dużej zmienności przepływu. Różnice w poziomie wody mogą sięgać nawet 5,0 m. Rzeka ma dno kamieniste (jedynie w tej części Karpat, płyty dobrze wykształconych kamieńców nadrzecznych), a przeciętną szerokość 40,0 m i średnią głębokość 0,7 – 1,0 m. Poniżej ujścia Jasiółki koryto rozszerza się nawet do 90,0 m, a głębokość wzrasta średnio do 1,0- 2,0 m. W okolicach Jasła brzegi są uregulowane.

Ropa do ujścia Libuszanki płynie korytem naturalnym, o dnie żwirowo – kamienistym z nielicznymi wychodniami warstw piaskowców magurskich w korycie (tzw. berda), które są siedliskiem ryb łososiowatych. Poniżej Ropa płynie w szerokiej dolinie, która do miejscowości Ropa ma strome brzegi, a od Gorlic jej stoki łagodnieją. Koryto jest częściowo uregulowane. Średnia szerokość rzeki wynosi tu ok. 40,0 , natomiast głębokość 1,5 – 2,0 m. Brzegi są silnie zarośnięte i woda nie nagrzewa się. Roślinności wodnej nie jest dużo. Jest to ważna ostoja wielu gatunków cennych ryb. Zacienienie koryta stwarza również dobre warunki do rozwoju fauny bezkręgowej. Od ujścia Olszanki dno doliny rozszerza się do 1,5 km i wypełniają je mady i piaski rzeczne. W rejonie Biecza i Krygu eksploatuje się złoża ropy naftowej, przetwarzanej później w Gorlicach. Nad Kłopotnicą (między Zawadką Osiecką i Dobrynią) oraz nad Iwielką znajdują się rozległe kompleksy, niezwykle rzadkich w Karpatach, łąk świeżych i

zmiennie wilgotnych, w tym trzęślicowych. W załączniku I Dyrektyw Siedliskowej wymieniono 16 występujących tu cennych siedlisk. Najcenniejszymi zbiorowiskami roślinnymi są lasy, zarośla łąkowe i łąkowe, a także łąki.

W ostoi występuje 5 gatunków ryb z Załącznika II Dyrektywy Siedliskowej, takich jak: łosoś atlantycki i głowacz białopłetwy oraz innych: piekielnica, brzana, brzana peloponeska, świnka, głowacz przęgopłetwy, miętus, lipień, certa. W Wisłoce stwierdzono występowanie 30 gatunków ryb oraz jeden gatunek minogów, w dorzeczu Jasiółki – 20 gatunków ryb, w Ropie – 12 gatunków ryb, a w dowolnym odcinku rzeki nawet 21 gatunków. Zlewnia Wisłoki uznawana jest za jedno z najważniejszych tarlisk ryb wędrownych w karpackiej części dorzecza Wisły i objęta jest krajowym programem restytucji ryb wędrownych.

10.2. POMNIKI PRZYRODY

Na terenie gminy Biecz występuje 1 pomnik przyrody: dąb – w miejscowości Libusza, na drodze wiodącej do nowego kościoła, w pobliżu starego drewnianego kościoła; wysokość drzewa 25 m, obwód: 430 cm; akt utworzenia:

Dec. RLS.III-7141/20/82 z dn. 04.09.1982 r.; (Dz. Urz. Woj. Krośn. Nr 27/90, poz. 248).

10.3. ZNACZENIE OBSZARU W SIECI OBSZARÓW CHRONIONYCH

Z racji położenia analizowanego obszaru pomiędzy obszarami węzłowymi o randze międzynarodowej (Beskid Niski i Bieszczady) i krajowej (Pogórze Ciężkowickie i Pogórze Strzyżowskie) niezwykle istotnym jest utrzymanie takiej struktury przyrodniczej na terenie gminy, która zapewniłaby łączność pomiędzy tymi elementami sieci ekologicznej, dzięki dobrze funkcjonującym, drożnym korytarzom ekologicznym. Zapewni to spójną strukturę systemu ekologicznego łączącego obszary górskie Karpat z ich pogórzem.

W przypadku gminy Biecz funkcję korytarzy ekologicznych pełnią przede wszystkim doliny głównych cieków: Ropa i Libuszanka (obie wchodzą w skład Obszaru Natura 2000 „Wisłoka z dopływami”), Sitniczanka i Strzeszynianka. Wszystkie cieki mają w większości dobrze wykształconą naturalną obudowę, co pozwala zachować ich ciągłość biologiczną. Niestety prowadzone miejscami prace hydrotechniczne regulujące koryta nie sprzyjają prawidłowemu funkcjonowaniu ich jako korytarzy ekologicznych (fot. 8).

Fot. 8. Uregulowane i pozbawione biologicznej obudowy koryto Sitniczanki w Binarowej

Duże znaczenie przyrodnicze mają również wyspy i większe obszary leśne położone w pasie wzgórz pomiędzy dolinami Strzeszynianki i Sitniczanki, oraz na północ od tej ostatniej. Stanowią one urozmaicony pod względem zróżnicowania biologicznego ciąg roślinności leśnej przecinanej obszarami bezleśnymi o bogatej szacie roślinnej. Tak urozmaicona granica rolno – leśna jest niezwykle istotna dla zwiększania bioróżnorodności obszaru i stwarzania siedlisk dla dużej liczby gatunków zarówno roślin jak i zwierząt o szerokim spektrum ekologicznym. Obszary wyłączane z użytkowania rolniczego samoistnie zostaną zalesione na drodze naturalnej sukcesji, natomiast tam, gdzie wypas czy koszenie są nadal prowadzone, sprzyja to utrzymaniu wydłużonej granicy rolno – leśnej, co jest ze wszech miar wskazane.

11. Obszary chronione na mocy przepisów ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych

11.1. GRUNTY LEŚNE. LASY

Tereny lasów podlegają ochronie na mocy ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (tekst jedn. Dz. U. 2015 r., poz. 909 ze zm.). Jako grunty leśne określa się grunty, które: są określone jako lasy w przepisach o lasach, zostały zrehabilitowane dla potrzeb gospodarki leśnej oraz lokują się pod drogami dojazdowymi do gruntów leśnych. Zgodnie z art. 3 ust. 2 ustawy **ochrona gruntów leśnych** polega na:

- ograniczaniu przeznaczania ich na cele nieleśne lub nierolnicze,
- zapobieganiu procesom degradacji i dewastacji gruntów leśnych oraz szkodom w drzewostanach i produkcji leśnej, powstającym wskutek działalności nieleśnej i ruchów masowych ziemi,
- przywracaniu wartości użytkowej gruntem, które utraciły charakter gruntów leśnych wskutek działalności nieleśnej,
- poprawianiu ich wartości użytkowej oraz zapobieganiu obniżania ich produktywności,
- ograniczaniu zmian naturalnego ukształtowania powierzchni ziemi.

Lasem w rozumieniu ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (tekst jedn. Dz. U. 2014 r., poz. 1153 ze zm.) jest grunt:

- 1) o zwartej powierzchni co najmniej 0,10 ha, pokryty roślinnością leśną (uprawami leśnymi) – drzewami i krzewami oraz runem leśnym – lub przejściowo jej pozbawiony:
  - a) przeznaczony do produkcji leśnej lub
  - b) stanowiący rezerwat przyrody lub wchodzący w skład parku narodowego albo
  - c) wpisany do rejestru zabytków;
- 2) związany z gospodarką leśną, zajęty pod wykorzystywane dla potrzeb gospodarki leśnej: budynki i budowle, urządzenia melioracji wodnych, linie podziału przestrzennego lasu, drogi leśne, tereny pod liniami energetycznymi, szkółki leśne, miejsca składowania drewna, a także wykorzystywany na parkingi leśne i urządzenia turystyczne.

Lasy w gminie Biecz zajmują powierzchnię ok. 1439 ha, zgodnie z danymi GUS na 2014 r., co stanowi 14,5% powierzchni gminy. Z tego w mieście Biecz lasy zajmują powierzchnię 207,73 ha lasów (2,1% powierzchni gminy

i 11,7% powierzchni miasta). Położone są w zasadzie w terenach przy grzbietowych i na stokach wzniesień i w dolinach. Niewielkie kompleksy i ciągi zalesione występują na całym obszarze w miejscach mniej przyjaznych dla rolnictwa. Jeden większy kompleks leśny (lasów państwowych i niepaństwowych), występuje na pograniczu Biecza i Strzeszyna i obejmuje niewiele poniżej połowy lasów miasta i gminy.

Przyrodniczo, lasy należą do dzielnicy Pogórza Środkowo – beskidzkiego, gdzie potencjalnymi typami lasów na siedlisku lasu wyżynnego jest drzewostan bukowo – jodłowy z domieszką modrzewia, jaworu, lipy i innych gatunków liściastych. W przypadkach lasów miasta i gminy są to lasy z przewagą jodły i niewielką domieszką buka i innych gatunków.

Zasobność lasów jest, jak na warunki siedliskowe, średnia i wynosi od 178 m³ / 1ha w lasach prywatnych do ok. 200m³/1 ha w lasach państwowych. Siedliska leśne – lasu świeżego wyżynnego i lasu łęgowego, są bardzo żyzne i dają wyższe możliwości produkcyjne niż wskazująca na to zasobność drewna na pniu. W składzie gatunkowym lasów dominuje jodła 49%, dalej: dąb, buk i grab, łącznie 31%, oraz: olsza, sosna, brzoza, jesion, jawor i inne 20% drzewostanów leśnych. W zadrzewieniach nieleśnych dominują: topola, brzoza, dąb, grab, wierzby, olsza, jawor, jesion, lipa, sosna, świerk i inne.

Lasy w gminie Biecz poza funkcjami gospodarczymi, mają istotny wpływ na stan środowiska przyrodniczego, a mianowicie pełnią funkcje: glebochronne (chronią glebę przed zmywaniem lub wyjałowieniem, powstrzymują usuwanie się ziemi, obsypywanie się skał lub lawin, ograniczają powstawanie lub rozprzestrzenianie się lotnych piasków), wodochronne (chronią zasoby wód powierzchniowych i podziemnych) oraz regulują stosunki hydrologiczne. Ponadto stanowią drzewostany nasienne lub ostoje zwierząt i stanowiska roślin podlegających ochronie gatunkowej.

W strukturze własnościowej lasy dzielą się na lasy państwowe i prywatne oraz komunalne. Lasy niepaństwowe zajmują największy obszar, stanowiący blisko 80% ogółu lasów gminy. Powierzchnia gruntów leśnych gminy stopniowo się zwiększa i w stosunku do roku 2010, ich obecna powierzchnia jest większa o 22,5 ha.

11.2. GRUNTY ROLNE. GLEBY

Tereny gruntów rolnych podlegają ochronie na mocy ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (tekst jedn. Dz. U. 2015 r., poz. 909 ze zm.).

Gruntami rolnymi, w rozumieniu ustawy, są m.in. grunty: określone w ewidencji gruntów jako użytki rolne, pod stawami rybnymi i innymi zbiornikami wodnymi – służącymi wyłącznie dla potrzeb rolnictwa, grunty parków wiejskich oraz pod zadrzewieniami i zakrzewieniami śródpolnymi, rodzinnych ogrodów działkowych i ogrodów botanicznych, torfowisk i oczek wodnych, grunty zrehabilitowane dla potrzeb rolnictwa i in.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy **ochrona gruntów rolnych** polega na:

- 1) ograniczaniu przeznaczania ich na cele nierolnicze lub nieleśne;
- 2) zapobieganiu procesom degradacji i dewastacji gruntów rolnych oraz szkodom w produkcji rolniczej, powstającym wskutek działalności nierolniczej i ruchów masowych ziemi;

- 3) rekultywacji i zagospodarowaniu gruntów na cele rolnicze;
- 4) zachowaniu torfowisk i oczek wodnych jako naturalnych zbiorników wodnych;
- 5) ograniczaniu zmian naturalnego ukształtowania powierzchni ziemi.

Na terenie Gminy Biecz dominują gleby zwięzlinowe, w większości brunatne kwaśne. Niewielkie powierzchnie zajmują gleby bielcowe. Ponadto, występują gleby wytworzone z utworów lessopodobnych. Są to gleby słabsze strukturalnie i często wilgotne. Występują powszechnie w obrębie stoków i grzbietów pogórzy. Zaliczane są do 10-go (pszenny górski) i 8-go (zbożowo – pastewny mocny) kompleksu rolniczej przydatności i do III i IV klasy bonitacyjnej.

Gleby na terenie Gminy Biecz odznaczają się najlepszą jakością i przydatnością rolniczą spośród wszystkich gruntów powiatu gorlickiego. W dolinie Ropy występują mady lekkie i ciężkie, w zależności od położenia względem rzeki – bardziej lub mniej kamieniste, zaliczane są do 10-go kompleksu rolniczej przydatności, a jednocześnie do III klasy bonitacyjnej.

12. Obszary zagrożone powodzią i ochrona przeciwpowodziowa

Powodzie mogą być wynikiem normalnych zjawisk przyrodniczych, którym człowiek nie może zapobiec albo wynikiem działalności człowieka poprzez zakłócenie normalnych zjawisk przyrodniczych, a także wynikiem awarii technicznych urządzeń. Główną przyczyną powodzi jest większy opad wody w stosunku do możliwości infiltracyjnych gleby w jednostce czasu.

Województwo małopolskie posiada największą w Polsce ilość opadów i sprzyjającą ich odpływowi rzeźbę terenu. Średni odpływ ok. 10 l/s/km² jest prawie dwukrotnie wyższy od przeciętnego dla Polski, co wskazuje na potrzebę zwiększenia sztucznej retencji. Województwo małopolskie jest obszarem szczególnie zagrożonym powodzią. Retencjonowanie wody i ochrona przed powodzią to podstawowe zadania zbiorników małej retencji.

Program Małej Retencji Województwa Małopolskiego przyjęty uchwałą nr XXV/344/04 Sejmiku Województwa Małopolskiego obejmuje obszar całego województwa małopolskiego o powierzchni całkowitej 15 189,7 km² (łącznie 182 gminy) na terenie bezpośredniej zlewni Wisły oraz następujących jej głównych dopływów, w tym m.in.: Wisłoki z Ropą. Zbiorniki małej retencji uwzględnione w programie są lokalizowane na dopływach w zlewniach w/w rzek na terenie 62 gmin w 17 powiatach.

Mała retencja ma na celu wydłużenie czasu obiegu wody poprzez zwiększenie zdolności do zatrzymywania wód opadowych (spowolnienie odpływu) zatrzymanie zanieczyszczeń. Retencjonowanie wody należy rozpatrywać w powiązaniu z poprawą czystości wody. Budowa małych zbiorników oprócz poprawy bilansu wodnego (bezpieczeństwo powodziowe) ma również znaczenie ogólnospołeczne. Zwiększa atrakcyjność terenu i stanowi czynnik walki z bezrobociem.

Realizacja Programu wpisuje się w cele, uznane w Strategii Rozwoju Województwa Małopolskiego za cele o znaczeniu priorytetowym:

- Racjonalne gospodarowanie środowiskiem.
- Podnoszenie retencyjności dorzeczy i zwiększenie bezpieczeństwa przeciwpowodziowego.
- Zlikwidowanie zaniedbań w ochronie środowiska.

- Poprawa jakości wód.
- Spójne, solidarne i bezpieczne społeczeństwo.
- Łagodzenie społecznych skutków bezrobocia.

Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej w 2015 r. wydał opracowanie pn. „Mapy zagrożenia powodziowego i mapy ryzyka powodziowego w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym”. Mapy zagrożenia powodziowego zostały sporządzone dla obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi, wskazanych we Wstępnej Ocenie Ryzyka Powodziowego (WORP), w tym dla obszarów objętym niniejszym studium, tj. dla Miasta i Gminy Biecz.

Obszary zagrożenia powodziowego, o których mowa w art. 88d ust. 2 ustawy Prawo wodne obejmują:

- obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi raz na 500 lat;
- obszary szczególnego zagrożenia powodzią (zgodnie z art. 9 ust. 1 pkt 6c ustawy Prawo wodne):
  - obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat,
  - obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie i wynosi raz na 10 lat,
  - obszary między linią brzegu a wałem przeciwpowodziowym lub naturalnym wysokim brzegiem, w który wbudowano trasę wału przeciwpowodziowego, a także wyspy i przymuliska, o których mowa w art. 18, stanowiące działki ewidencyjne;
- obszary obejmujące tereny narażone na zalanie w przypadku:
  - zniszczenia lub uszkodzenia wału przeciwpowodziowego,
  - zniszczenia lub uszkodzenia wału przeciwsztormowego.

Zgodnie z art. 10 ust. 2 pkt 11 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy określa się obszary szczególnego zagrożenia powodzią.

Dla obszaru Biecza wskazano obszary szczególnego zagrożenia powodzią wodą 10-letnią i 100-letnią, jak również tereny na których występuje prawdopodobieństwo zalania wodą 500-letnią. W Gminie Biecz tereny zagrożone powodzią koncentrują się wzdłuż rzeki Ropy w miejscowościach Biecz, Libusza, Grudna Kępska, Korczyna i nieznacznie w Strzeszynie.

Należy podkreślić, że na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią obowiązują zakazy wynikające z ustawy Prawo wodne.

W myśl art. 88l ust. 1 ustawy Prawo wodne na obszarach szczególnego zagrożenia powodziowego zabrania się wykonywania robót oraz czynności utrudniających ochronę przed powodzią lub zwiększających zagrożenie powodziowe, w tym:

- 1) wykonywania urządzeń wodnych oraz budowy innych obiektów budowlanych, z wyjątkiem dróg rowerowych;
- 2) sadzenia drzew lub krzewów, z wyjątkiem plantacji wiklinowych na potrzeby regulacji wód oraz roślinności stanowiącej element zabudowy biologicznej dolin rzecznych lub służącej do wzmocnienia brzegów, obwałowań lub odsypisk;
- 3) zmiany ukształtowania terenu, składowania materiałów oraz wykonywania innych robót, z wyjątkiem robót związanych z regulacją lub utrzymywaniem wód oraz brzegu morskiego, budową, przebudową lub

remontem drogi rowerowej, a także utrzymywaniem, odbudową, rozbudową lub przebudową wałów przeciwpowodziowych wraz z obiektami związanymi z nimi funkcjonalnie oraz czynności związanych z wyznaczeniem szlaku turystycznego pieszego lub rowerowego.

Art. 88l ust. 2 ww. ustawy stanowi, iż zwolnić od tych zakazów może, w drodze decyzji, dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej określając warunki niezbędne dla ochrony przed powodzią, jeżeli nie utrudni to zarządzania ryzykiem powodziowym.

Ustawa Prawo wodne przewiduje dwa rodzaje wyjątków dotyczących w/w zakazów z art. 88l: wynikające z treści przepisów lub z uzyskanej decyzji administracyjnej. Pierwszy omawiany przypadek dotyczy wykonywania nasadzeń roślinności związanej z ochroną przeciwpowodziową (np. wiklina, roślinność umacniająca skarpy) lub realizacji drogi rowerowej, szlaku turystycznego (pieszego lub rowerowego).

Odnosnie gospodarki zielenią na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią, dyrektor RZGW oprócz możliwości wydania odstępstwa od generalnego zakazu wykonywania nasadzeń, może również wskazać w trybie decyzji:

- sposób uprawy i zagospodarowania gruntów oraz rodzaje upraw wynikające z wymagań ochrony przed powodzią (art. 88l ust. 7 pkt 1);
- nakazać usunięcie drzew lub krzewów (art. 88l ust. 7 pkt 2).

Drugim wyjątkiem jest realizacja robót budowlanych w związku z drogą rowerową lub wyznaczeniem szlaku rowerowego/turystycznego. W tej sytuacji, przystąpienie do prac wymaga zgłoszenia tych prac w trybie analogicznym do przepisów prawa budowlanego, tylko z tym wyjątkiem iż organem właściwym jest dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej. Podobnie jak w przepisach budowlanych, organ przyjmujący zgłoszenie ma prawo wniesienia sprzeciwu wyrażonego w drodze decyzji.

Dla rzeki Ropa (zlewnia Wiśłoki), lokującej się w Obszarze dorzecza Wisły, Region wodny Górnej Wisły, został wyznaczony odcinek obszarów bezpośredniego zagrożenia powodzią OBZP (obowiązujących jako obszary szczególnego zagrożenia powodzią OSZP) na km: 37,000 – 74,500. Obszary szczególnego zagrożenia powodzią dla Gminy Biecz wskazano na rysunku niniejszej prognozy.

13. Obszary zagrożone osuwaniem się mas ziemnych

Jedną z najważniejszych kwestii geologicznych odnośnie zagospodarowania przestrzennego gminy są zagadnienia osuwiskowe. Dla obszaru gminy Biecz w ramach ogólnopaństwowego programu SOPO (System Osłony Przeciwosuwiskowej) wykonano kartowanie osuwisk i terenów zagrożonych ruchami masowymi. Wyniki prac zawarto w opracowaniach: - Szalamacha B., Trzmieł B., 2011 – Mapa osuwisk i terenów zagrożonych ruchami masowymi w skali 1:10000, gm. Biecz, pow. gorlicki, woj. małopolskie. W wyniku przeprowadzonych prac w obrębie granic gminy Biecz rozpoznano 700 osuwisk i wydzielono 2 obszary zagrożone ruchami masowymi. Największe koncentracje osuwisk stwierdzono w strefie antykliny Biecza (rejon Wapniska – Strzeszyn – Rożnowice – Sitnica) oraz strefy krawędziowej doliny Ropy i jej dopływów. Ze względu na aktywność, osuwiska podzielono na trzy grupy: aktywne, okresowo aktywne. Część osuwisk posiada strefy o różnym stopniu aktywności.

Osuwiska aktywne wyróżniają się wyraźną i czytelną rzeźbą z charakterystycznym zespołem form: skarpy, szczeliny, nabrzmienia koluwiów, zerwy darni. W osuwiskach tego typu można obserwować: zagłębienia bezodpływowe (suche lub z małymi zbiornikami wodnymi) młaki, podmokłości, wysięki wód podziemnych, źródła. Przemieszczające się koluwia mogą powodować spękania ścian budynków, uszkodzenia dróg, przesunięcie kręgów w studniach kopanych, pochylenie bądź wywrócenie drzew. Osuwiska aktywne, to obszary nienadające się pod budownictwo. Zachodzące w ich obrębie procesy grawitacyjnego przemieszczania mas ziemnych lub skalnych (tj. koluwiów), o różnym stopniu napięcia i z różną głębokością warstw poślizgu, występujące od szeregu lat, lub świeżo uaktywnione, powodują i będą powodować stałe zniszczenia, a przez to straty materialne. Ponadto stabilizacja w całości dużego czynnego osuwiska może być bardzo kosztowna, a stabilizacja tylko wybranej jego części może nie dać oczekiwanych efektów.

Osuwiska okresowo aktywne to obszary, na których w chwili obecnej nie występuje grawitacyjne przemieszczanie gruntów, ale występują ślady niedawnych zsuwów lub istnieją relacje świadków, którzy takie zsuwy obserwowali. W takich obszarach prawdopodobne jest uaktywnienie się części a nawet całości koluwiów. Tego typu osuwiska również należą do terenów niebezpiecznych. Również i tutaj nie powinny być lokalizowane nowe inwestycje budowlane w planach zagospodarowania przestrzennego. Jednakże dokładne przebadanie geologiczne całego obszaru osuwiska (wiercenia pełnordzeniowe wykonane przy obecności doświadczonych geologów) mogłoby zweryfikować dane pochodzące z obserwacji terenowych i wskazać tereny dla budownictwa lekkiego (z wyłączeniem budownictwa ciężkiego, wielokondygnacyjnego, wielkokubaturowego).

Osuwiska nieaktywne (lub nieaktywne fragmenty osuwisk) obejmują obszary objęte ruchami osuwiskowymi, na których w ciągu ostatnich 50 lat nie wystąpiły ruchy masowe ziemi. Na obszarach osuwisk nieaktywnych w czasach historycznych prawdopodobieństwo uaktywnienia jest stosunkowo niewielkie, w pozostałych przypadkach możliwość taka istnieje. Uaktywnienie się osuwisk może nastąpić w wyniku zaburzenia równowagi, poprzez np. prowadzenie prac budowlanych na dużą skalę, składowanie nasypów lub zmiany stosunków wodnych. W planach zagospodarowania przestrzennego obszary osuwisk nieaktywnych powinny być wyłączone z budownictwa mieszkaniowego wielokondygnacyjnego i obiektów użyteczności publicznej oraz innych dużych obiektów. W wyjątkowych przypadkach jest możliwe dopuszczenie budownictwa mieszkaniowego niskokondygnacyjnego pod warunkiem wykonania dokumentacji geologiczno – inżynierskiej. Dokumentacja taka powinna zawierać zalecenia dotyczące metody prowadzenia prac budowlanych oraz stosowania odpowiednich zabezpieczeń tak, aby projektowana inwestycja nie naruszyła równowagi w gruncie i nie spowodowała uaktywnienia się osuwisk. Pozostała zabudowa może być dopuszczona pod warunkiem wykonania dokumentacji geologiczno-inżynierskiej zawierająca zalecenia dotyczące zabezpieczeń oraz oświadczeń, że projektowana inwestycja nie spowoduje uaktywnienia się osuwisk. Tereny już zabudowane, na których występują tego typu osuwiska powinny podlegać kontroli przy wykonywaniu wykopów, nasypów lub prac powodujących zmianę stosunków wodnych.

Tereny zagrożone ruchami masowymi ziemi to obszary na których, w przypadku naruszenia stateczności stoków, mogą utworzyć się osuwiska. Na obszarach tych budownictwo mieszkaniowe może być dopuszczone pod warunkiem wykonania dokumentacji geologiczno-inżynierskiej lub geotechnicznej i spełnienia zawartych w nich zaleceń dotyczących warunków prowadzenia prac budowlanych oraz zabezpieczeń.

Wokół każdego osuwiska wskazane jest wyznaczenie tzw. strefy buforowej. Strefa ta ma różną szerokość, zależną od wielkości danego obiektu, głębokości ruchu koluwiów, rodzaju ich ruchu. Szerokość tej strefy można w przybliżeniu określić jako $3-5 \times h_{sg}$, gdzie h_{sg} oznacza wysokość skarpy głównej wyrażoną w m. W przypadku większości osuwisk strefa ta przeważnie będzie miała szerokość około 20–50 m od górnych i 20–30 m od bocznych granic danego obiektu.

14. Występowanie udokumentowanych złóż kopalin

Na obszarze gminy Biecz występują złoża ropy naftowej i gazu ziemnego oraz surowców skalnych. Surowce energetyczne związane są z utworami jednostki śląskiej. Mamy tu następujące złoża:

- Złoże ropy naftowej i gazu ziemnego Biecz – Występuje ono na obszarze o skomplikowanej budowie geologicznej, w obrębie pochylonej ku północy antykliny (fałdu) Biecza. Duży uskok podłużny rozdziela antyklinę na zafałdowanie główne i południowe, a uskoki poprzeczne dzielą ją na kilka bloków co również ma przełożenie na charakter złoża, które składa się z kilku pól. W większym, głównym zafałdowaniu kolektorem ropnym są piaskowce istebniańskie izolowane od stropu łupkami istebniańskimi i łupkami pstryimi. Wydobywa się tu ropę bezparafinową. Ta część złoża ma największe znaczenie surowcowe. W zafałdowaniu południowym występuje ropa parafinowa a kolektorem są piaskowce ciężkowickie izolowane od stropu łupkami pstryimi. Gaz towarzyszący ropie w tym złożu ma niewielkie znaczenie. Złoże posiada powierzchnię wynoszącą 42,04 ha. Złoże jest eksploatowane na podstawie koncesji o nr 65/92 wydanej w 1992 r. przez Ministra Środowiska i ważnej do 2017 r. Złoże posiada obszar i teren górniczy o powierzchni 75,9 ha i użytkowane jest przez Polskie Górnictwo Naftowe Gazownictwo S.A. w Warszawie.
- Złoże gazu ziemnego Strzeszyn – Jest to złoże eksploatowane na podstawie koncesji o nr 213/94 wydanej w 1994 r. przez Ministra Środowiska i ważnej do 2017 r. Złoże posiada powierzchnię wynoszącą 22,7 ha. W jego granicach ustanowiono obszar i teren górniczy. Złoże użytkowane jest przez Polskie Górnictwo Naftowe Gazownictwo S.A. w Warszawie.
- Złoże ropy naftowej i gazu ziemnego Kryg-Libusza-Lipinki – W granicach gminy znajduje się tylko jego niewielki, północny fragment. Jest to złoże strukturalne, w którym ropa jest rozmieszczona nieregularnie. Kolektorem są głównie piaskowce istebniańskie i podrzędnie piaskowce ciężkowickie. Warstwę izolującą stanowią łupki pstre. Ropie towarzyszy gaz, którego ilość jest bardzo zmienna. Złoże posiada powierzchnię wynoszącą 263,26 ha. Złoże jest eksploatowane na podstawie koncesji o nr 68/92 wydanej w 1992 r. przez Ministra Środowiska i ważnej do 2017 r. Złoże posiada obszar i teren górniczy o powierzchni 317,0 ha i użytkowane jest przez Polskie Górnictwo Naftowe Gazownictwo S.A. w Warszawie.

Na terenie gminy Biecz udokumentowano również surowce skalne takie jak:

- Złoże surowców ilastych ceramiki budowlanej „Biecz 1” – W złożu tym eksploatuje się gliny czwartorzędowe oraz oligoceńskie łupki ilaste warstw krośnieńskich, z których wytwarza się cegłę pełną oraz cegłę „dziurawkę”. Surowiec stanowią gliny ceglarskie średnio - lub słaboplastyczne o niskim skurczu wysychania i różnej zawartości zanieczyszczeń. Złoże jest zagospodarowane, posiada powierzchnię wynoszącą 4,72 ha oraz teren i obszar górniczy o powierzchni 48,2 ha.

Większe znaczenie od surowców ilastych mają złoża kruszyw. Są to żwiry, otoczaki piaskowców i piaski związane z niskimi tarasami Ropy, wydobywane głównie dla potrzeb budownictwa. Są to złoża:

- „Strzeszyn 1” – złoża kruszywa naturalnego położone na tarasie dolinym Ropy, eksploatowane okresowo. Posiada powierzchnię wynoszącą 1,063 ha. Posiada również obszar i teren górniczy o tej samej powierzchni.
- „Grudna Kępska” – złoża kruszywa naturalnego położone w dolinie Ropy. Posiada niewielką powierzchnię wynoszącą 0,29 ha. Eksploatacja złoża zaniechana, w złożu pozostały zasoby geologiczne pozabilansowe.
- „Siepietnica” – złoża kruszywa naturalnego położone w widłach rzek Ropy i Olszyny. W granicach gminy Biecz znajduje się tylko jego południowo-zachodni fragment. Pozostała część złoża znajduje się w gminie Skolyszyn. Posiada powierzchnię wynoszącą 52,43 ha. Eksploatacja złoża została zaniechana.
- „Biecz I” - złoża kruszywa naturalnego – obszar górniczy o powierzchni 1,03 ha utworzony koncesją Wojewody Krośnieńskiego z dnia 16.12.1998 r., wygaszoną decyzją Starosty Gorlickiego z dnia 03.07.2008 r. Złoża nie było eksploatowane.
- „Biecz – Belna” - złoża surowca dla prac inżynierskich o powierzchni 1,75 ha utworzony koncesją Starosty Gorlickiego z dnia 18.01.2006 r., wygaszoną decyzją Starosty Gorlickiego z dnia 06.04.2011 r. Eksploatacja złoża zaniechana.
- „Biecz – Belna I” - złoża surowca dla prac inżynierskich o powierzchni 0,38 ha utworzony koncesją Starosty Gorlickiego z dnia 23.06.2008 r., wygaszoną decyzją Starosty Gorlickiego z dnia 28.10.2013 r. Eksploatacja złoża zaniechana.
- „Strzeszyn – Pole E” i „Strzeszyn – Pole W” – teren i obszar górniczy utworzony decyzją Starosty Gorlickiego z dnia 30.03.2011 znak: OŚ.6522.2.1.2011 (z późn. zm.) dla złoża kruszywa naturalnego „Strzeszyn – Pole E” i „Strzeszyn – Pole W” o łącznej powierzchni 1,44 ha.
- „Biecz – Zakole” – teren i obszar górniczy o powierzchni 0,88 ha, utworzony koncesją Starosty Gorlickiego z dnia 26.01.2016 r. znak: OŚ.6522.2.1.2016 dla eksploatacji kopaliny żwiru i piasku oraz surowca ilastego ze złoża „Biecz-Zakole”.

V. UWARUNKOWANIA EKOFIZJOGRAFICZNE.

Uwarunkowania ekofizjograficzne Gminy Biecz zostały określone w oparciu o opracowanie ekofizjograficzne, sporządzone dla potrzeb projektu studium (Ekofizjografia Gminy Biecz, 2015 r.).

Wskazania ekofizjograficzne formułowane dla potrzeb przyszłych zmian w planach zagospodarowania przestrzennego, zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 9 września 2002 r. w sprawie opracowań ekofizjograficznych, (Dz.U.2002. Nr 155, poz.1298), uwzględniają:

- 1) określenie przydatności poszczególnych terenów dla rozwoju różnych funkcji użytkowych (mieszkaniowej, przemysłowej, wypoczynkowo – rekreacyjnej, rolniczej, leśnej itp.);
- 2) wskazanie terenów, których użytkowanie i zagospodarowanie, z uwagi na cechy zasobów środowiska i ich rolę w strukturze przyrodniczej obszaru, powinno być podporządkowane potrzebom zapewnienia prawidłowego funkcjonowania środowiska i zachowania różnorodności biologicznej;

- 3) określenie ograniczeń wynikających z konieczności ochrony zasobów środowiska lub występowania uciążliwości i zagrożeń środowiska oraz wskazanie obszarów, na których ograniczenia te występują.

Przeprowadzona analiza ekofizjograficzna obszaru wskazuje na uwzględnienie następujących wytycznych:

- ❖ Z uwagi na układ skośno – równoleżnikowy stref o dużym znaczeniu przyrodniczym, w planowaniu przestrzennym uwzględniać strefy kontaktowe pomiędzy strefami, poprzez unikanie ciągów zwartej zabudowy, pozostawienie istniejących liniowych zadrzewień bądź zalesianie dolin cieków dopływowych (o przebiegu południkowym),
jak również pozostawianie obszarów niezalesionych z rozproszoną zabudową, bez jej zagęszczania.
- ❖ Należy uwzględnić ochronę terenów gminy położonych w granicach Obszaru Natura 2000, gdzie zabrania się podejmowania działań mogących, osobno lub w połączeniu z innymi działaniami, znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000.
- ❖ Należy wprowadzić zakaz zabudowy lub ograniczenia w zabudowie na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią wodą 10-letnią i 100-letnią, jak również tereny na których występuje prawdopodobieństwo zalania wodą 500-letnią.
- ❖ W obszarach zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych należy wprowadzić zakaz zabudowy na terenach:
  - osuwisk aktywnych,
  - osuwisk okresowo aktywnych, z dopuszczeniem realizacji inwestycji z zakresu „budownictwa lekkiego”, po uprzednim badaniu geologicznym obszaru całego osuwiska, (z wyłączeniem budownictwa „ciężkiego”, wielokondygnacyjnego, wielkokubaturowego),
  - osuwisk nieaktywnych oraz zagrożonych ruchami masowymi ziemi – należy wprowadzić zakaz zabudowy budownictwa mieszkaniowego wielokondygnacyjnego i obiektów użyteczności publicznej oraz innych wielkokubaturowych obiektów, z dopuszczeniem zabudowy mieszkaniowej niskokondygnacyjnej, po uprzednim wykonaniu dokumentacji geologiczno – inżynierskiej, zawierającej zalecenia dotyczące metody prowadzenia prac budowlanych oraz stosowania odpowiednich zabezpieczeń tak, aby projektowana inwestycja nie naruszyła równowagi w gruncie i nie spowodowała uaktywnienia się osuwisk.Tereny zabudowane, na których występują ww. osuwiska powinny podlegać bieżącemu monitoringowi i kontroli podczas jakichkolwiek pracach budowlanych.
- ❖ Obecnie prawne ograniczenia w zabudowie (od bezwzględnego zakazu po utrudnienia) występują w obszarach:
  - terenów gruntów leśnych,
  - terenów gruntów rolnych,
  - stref ochrony od linii energetycznych i gazociągu wysokiego ciśnienia.
- ❖ Ze względu na uwarunkowania naturalne, ograniczenia w zabudowie mieszkaniowej występują również na terenach, na których poziom wody gruntowej jest płytki (1-2 m p.p.t.); w przypadku gminy Biecz z uwagi na dużą zmienność uwarunkowań gruntowo – wodnych wynikających z budowy geologicznej, należy zalecić każdorazowe rozpoznanie warunków gruntowo – wodnych przed rozpoczęciem inwestycji;

- na terenach leśnych i w strefie ochrony ekotonalnej lasu;
- w dnach i w wylotach suchych dolin; doliny te mogą prowadzić wodę w okresach intensywnych opadów deszczu.
- ❖ Funkcja mieszkaniowa powinna być lokalizowana głównie w obszarach wierzchwinowych, z pozostawieniem bez zabudowy linii spływu wód opadowych i roztopowych do dolin rzecznych.
- ❖ W dolinie Ropy i innych cieków wodnych należy wykluczyć lokalizację nowej zabudowy z uwagi na argumenty przedstawione powyżej.
- ❖ Funkcja mieszkaniowa powinna być realizowana poprzez umiarkowane dogęszczanie zabudowy w już istniejących terenach zabudowy mieszkaniowej lub w bezpośrednim jej sąsiedztwie, z zachowaniem dotychczasowego układu jednostki osadniczej oraz planowych luk w zabudowie umożliwiających komunikowanie się biocenoz i umożliwiających utrzymanie drożności pasmowych elementów struktury ekologicznej gminy (korytarze ekologiczne).
- ❖ Funkcji mieszkaniowej może towarzyszyć jako dopuszczalna funkcja usługowa w zakresie nieoddziałującym znacząco na środowisko (zdrowie ludzi) w rozumieniu przepisów ochrony środowiska.
- ❖ Należy eliminować rozpraszanie zabudowy na tereny otwarte.
- ❖ Ograniczenia prawne w zakresie lokalizacji funkcji gospodarczych są identyczne, jak w przypadku zabudowy mieszkaniowej. Do rozwoju funkcji gospodarczych predysponowane są, podobnie jak w przypadku zabudowy mieszkaniowej:
  - tereny poza obszarami zabudowy mieszkaniowej, w przypadku przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko i zdrowie ludzi lub szczególnie uciążliwych,
  - nieużytki i użytki rolne o najniższych klasach bonitacyjnych, z wyłączeniem gruntów organicznych, wyższe klasy bonitacyjne mogą być przeznaczane pod zabudowę na powiększenie istniejących terenów zabudowy przemysłowej lub usługowej,
  - tereny, w których wody gruntowe zalegają głębiej niż 2 m pod powierzchnią z uwzględnieniem wahań poziomu w wieloletiu, uzależnionym od wielkości zasilania atmosferycznego (w dolinach rzek $\pm 1,5-2$ m),
  - tereny poza dnami dolin i wylotami suchych dolin (linie spływu wód opadowych i roztopowych),
  - tereny poza systemem przyrodniczym gminy.
- ❖ Do prawidłowego spełnienia funkcji przeznaczonych w studium konieczna jest zbiorcza lub zakładowa (w przypadku przemysłu i produkcji) sieć wodociągowa, kanalizacyjna, sanitarna i deszczowa, oczyszczalnia ścieków, sieć gazowa, drogowa, telefoniczna oraz zorganizowany odbiór wytwarzanych i segregowanych w miejscu wytwarzania odpadów komunalnych, lub przemysłowych.
- ❖ Indywidualne systemy zaopatrzenia w wodę oraz gromadzenia ścieków dopuszczalne są jedynie w przypadku zabudowy rozproszonej i kolonijnej.
- ❖ Na terenie gminy Biecz możliwa jest realizacja indywidualnych systemów oczyszczania ścieków komunalnych polegających na rozsączaniu pod warunkiem wcześniejszego rozpoznania warunków gruntowo – wodnych (warunkiem koniecznym jest występowanie warstw izolujących od podłoża węglanowego).

- ❖ W terenach przeznaczonych pod rozwój funkcji przemysłowych konieczne jest wykluczenie funkcji mieszkaniowej, ze względu na możliwość znaczącego oddziaływania na środowisko i zdrowie ludzi.

VI. USTALENIA STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY BIECZ

1. Kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów

Wśród **ustaleń** projektu studium dotyczących kierunków polityki przestrzennej gminy w zakresie kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenów, należy wyróżnić te, **które mają wpływ na środowisko**, tj. określające:

- 1) podział na strefy, w obrębie będą realizowane poszczególne kierunki polityki przestrzennej gminy,
- 2) podstawowy i uzupełniający kierunek rozwoju,
- 3) warunki lokalizacji obiektów i urządzeń w ramach ustalonego przeznaczenia obszarów,
- 4) wskaźniki: zabudowy, intensywności zabudowy i powierzchni biologicznie czynnej terenów,
- 5) gabaryty i wysokości projektowanej zabudowy oraz geometrii dachów.

1.1. Podział na strefy

W wyniku analizy uwarunkowań rozwoju w studium założono podział obszaru gminy na strefy A, B, C, D, E i F, przedstawione poniżej, w których będą realizowane poszczególne kierunki polityki przestrzennej gminy.

1) *Strefa A – strefa osadnicza centralna związana z rozwojem funkcji mieszkaniowo – usługowej.*

Celem polityki przestrzennej w tej strefie jest uporządkowanie struktury funkcjonalno – przestrzennej i poprawa jakości życia mieszkańców, ze wzbogaceniem wartości użytkowych istniejącego zagospodarowania mieszkaniowo – usługowego i z zachowaniem wartości kulturowych oraz tworzenie warunków do rozwoju usług, mieszkalnictwa i działalności gospodarczej. Polityka przestrzenna w tej strefie powinna mieć na celu przede wszystkim kształtowanie ładu przestrzennego, m.in. poprzez uzupełnianie zabudowy istniejącej.

Strefa ta obejmuje intensywnie zabudowane tereny gminy Biecz, położone w paśmie przebiegu drogi krajowej DK 28 i wojewódzkiej DW980. W strefie A występuje największa koncentracja obiektów mieszkalnych i usługowych gminy. Ustalono lokalizację zabudowy: mieszkaniowej jednorodzinnej, mieszkaniowo – usługowej, mieszkaniowej wielorodzinnej, usługowej produkcyjno – usługowej. W strefie A priorytetem jest rozwój mieszkaniowo – usługowych lokalnych centrów gminy. Tereny o wysokiej intensywności zabudowy.

2) *Strefa B – strefa związana z rozwojem funkcji przemysłowo – produkcyjno – usługowej.*

Celem polityki przestrzennej jest aktywizacja gospodarcza obszaru, kształtowanie inwestycyjnych lokalnych centrów gminy, utrzymanie istniejących terenów komercyjnych, ich rozwój w zakresie nowych technologii i modernizacja istniejących obiektów i infrastruktury. Strefa ta obejmuje tereny zlokalizowane w: centrum Biecza, w obrębie rzeki Ropy i linii kolejowej, a ponadto w sołectwach: Grudna Kępska, Korczyzna, Libusza, Strzeszyn. Lokalizacja skoncentrowanej zabudowy: przemysłowej, produkcyjno – usługowej składowo – magazynowej

3) Strefa C – strefa osadnicza związana z rozwojem funkcji mieszkaniowo – usługowej.

W ramach strefy C wydzielono następujące podstrefy:

- **C1** – strefa rozwoju funkcji mieszkaniowo – usługowej o średniej intensywności zabudowy,
- **C2** – strefa rozwoju funkcji mieszkaniowo – usługowej o niskiej intensywności zabudowy, obejmująca tereny zlokalizowane w obrębie i bezpośrednim sąsiedztwie strefy ochrony krajobrazu.

Celem polityki przestrzennej w strefie C jest stworzenie dogodnych warunków funkcjonowania istniejącej i możliwości lokalizacji nowej zabudowy mieszkaniowej i usługowej. Strefa ta obejmuje tereny o średniej i niskiej intensywności zabudowy i zróżnicowanym charakterze. W strefie C wskazane jest prowadzenie działań związanych z porządkowaniem istniejących układów przestrzennych i kształtowaniem ładu przestrzennego. poprzez uzupełnianie istniejącej zabudowy, realizację zabudowy nowoprojektowanej, zapewnienie obsługi komunikacyjnej. Wskazując nowe tereny pod rozwój zainwestowania należy przede wszystkim racjonalnie gospodarować przestrzenią i dążyć do unikania konfliktów, wynikających z różnego przeznaczenia terenu. W strefie C zaleca się również rozwój bazy noclegowej zwłaszcza agroturystycznej. Wskazując nowe tereny pod rozwój zainwestowania należy przede wszystkim racjonalnie gospodarować przestrzenią i dążyć do unikania konfliktów wynikających z różnego przeznaczenia terenu, jak również unikać rozwoju zabudowy rozproszonej. Strefa obejmuje tereny zlokalizowane na południu i północy miasta Biecz oraz we wszystkich sołectwach. Ustalono lokalizację zabudowy: mieszkaniowej jednorodzinnej, mieszkaniowo – usługowej, zagrodowej, usługowej, usług z zakresu agroturystyki, rekreacji indywidualnej.

4) Strefa D – strefa związana z rozwojem funkcji rekreacyjno – turystyczno – sportowej. Strefa D charakteryzuje się koncentracją terenów zielonych. Obejmuje tereny wyłączone z zabudowy, z dopuszczeniem lokalizacji urządzeń z zakresu turystyki, sportu i rekreacji (typu: boiska, korty, place zabaw, parki linowe, itp.) oraz tymczasowych urządzeń i obiektów związanych z bieżącą obsługą funkcji oraz organizacją imprez masowych. Celem polityki przestrzennej gminy i kierunków działań w zakresie przekształceń funkcjonalno – przestrzennych jest zadanie stworzenie atrakcyjnego, nieingerującego w środowisko przyrodnicze, zaplecza usługowego związanego z obsługą ruchu turystycznego. Polityka przestrzenna w strefie D powinna być ukierunkowana na podniesienie atrakcyjności turystycznej gminy, przy jednoczesnym poszanowaniu i zachowaniu wartości środowiska przyrodniczego. Zaleca się rozwój zaplecza do uprawiania turystyki kwalifikowanej, w tym wspinaczki skałkowej oraz turystyki rowerowej, konnej, pieszej i narciarstwa biegowego. Strefa D obejmuje tereny zlokalizowane w dorzeczu Ropy, w strefie zagrożenia powodziowego (ok. 20 ha)

5) Strefa E – Strefa przyrodnicza.

W ramach strefy E wydzielono następujące podstrefy, charakteryzujące się szczególnymi wartościami:

- **E1** – Strefa pogórzy – rolno – osadnicza
- **E2** – Strefa pogórzy – rolno – leśna

Strefa E1 – związana z rozwojem funkcji rolniczej na terenach wyposażonych w najlepsze warunki do utrzymywania i rozwoju funkcji rolniczej gminy. Strefa E2 – związana z rozwojem funkcji rolnej i leśnej, często występującej w mieszanych strukturach obszarowych. Polityka przestrzenna w strefie E1 i E2 powinna być ukierunkowana na stworzenie dogodnych warunków funkcjonowania istniejącej i możliwości lokalizacji nowej zabudowy zagrodowej i zabudowy związanej z obsługą produkcji rolniczej. W strefie tej zaleca się

również rozwój bazy noclegowej, zwłaszcza agroturystycznej. W strefie E1 – dopuszcza się rozwój społeczno – gospodarczy, z uwzględnieniem zabudowy o średniej intensywności. Wskazana koncentracja zabudowy w niszach osadniczych.

Polityka przestrzenna w strefie E2 powinna być ukierunkowana na utrzymanie terenów otwartych, zahamowanie rozpraszania zabudowy i jej ograniczony rozwój w częściach sołectw.

Jednocześnie w strefach E wymagana jest ochrona ciągów ekologicznych, stref ekologicznych rzek i potoków, wartościowych obiektów przyrodniczych i kulturowych oraz realizacja zadrzewień ochronnych na stokach. Wymagana ochrona walorów widokowo – krajobrazowych oraz realizacja zadrzewień i zalesień w obrębie źródlisk i stromych stoków. Obszary E zlokalizowane są w całej gminie, a zwłaszcza w miejscowościach Binarowa, Grudna Kępska, Głęboka, Rożnowice i Raclawice. Ustalono lokalizację zabudowy: mieszkaniowej jednorodzinnej, zagrodowej, gospodarki rolnej i produkcji rolno – hodowlanej, usługowej z zakresu agroturystyki i rekreacji, w tym rekreacji indywidualnej.

6) Strefa F – Strefa przyrodnicza (w tym strefy krajobrazu chronionego)

W ramach strefy F wydzielono podstrefy, charakteryzuje się szczególnymi wartościami:

- F1 – Strefa przyrodnicza – lasów i dolesień
- F2 – Strefa przyrodnicza – rzek i potoków (Dolina Ropy – Natura 2000, Sitniczanka, Libuszancka)
- F3 – strefa przyrodnicza – tereny otwarte

Strefa F1 – obejmuje zwarte kompleksy leśne występujące na terenie gminy i tereny do nich przyległe oraz tereny przeznaczone do rozwoju funkcji leśnej. Lasy objęte tą strefą pełnią funkcję korytarzy ekologicznych. Strefa F2 – stanowi najcenniejszy pod względem przyrodniczym i krajobrazowym obszar gminy, pełniący jednocześnie funkcję ciągów ekologicznych. Strefa F3 – strefa przyrodnicza – obejmuje tereny otwarte chronione przed zabudową, zalesieniem oraz liniami napowietrznymi, ze względu na walory widokowo – krajobrazowe. Polityka przestrzenna w strefie przyrodniczej F winna być podporządkowana ochronie i właściwej ekspozycji walorów przyrodniczych i krajobrazowych gminy. Obszary te powinny być chronione przed nieuzasadnionym rozwojem zabudowy, zwłaszcza rozproszonej. Ochrona walorów obszarów położonych w obrębie strefy jest warunkiem rozwoju funkcji turystycznych gminy. W obszarze tym ważne jest też stworzenie warunków do rozwoju aktywnych form wypoczynku i rekreacji. W strefie F1 ustalono zakaz zabudowy, z wyłączeniem zabudowy służącej gospodarce leśnej. Strefa F2 – Dolina Ropy – Natura 2000, stanowi tereny chronione, z zakazem zabudowy. W strefie F3 utrzymano zabudowę istniejącą, z możliwością jej modernizacji i przekształcania.

1.2. Podział na obszary

W ustaleniach projektu studium wyodrębniono obszary, dla których ustalono podstawowe i uzupełniające kierunki rozwoju, przy uwzględnieniu zasięgu wyznaczonych stref A ÷ F, stanu i charakteru istniejącej zabudowy, wniosków mieszkańców w zakresie rozwoju terenów pod poszczególne funkcje, a także potrzeb i planów rozwojowych, wynikających z przeprowadzonej analizy uwarunkowań rozwoju gminy. W poniższej tabeli wskazano, ustalone studium, podstawowe i uzupełniające kierunki rozwoju dla poszczególnych obszarów:

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
STUDIUM UWARUNKWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY BIECZ

Oznaczenie obszaru / Charakterystyka obszaru	Podstawowy kierunek rozwoju	Uzupełniający kierunek rozwoju
<p><u>MN – obszary zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.</u> Obszary obejmują tereny istniejącej i projektowanej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zlokalizowane na obszarze całej gminy Biecz. Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna jest podstawowym kierunkiem rozwoju tych obszarów. Uzupełniająco w obszarach tych może być lokalizowana zabudowa zagrodowa, nieuciążliwe usługi wbudowane i towarzyszące, w tym nieuciążliwe usługi rzemiosła, zabudowa letniskowa i rekreacji indywidualnej.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna 	<ul style="list-style-type: none"> • zabudowa zagrodowa związana z funkcją rolniczą, • usługi nieuciążliwe oraz nieuciążliwe usługi rzemiosła – wbudowane i towarzyszące zabudowie • zabudowa agroturystyczna w sołectwach • zabudowa letniskowa i rekreacji indywidualnej • garaże wolnostojące, wbudowane, budynki gospodarcze.
<p><u>M-U – obszary zabudowy mieszkaniowo – usługowej</u> Obszary obejmują tereny istniejącej i projektowanej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, mieszkaniowo – usługowej i usługowej w mieście Biecz, tworzące największą obszarowo grupę terenów zabudowy w gminie.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, • zabudowa mieszkaniowa z usługami, • zabudowa usługowa • zabudowa usług rzemiosła 	<ul style="list-style-type: none"> • zabudowa zagrodowa związana z funkcją rolniczą, • usługi z zakresu sportu, rekreacji i turystyki, • zabudowa pensjonatowa i agroturystyczna, • zabudowa letniskowa i rekreacji indywidualnej • garaże wolnostojące, wbudowane, budynki gospodarcze.
<p><u>MN-U – obszary zabudowy mieszkaniowo – usługowej</u> Obszary obejmują tereny istniejącej i projektowanej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i mieszkaniowo – usługowej w sołectwach gminy Biecz.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, • zabudowa mieszkaniowa z usługami, • zabudowa usługowa • zabudowa usług rzemiosła 	<ul style="list-style-type: none"> • zabudowa zagrodowa związana z funkcją rolniczą, • zabudowa pensjonatowa i agroturystyczna, • zabudowa letniskowa i rekreacji indywidualnej • garaże wolnostojące, wbudowane, budynki gospodarcze.
<p><u>MW – obszary zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej</u> Obszary obejmują tereny istniejącej zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej w mieście Biecz. Zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna jest podstawowym kierunkiem rozwoju tych obszarów. Uzupełniająco w obszarach tych mogą być lokalizowane usługi nieuciążliwe wbudowane.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna 	<ul style="list-style-type: none"> • usługi nieuciążliwe wbudowane w parterach budynków • usługi nieuciążliwe w lokalach mieszkalnych • garaże wolnostojące, wbudowane, podziemne.
<p><u>MN / MW – obszary zabudowy mieszkaniowej</u> Obszary obejmują tereny nowoprojektowanej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i wielorodzinnej w mieście Biecz. Zabudowa mieszkaniowa jest podstawowym kierunkiem rozwoju tych obszarów. Uzupełniająco w obszarach tych mogą być lokalizowane usługi nieuciążliwe wbudowane.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, • zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna 	<ul style="list-style-type: none"> • usługi nieuciążliwe wbudowane • garaże wolnostojące, wbudowane, podziemne.
<p><u>U – obszary zabudowy usługowej</u> Obszary obejmują tereny istniejącej i projektowanej zabudowy usługowej w mieście Biecz i we wszystkich sołectwach gminy. Tereny te obejmują przede wszystkim budynki handlu, gastronomii i innych obiektów usług obsługi ludności. Zabudowa usługowa jest</p>	<ul style="list-style-type: none"> • zabudowa usługowa • zabudowa usługowa z zakresu usług publicznych 	<ul style="list-style-type: none"> • nieuciążliwa produkcja • usługi rzemiosła • place i giełdy handlowe • tereny i obiekty sportu i rekreacji • utrzymuje się istniejącą zabudowę

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY BIECZ

<p>podstawowym kierunkiem rozwoju tych obszarów. Uzupełniająco w obszarach tych może być lokalizowana nieuciążliwa produkcja i rzemiosło oraz tereny sportu i rekreacji.</p>		<p>mieszkańczą w obszarach U, bez możliwości dalszego rozwoju funkcji mieszkaniowej (tj. bez prawa rozbudowy), z dopuszczeniem przebudowy i prac modernizacyjnych budynków mieszkalnych,</p> <ul style="list-style-type: none"> • lokale mieszkalne wbudowane w obiekty usługowe, dla celów obsługi funkcji podstawowej, • garaże wolnostojące, wbudowane, budynki gospodarcze i składowo – magazynowe
<p>UP – obszary usług publicznych Obszary obejmują tereny istniejącej zabudowy usług publicznych, tj. budynki użyteczności publicznej z zakresu nauki, oświaty i wychowania, kultury, zdrowia i opieki społecznej, administracji i bezpieczeństwa publicznego, zlokalizowane w mieście Biecz i we wszystkich sołectwach gminy. Uzupełniająco w obszarach tych mogą być lokalizowane tereny sportu i rekreacji, zamieszkania zbiorowego oraz nieuciążliwe usługi z zakresu handlu i gastronomii.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • zabudowa usługowa z zakresu usług publicznych, w tym: usługi oświaty, kultury, sztuki, zdrowia i opieki społecznej i socjalnej, administracji i bezpieczeństwa publicznego oraz gospodarki komunalnej 	<ul style="list-style-type: none"> • budynki zamieszkania zbiorowego, w tym: bursy, internaty, schroniska młodzieżowe, • obiekty gastronomiczne i handlowe, służące obsłudze obiektów zlokalizowanych w terenach usług publicznych, • tereny i obiekty sportu i rekreacji • tereny zieleni urządzonej • garaże wolnostojące, wbudowane, podziemne, parkingi, • obiekty małej architektury
<p>PM – obszary przestrzeni publicznej Obszar ten obejmuje teren rynku Biecza wraz z obiektem Ratusza. Jednocześnie teren podlega ochronie konserwatorskiej (strefa „A”). W Ratuszu mieści się siedziba Urzędu Miejskiego w Bieczu. Obszar ten obejmuje również tereny centrum przestrzeni publicznej w Strzeszynie, Rożnowicach, Libuszy i Głębokiej.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • plac ratuszowy – Rynek wraz z Ratuszem w mieście Biecz • centra wsi 	<ul style="list-style-type: none"> • obiekty małej architektury • zieleni urządzona • w m. Biecz dopuszcza się tymczasowe obiekty handlu i małej gastronomii (kiermasze, ogródki piwne i restauracyjne, stoiska gastronomiczne, itp.), • w centrach wsi dopuszcza się zabudowę usługową z zakresu handlu i gastronomii, • obiekty sportu, turystyki i rekreacji, • miejsca parkingowe, • tymczasowe estrady.
<p>UKr – obszary usług kultu religijnego Obszary te obejmują istniejące obiekty sakralne, kościoły, klasztor, kaplice. Koncentracja zabudowy sakralnej występuje w mieście Biecz, gdzie wszystkie tereny usług kultu religijnego podlegają ochronie konserwatorskiej. Kościoły zlokalizowane są w Bieczu, Rożnowicach, Libuszy i Binarowej (wpisany na listę UNESCO).</p>	<ul style="list-style-type: none"> • kościoły • klasztor Ojców Franciszkanów w Bieczu • kaplice 	<ul style="list-style-type: none"> • zabudowa mieszkaniowa służąca obsłudze obiektów religijnych, jak np. parafia • budynki zamieszkania zbiorowego, w tym: domy pielgrzymkowe, noclegownie, schroniska • obiekty gastronomiczne i handlowe służące obsłudze funkcji, • tereny zieleni urządzonej • garaże wolnostojące, wbudowane, podziemne.
<p>U-TS – obszary usług sportu, turystyki i rekreacji Obszary te obejmują istniejące i projektowane obiekty o funkcji sportowej i rekreacyjnej oraz turystycznej. Obszary te zlokalizowano w mieście Biecz i w sołectwach: Raławice, Strzeszyn, Grudna Kępska, Libusza, Sitnica. W przeważającej większości obszary U-TS</p>	<ul style="list-style-type: none"> • obiekty sportowe, • boiska do gier, korty i inne urządzenia dla sportu i rekreacji • place zabaw • parki linowe • parki rozrywki • amfiteatry 	<ul style="list-style-type: none"> • zabudowa usługowa z zakresu handlu, gastronomii i obsługi noclegowej (w tym: pensjonaty, hotele), z wyłączeniem obszarów U-TS, zlokalizowanych w dorzeczu rzeki Ropy (obszary zagrożone powodzią) • zabudowa mieszkaniowa związana

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY BIECZ

<p>stanowią tereny otwarte o wysokich walorach przyrodniczo – krajobrazowych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • muszle koncertowe • pola biwakowe 	<p>z obsługą funkcji podstawowej, z wyłączeniem obszarów U-TS, zlokalizowanych w dorzeczu rzeki Ropy (obszary zagrożone powodzią)</p> <ul style="list-style-type: none"> • tereny zieleni urządzonej • wielofunkcyjne ścieżki rekreacyjne • parkingi, garaże wbudowane, podziemne, wolnostojące
<p>P-U – obszary produkcyjno – usługowe Obszary te obejmują tereny istniejących i projektowanych obiektów zabudowy przemysłowej, techniczno – produkcyjnej, usługowej, baz, składów, magazynów, w tym również tereny obsługi produkcji w gospodarstwach rolnych, hodowlanych, ogrodniczych, leśnych i rybackich. W obszarach P-U przewiduje się lokalizację działalności, mogących stwarzać uciążliwości dla sąsiednich terenów mieszkaniowych. Obszary te zlokalizowano w mieście Biecz i w sołectwach: Rożnowice, Binarowa, Korczyzna, Libusza, Grudna Kępska, Strzeszyn.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • obiekty produkcyjne, usługowe, • bazy, składy, magazyny, • giełdy towarowe i rolno – spożywcze, • tereny obsługi produkcji w gospodarstwach rolnych, hodowlanych, ogrodniczych, leśnych i rybackich, • zabudowa usługowa, • place targowe, • stacje benzynowe 	<ul style="list-style-type: none"> • lokale mieszkalne w terenach usługowych, związane z obsługą funkcji podstawowej, • parkingi, garaże podziemne, wbudowane i wolnostojące, • tereny zieleni urządzonej
<p>P – obszary przemysłowo – gospodarcze Obszary te obejmują tereny istniejących i projektowanych obiektów zabudowy przemysłowej, techniczno – produkcyjnej, usługowej, baz, składów, magazynów, w tym również tereny obsługi produkcji w gospodarstwach rolnych, hodowlanych, ogrodniczych, leśnych i rybackich. W obszarach P przewiduje się lokalizację działalności, mogących stwarzać uciążliwości dla sąsiednich terenów mieszkaniowych. Obszary te zlokalizowano w mieście Biecz i w sołectwach: Korczyzna, Libusza, Grudna Kępska, Strzeszyn.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • obiekty przemysłowe, produkcyjne, bazy, składy, magazyny, • giełdy towarowe i rolno – spożywcze, • obiekty przetwórstwa rolno – spożywczego, • bazy transportowe i spedycyjne 	<ul style="list-style-type: none"> • parkingi, garaże wbudowane, podziemne i wolnostojące, • tereny zieleni urządzonej • stacje benzynowe
<p>R – obszary rolnicze Obszary obejmują tereny gruntów rolnych przeznaczone pod uprawy polowe, łąki, pastwiska. W obszarze tym dopuszcza się zachowanie istniejącej zabudowy z możliwością przekształceń oraz lokalizację nowoprojektowanej zabudowy siedliskowej.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • tereny rolnicze • grunty rolne w rozumieniu ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych 	<ul style="list-style-type: none"> • zabudowa zagrodowa związana z funkcją rolniczą, w tym zabudowa mieszkaniowa w granicach działki siedliskowej, • zachowanie, rozbudowa, przebudowa i nadbudowa i uzupełnienie istniejącej zabudowy, • zachowanie istniejących cieków i zbiorników wodnych; budowa nowych zbiorników wodnych, w tym stawów hodowlanych, za wyjątkiem lokalizacji na gruntach I-III klasy bonitacyjnej oraz gruntach pochodzenia organicznego, wyłącznie w sposób niekolidujący z występowaniem cennych siedlisk przyrodniczych.
<p>Rd – obszary rolnicze z możliwością dolesień Obszary obejmują tereny gruntów rolnych przeznaczone pod uprawy polowe, łąki, pastwiska z dopuszczeniem uzupełniających zalesień.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • tereny rolnicze, • zalesienia terenów, które uzupełniają i nie ingerują znacząco w granice polno - leśne, 	<ul style="list-style-type: none"> • zabudowa zagrodowa związana z funkcją rolniczą, • zachowanie istniejących cieków i zbiorników wodnych; budowa nowych zbiorników wodnych, w tym stawów hodowlanych, za wyjątkiem lokalizacji na

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY BIECZ

		gruntach I-III klasy bonitacyjnej oraz gruntach pochodzenia organicznego, wyłącznie w sposób niekolidujący z występowaniem cennych siedlisk przyrodniczych.
<p>R_{PV} – obszary rolnicze z możliwością lokalizacji urządzeń wytwarzających energię z OZE o mocy przekraczającej 100kW, Obszary obejmują tereny gruntów rolnych przeznaczone pod uprawy polowe, łąki, pastwiska</p>	<ul style="list-style-type: none"> • tereny rolnicze 	<ul style="list-style-type: none"> • tereny urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW, wraz z ich strefami ochronnymi związanymi z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu, • zabudowa obsługi technicznej, • urządzenia infrastruktury technicznej do obsługi terenu
<p>ZL: obszary lasów Obszary obejmują tereny lasów wraz z obiektami służącymi gospodarce leśnej. W obszarach tych dopuszcza się pozostawienie niezalesionych terenów otwartych z uwagi na ochronę walorów krajobrazowych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • tereny lasów, • obiekty gospodarki leśnej, • zalesienia, stanowiące uzupełnienia kompleksów leśnych. 	<ul style="list-style-type: none"> • utrzymywanie otwartych, niezależnych terenów o szczególnych walorach krajobrazowych, • zachowanie istniejących cieków wodnych i zbiorników wodnych i budowa nowych, w sposób niekolidujący z występowaniem cennych siedlisk przyrodniczych oraz pozwalający na zachowanie drożności korytarzy ekologicznych.
<p>Zld: obszary dolesień Obszary obejmują tereny gruntów rolnych predysponowanych do wprowadzenia zalesień. Są to przede wszystkim grunty położone w sąsiedztwie istniejących zwartych kompleksów leśnych oraz tereny samoistnych zalesień na gruntach o niższych klasach bonitacyjnych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • tereny lasów, • dolesienia terenów, które służą wyrównaniu granicy polno – leśnej, • dolesianie terenów, za wyjątkiem: gruntów I-III klasy bonitacyjnej, gruntów pochodzenia organicznego, pasów terenu o szerokości 3 m, licząc od linii brzegowej rowów melioracyjnych i cieków wodnych (po obu stronach cieków), w pasach napowietrznych linii elektroenergetycznych. 	<ul style="list-style-type: none"> • tereny rolnicze, • obiekty gospodarki leśnej, • zachowanie istniejących cieków i zbiorników wodnych i budowa nowych w tym stawów hodowlanych, za wyjątkiem lokalizacji na gruntach I-III klasy bonitacyjnej oraz gruntach pochodzenia organicznego, w sposób niekolidujący z występowaniem cennych siedlisk przyrodniczych oraz pozwalający na zachowanie drożności korytarzy ekologicznych.
<p>ZE – obszary zieleni chronionej Obszary te stanowią otulinę cieków wodnych i obejmują tereny zieleni, stanowiącej obudowę biologiczną tworzoną przez zieleń łągową, zarośla, trwałe użytki zielone z zadrzewieniami i zakrzewieniami, lasy położone w terenach dolin cieków oraz tereny wód. Obszary zawierają się również w granicach obszarów szczególnego zagrożenia powodzią.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ciek wodne, • zbiorniki wód powierzchniowych, • urządzenia wodne, • urządzenia służące ochronie przed powodzią. 	<ul style="list-style-type: none"> • tereny rolnicze z przewagą łąk, pastwisk, • tereny zieleni łąkowej, stanowiącej obudowę biologiczną cieków, • zachowanie, przebudowa i modernizacja oraz rozbudowa istniejącej zabudowy, • urządzenia sportu i rekreacji, w tym boiska do gier, korty itp. • obiekty małej architektury, • place zabaw, parki linowe, parki rozrywki.
<p>ZP – obszary zieleni urządzonej Obszary te stanowią tereny istniejącej zieleni urządzonej, w tym: istniejące parki, skwery w mieście Biecz i gminie Biecz.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • parki, skwery, • ciągi piesze, ścieżki rowerowe, • obiekty małej architektury, 	<ul style="list-style-type: none"> • place zabaw, tereny i urządzenia sportu i rekreacji, • amfiteatry, muszle koncertowe, • ciek wodne, • ciągi komunikacyjne, • miejsca parkingowe.

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY BIECZ

<p>ZD – obszary ogrodów działkowych Obszary te stanowią tereny istniejących ogrodów działkowych w mieście Biecz</p>	<ul style="list-style-type: none"> • tereny ogrodów działkowych, obiekty i urządzenia niezbędne dla ich obsługi, • tereny upraw ogrodniczych oraz wypoczynku i rekreacji, • infrastruktura ogrodowa oraz altany działkowe i budynki gospodarcze 	<ul style="list-style-type: none"> • place zabaw • ciągi komunikacyjne • parkingi • zabudowa administracyjno – socjalna z przeznaczeniem dla obsługi działkowców
<p>WS – obszary wód powierzchniowych Obszary obejmują ciekі powierzchniowe oraz istniejące zbiorniki wodne, w tym stawy hodowlane.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ciekі wodne, • zbiorniki wód powierzchniowych, • stawy hodowlane, • urządzenia wodne, • urządzenia służące ochronie przed powodzią 	<ul style="list-style-type: none"> • tereny rolnicze z przewagą łąk, pastwisk, • tereny zieleni łąkowej stanowiącej obudowę biologiczną cieków.
<p>ZC, ZCn – obszary cmentarzy Obszary te obejmują tereny czynnych cmentarzy (ZC) w Bieczu, Sitnicy, Binarowej, Rożnowicach i Raclawicach oraz tereny cmentarzy nieczynnych (ZCn) (żydowskie, wojenne), wpisanych w wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków, zlokalizowane w Bieczu, Binarowej, Rożnowicach, Libuszy i Raclawicach.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • cmentarze czynne i nieczynne 	<ul style="list-style-type: none"> • zabudowa sakralna typu kaplica, dom pogrzebowy • krzyże, pomniki • tereny zieleni urządzonej • tereny komunikacji pieszej (alejki) • zabudowa usługowa związana z obsługą cmentarzy • parkingi
<p>PG – obszary i tereny górnicze, złoża kruszywa naturalnego Obszary te obejmują istniejące obszary i tereny górnicze oraz nowowydzielone tereny pod eksploatację i składowanie żwiru. Obszary PG są zlokalizowane w Bieczu, Strzeszynie i Libuszy.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • obszary górnicze • tereny górnicze • złoża 	<ul style="list-style-type: none"> • nie ustala się uzupełniającego kierunku rozwoju.
<p>KD – obszary komunikacji, dróg publicznych i niepublicznych oraz urządzeń obsługi komunikacji Obszary komunikacji, obejmujące tereny dróg głównych, powiatowych i lokalnych oraz gminnych</p>	<ul style="list-style-type: none"> • drogi główne: DK 28 i DW 980 • drogi zbiorcze • drogi lokalne i gminne • drogi wewnętrzne i dojazdy 	<ul style="list-style-type: none"> • tereny parkingów • tereny obsługi ruchu drogowego • stacje benzynowe • zabudowa związana z obsługą funkcji podstawowej terenu
<p>TK – obszary kolejowe Obszary linii kolejowej przebiegającej przez teren gminy, stanowiące częściowo tereny zamknięte</p>	<ul style="list-style-type: none"> • obszar kolejowy, • infrastruktura kolejowa 	<ul style="list-style-type: none"> • nie ustala się uzupełniającego kierunku rozwoju
<p>IT – obszary infrastruktury technicznej Obszary obejmują istniejące i projektowane urządzenia infrastruktury technicznej, w tym: IT-W – tereny urządzeń wodociągowych, IT-K – tereny urządzeń kanalizacji – oczyszczalnia ścieków, IT-G – tereny urządzeń gazownictwa, IT-E – tereny urządzeń elektroenergetycznych. W obszarach IT zawierają się również tereny gospodarki odpadami – składowisko odpadów komunalnych – IT-O.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • tereny infrastruktury technicznej wodociągowej, kanalizacyjnej, gazownictwa, elektroenergetycznej • tereny gospodarki odpadami 	<ul style="list-style-type: none"> • nie ustala się uzupełniającego kierunku rozwoju • zabudowa związana z obsługą funkcji podstawowej terenu

1.3. Kierunki i wskaźniki dotyczące zabudowy, zagospodarowania oraz użytkowania terenów

Obszar	Strefa	Maksymalna intensywność zabudowy	Maksymalny wskaźnik zabudowy	Minimalny udział pow. biologicznie czynnej	Maksymalna wysokość zabudowy	Dachy	Minimalne powierzchnie nowowydzielanych działek
MN / MN-U	A	1,2	50%	30%	<ul style="list-style-type: none"> zabudowa mieszkaniowa: do 9,0 m, z dopuszczeniem podpiwniczenia, mieszkaniowa z usługami: do 9,0 m, budynki garażowe do 6,0 m, budynki gospodarcze: do 8,0 m, obiekty i urządzenia infrastruktury technicznej: do 15,0 m 	<ul style="list-style-type: none"> symetryczny układ połaci: dwu- i wielospadowe, z dopuszczeniem naczółkowych, o kącie nachylenia połaci 28⁰-45⁰, dla zabudowy gospodarczej dopuszcza się dachy jednospadowe o kącie nachylenia połaci min. 10⁰ 	<ul style="list-style-type: none"> zabudowa mieszkaniowa wolnostojąca: min. 600 m² zabudowa mieszkaniowa bliźniacza: min. 400 m² zabudowa mieszkaniowa szeregowa: min. 280 m²
	C1	0,5	40%	30%			<ul style="list-style-type: none"> zabudowa mieszkaniowa wolnostojąca: min. 800 m² zabudowa mieszkaniowa bliźniacza: min. 600 m² zabudowa mieszkaniowo – usługowa: min. 1000 m²
	C2	0,2	20%	50%			<ul style="list-style-type: none"> zabudowa mieszkaniowa wolnostojąca: min. 1000 m² zabudowa mieszkaniowa bliźniacza: min. 800 m² zabudowa mieszkaniowo – usługowa: min. 1200 m²
	E1	0,3	30%	40%			<ul style="list-style-type: none"> zabudowa mieszkaniowa wolnostojąca: min. 1200 m² zabudowa mieszkaniowa bliźniacza: min. 1000 m² zabudowa mieszkaniowo – usługowa: min. 1500 m²
	E2	0,2	20%	60%			
	F3	0,2	20%	60%			
M-U	A	1,5	60%	20%	<ul style="list-style-type: none"> zabudowa mieszkaniowa: do 9,0 m, z dopuszczeniem podpiwniczenia, zabudowa usługowa: do 12,0 m bud. garażowe do 6,0 m, budynki gospodarcze: do 8,0 m, obiekty i urządzenia infrastruktury technicznej: do 15,0 m 	<ul style="list-style-type: none"> symetryczny układ połaci: dwu- i wielospadowe, z dopuszczeniem naczółkowych, o kącie nachylenia połaci 28⁰-45⁰, dla zabudowy garażowej i gospodarczej dopuszcza się dachy jednospadowe o kącie nachylenia połaci min. 10⁰ 	<ul style="list-style-type: none"> zabudowa mieszkaniowa wolnostojąca: min. 600 m² zabudowa mieszkaniowa bliźniacza: min. 400 m² zabudowa mieszkaniowa szeregowa: min. 280 m² zabudowa mieszkaniowo – usługowa i usługowa: min. 800 m²
	C1	0,6	50%	30%			<ul style="list-style-type: none"> zabudowa mieszkaniowa wolnostojąca: min. 800 m² zabudowa mieszkaniowa bliźniacza: min. 600 m² zabudowa mieszkaniowo – usługowa i usługowa: min. 1000 m²
	C2	0,2	30%	40%			<ul style="list-style-type: none"> zabudowa mieszkaniowa wolnostojąca: min. 1000 m² zabudowa mieszkaniowa bliźniacza: min. 800 m² zabudowa mieszkaniowo – usługowa i usługowa: min. 1200 m²
	E1	0,3	40%	30%			<ul style="list-style-type: none"> zabudowa mieszkaniowa wolnostojąca: min. 1200 m²
	E2	0,2	30%	50%			

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
STUDIUM UWARUNKWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY BIECZ

							<ul style="list-style-type: none"> • zabudowa mieszkaniowa bliźniacza: min. 1000 m² • zabudowa mieszkaniowo – usługowa i usługowa: min. 1500 m²
	F3	0,2	20%	60%			<ul style="list-style-type: none"> • nie ustala się
MW	A	2,4	60%	20%	<ul style="list-style-type: none"> • zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna: do 13,0 m 	<ul style="list-style-type: none"> • symetryczny układ połaci: dwu- i wielospadowe, z dopuszczeniem naczółkowych, o kącie nachylenia połaci 12⁰-35⁰, • dla zabudowy garażowej dopuszcza się dachy jedno-spadowe o kącie nachylenia połaci min. 10⁰ 	<ul style="list-style-type: none"> • zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna: min. 1200 m²
	C2	1,2	40%	40%	<ul style="list-style-type: none"> • budynki garażowe do 5,0 m, • obiekty i urządzenia infrastruktury technicznej: do 15,0 m 		<ul style="list-style-type: none"> • zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna: min. 2000 m²
U /UP	A	2	60%	20%	<ul style="list-style-type: none"> • zabudowa w terenach: U, U-TS, U-Kr: do 12,0 m 	<ul style="list-style-type: none"> • symetryczny układ połaci: dwu- i wielospadowe, z dopuszczeniem naczółkowych, o kącie nachylenia połaci 12⁰-35⁰ • dla zabudowy garażowej i magazynowej dopuszcza się dachy jedno-spadowe o kącie nachylenia połaci min. 10⁰ • dopuszcza się dachy płaskie 	<ul style="list-style-type: none"> • zabudowa w obszarach U: min. 800 m² • zabudowa w obszarach U-TS: min. 2000 m² • zabudowa w obszarach U-Kr: min. 1200 m²
U-TS	A	0,5	20%	60%	<ul style="list-style-type: none"> • wieże kościołów na terenach U-Kr do:65 m 		
U-Kr	A	2	60%	20%	<ul style="list-style-type: none"> • zabudowa usługowa UP: do 14,0 m w mieście Biecz, w sołectwach do 14,0 m, • budynki garażowe i magazynowe: do 6,0 m, • obiekty i urządzenia infrastruktury technicznej: do 15,0 m 		
P	A	2	70%	15%	<ul style="list-style-type: none"> • zabudowa produkcyjna i składowo-magazynowa: do 12,0 m 	<ul style="list-style-type: none"> • symetryczny układ połaci: dwu- i wielospadowe, z dopuszczeniem naczółkowych, o kącie nachylenia połaci 12⁰-35⁰ • dla zabudowy garażowej i składowo – magazynowej dopuszcza się dachy jedno-spadowe o kącie nachylenia połaci min. 10⁰ • dopuszcza się dachy płaskie 	<ul style="list-style-type: none"> • zabudowa produkcyjno - usługowa: min. 1200 m²
	B	2	70%	15%	<ul style="list-style-type: none"> • budynki garażowe: do 8,0 m, • obiekty i urządzenia infrastruktury technicznej: do 25,0 m 		<ul style="list-style-type: none"> • zabudowa produkcyjno - usługowa: min. 1200 m²

1.4. Tereny wyłączone z zabudowy

Zgodnie z ustaleniami studium, nie dopuszcza się lokalizacji nowej zabudowy w obszarach, takich jak:

- 1) wyznaczone na rysunku studium obszary szczególnego zagrożenia powodzią rzeki Ropy, określone na podstawie danych zawartych w „Wykazie obszarów bezpośredniego zagrożenia powodzią, wyznaczonych w studiach ochrony przeciwpowodziowej dyrektorów RZGW, obowiązujących jako obszary szczególnego zagrożenia powodzią, po oficjalnym przekazaniu map zagrożenia powodziowego i map ryzyka powodziowego opracowanych w I cyklu planistycznym”,
- 2) obszary w obrębie strefy D: zlokalizowane w dorzeczu rzeki Ropy, w strefie zagrożenia powodziowego, w których występuje koncentracja terenów zielonych,
- 3) obszary w obrębie stref przyrodniczych F1 i F2:
  - strefa F1: obejmująca zwarte kompleksy leśne i obszary dolesień, pełniące funkcję korytarzy ekologicznych; zakaz zabudowy nie dotyczy obiektów gospodarki leśnej,
  - strefa F2 (Doliny Ropy): obejmująca obszary Natura 2000, zlokalizowane w dolinie rzeki Ropy.
- 4) obszary rolnicze R, przy czym zakaz nie dotyczy zachowania, rozbudowy, przebudowy i nadbudowy istniejącej zabudowy, w tym zabudowy zagrodowej (siedliskowej),
- 5) obszary WS – obszary wód powierzchniowych,
- 6) obszary położone w odległości mniejszej niż 15 m od cieków wodnych, licząc od górnej krawędzi skarpy brzegowej,
- 7) obszary położone w odległości mniejszej niż 50 od granic cmentarzy; zakaz zabudowy dotyczy: budynków mieszkalnych, zakładów produkujących artykuły żywności, zakładów żywienia zbiorowego, zakładów przechowujących artykuły żywności.

Ww. zakazy zabudowy nie dotyczą działań dopuszczonych w granicach wszystkich obszarów, takich jak:

- 1) zachowanie i adaptacja istniejącej zabudowy,
- 2) lokalizacja nowych oraz utrzymanie, przebudowa i rozbudowa istniejących sieci i urządzeń infrastruktury technicznej, dróg, zbiorników małej retencji, urządzeń wodnych,
- 3) lokalizacja nowych oraz utrzymanie, przebudowa i rozbudowa istniejących urządzeń turystycznych, typu: ławki, wiaty, pola biwakowe, miejsca widokowe, pomosty, kładki, parkingi terenowe, itp., z wyłączeniem budynków, realizowanych wyłącznie w sposób niekolidujący z występowaniem cennych siedlisk przyrodniczych oraz pozwalający na zachowanie drożności korytarzy ekologicznych, a także przy zachowaniu pozostałych ustaleń studium.
- 4) lokalizacja nowych oraz utrzymanie, przebudowa i rozbudowa istniejących ścieżek rowerowych, szlaków turystycznych, ścieżek dydaktycznych, tras turystyki pieszej, konnej, rowerowej i narciarstwa biegowego,

1.5. Kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów wynikające z Audytu Krajobrazowego

Zgodnie z art. 10 ust. 2 pkt 1a ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jedn. Dz. U. z 2015 r., poz. 199 z późn. zm.) w studium uwzględnia się kierunki zmian w strukturze

przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów, w tym wynikające z audytu krajobrazowego. Wymóg ten jest związany ściśle z wejściem w życie z dniem 11.09.2015 r. ustawy z dnia 24 kwietnia 2015 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu (Dz. U. z 2015 r. poz. 774). Z uwagi na fakt, iż audyt krajobrazowy dla województwa małopolskiego nie został jeszcze opracowany, w niniejszym studium kierunków dla Gminy Biecz w tym zakresie nie określa się.

2. Ustalenia studium w zakresie ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków

W studium ustalono ochronę dziedzictwa kulturowego i zabytków, poprzez:

- 1) zachowanie i ochronę obiektów wpisanych do Rejestru Zabytków Nieruchomych Województwa Małopolskiego,
- 2) ochronę obiektów ujętych w Gminnej Ewidencji Zabytków oraz ochronę stanowisk archeologicznych zgodnie z ewidencją Archeologicznego Zdjęcia Polski poprzez ustalenia ochrony w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego,
- 3) wyznaczenie nowych obiektów i zespołów do ujęcia w Gminnej Ewidencji Zabytków (na podstawie Kart Ewidencji Wojewódzkiej).

Celem ochrony zasobów dziedzictwa kulturowego i historycznego oraz ochrony krajobrazu kulturowego obszaru miasta i gminy Biecz, w studium utrzymano istniejące strefy ochrony konserwatorskie oraz strefy ochrony krajobrazu kulturowego, przy nieznacznej ich modyfikacji, związanej z aktualizacją stanu zagospodarowania i zabudowy terenów. Wyznaczono:

- strefę bezpośredniej ochrony konserwatorskiej „A”,
- strefa pośredniej ochrony konserwatorskiej „B”,
- atrefę ochrony tradycji „T”,
- strefę ochrony ekspozycji „E”,
- strefę ochrony archeologicznej „W”

oraz

- strefę krajobrazu jednorodnego,
- strefę krajobrazu historycznego nawarstwionego,
- strefę krajobrazu współczesnego, niejednorodnego związana z doliną rzeki Ropy,
- strefę krajobrazu o charakterze rolniczym o urozmaiconej rzeźbie terenu, z występującymi zespołami zabudowy.

Wśród ustaleń dotyczących zabudowy i zagospodarowania dla terenów zlokalizowanych w strefach konserwatorskich wyróżnić należy:

- zabudowa miejska i podmiejska wymaga zachowanie skali budynków w skali miasta historycznego, wyklucza się realizację obiektów, mogących stanowić konkurencję przestrzenną dla zespołu staromiejskiego, konieczna jest eliminacja i łagodzenie skutków wywołanych degradacjami funkcjonalnymi i przestrzennymi, wymagana ochrona stanowisk archeologicznych,

- obszar położony w strefie ochrony ekspozycji powinien być wykluczony z dalszego inwestowania, a istniejące degradacje eliminowane bądź niwelowane zabiegami, związanymi z przekształceniami zagospodarowania i estetyzacją.
- przestrzeń „otwarta” krajobrazu rolniczego, stanowiąca tło zespołu miejskiego, z zachowanymi elementami przekształceń kulturowych (rozłóg pól, drogi gospodarcze, mała architektura, zadrzewienia śródpolne) wymaga ochrony obejmującej elementy krajobrazu kulturowego – ukształtowanie terenu, rozłóg pól, małą architekturę, zadrzewienia śródpolne, stanowiska archeologiczne,
- na terenach „otwartych” obowiązuje ochrona przed rozpraszaniem zabudowy, możliwe uzupełnienia istniejących zespołów zabudowy z wprowadzeniem zieleni towarzyszącej, wymagane jest utrzymanie skali zabudowy w nawiązaniu do tradycyjnej zabudowy przedmiejskiej i rolniczej, zakaz wprowadzania obiektów wielko kubaturowych oraz obiektów i urządzeń wysokich, mogących stworzyć konkurencyjne dominacje w krajobrazie,
- w obrębie rzeki Ropy obowiązuje ochrona przed zabudową oraz wymóg utrzymania naturalnej zieleni łąkowej; dopuszcza się zagospodarowanie rekreacyjne brzegów z wykluczeniem obiektów kubaturowych; potoki należy utrzymać w ich naturalnym biegu, z zachowaniem bądź odtworzeniem naturalnej obudowy biologicznej.

3. Ustalenia studium określające zasady ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody, krajobrazu, w tym krajobrazu kulturowego

W studium ustalenia w zakresie ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu sformułowano, celem:

- 1) spełnienia wymagań ochrony środowiska,
  - 2) zachowania proporcji między zabudowaną i niezabudowaną częścią działki lub terenu,
  - 3) utrzymania i ochrony przestrzeni o wartościowym krajobrazie oraz zapewnienia integracji przekształconego obszaru w zakresie widokowym i kompozycyjnym z terenami sąsiadującymi,
  - 4) zapewnienia mieszkańcom i przyszłym użytkownikom odpowiednich standardów życia w zakresie dostępności do infrastruktury technicznej i komunikacyjnej.
- ❖ W celu ochrony wód powierzchniowych i podziemnych studium ustala:
- 1) zachowanie jak największego udziału powierzchni biologicznie czynnej na terenach przewidzianych pod zabudowę,
  - 2) zapewnienie możliwości podłączenia się budynków do sieci kanalizacji sanitarnej poprzez jej rozbudowę w terenach nie objętych systemem zbiorczego odprowadzania ścieków,
  - 3) działania ograniczające zanieczyszczenie wód związkami chemicznymi, wykorzystywanymi w rolnictwie,
  - 4) egzekwowanie obowiązku systematycznego opróżniania zbiorników bezodpływowych na terenach nie objętych systemem kanalizacji,
  - 5) zakaz lokalizacji nowej zabudowy w odległości mniejszej niż 15 m od cieków wodnych, licząc od górnej krawędzi skarpy brzegowej,

- 6) z uwagi na położenie gminy częściowo w strefie Głównych Zbiorników Wód Podziemnych (GZWP) prowincji karpackiej, wymagających najwyższej (ONO) oraz wysokiej (OWO) ochrony, (obejmującej całą dolinę Ropy wraz z przyległymi zboczami) zakazuje się prowadzenia gospodarki wodno – ściekowej powodującej zanieczyszczenie wód powierzchniowych i podziemnych,
- 7) zachowanie funkcji korytarzy ekologicznych wzdłuż cieków wodnych.

❖ W celu ochrony powietrza studium ustala:

- 8) kształtowanie zieleni izolacyjnej wzdłuż dróg o dużym natężeniu ruchu,
- 9) przestrzeganie ustaleń w zakresie zaopatrzenia energią ciepłą, zawartych w ustaleniach studium.

❖ W celu ochrony przed hałasem studium ustala:

- 1) zapewnienie odpowiedniego standardu technicznego drodze krajowej i drodze wojewódzkiej, w celu ograniczenia ich uciążliwości,
- 2) dla projektowanych terenów zabudowy: mieszkaniowej, mieszkaniowo – usługowej, mieszkaniowo – zagrodowej, przeznaczonej pod szpitale i domy opieki społecznej, związanych ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży oraz przeznaczonych na cele rekreacyjno – wypoczynkowe należy uwzględnić zróżnicowane dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku określone wskaźnikami hałasu L_{DWN} , L_N , $L_{Aeq D}$ i $L_{Aeq N}$, zgodnie z przepisami ustawy Prawo Ochrony Środowiska,
- 3) lokalizowanie nowej zabudowy przeznaczonej na stały pobyt ludzi wzdłuż dróg głównych (DK 28 i DW 980) oraz terenów kolei, wymaga zachowania odległości, zapewniających ochronę przed hałasem w zależności od rodzaju zabudowy,
- 4) w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego tereny narażone na ponadnormatywne emisje hałasu należy przeznaczać na takie użytkowania, które nie są objęte ochroną przed hałasem (np. tereny zabudowy techniczno – produkcyjnej, zabudowy usługowej itp.) lub na których dopuszczalne poziomy hałasu mogą być podwyższone (np. tereny mieszkaniowo – usługowe),
- 5) stosowanie pasów zieleni izolacyjnej, przegród akustycznych wzdłuż istniejących oraz planowanych dróg o wysokim natężeniu ruchu i wzdłuż terenu kolei, sąsiadujących z terenami zabudowy mieszkaniowej,
- 6) w przypadku lokalizacji nowych uciążliwych funkcji produkcyjnych lub usługowych stosowanie zieleni izolacyjnej lub lokalizację tych obiektów w oddaleniu od terenów chronionych przed hałasem,
- 7) stosowanie rozwiązań technicznych minimalizujących zanieczyszczenie hałasem.

❖ W celu ochrony przed promieniowaniem elektromagnetycznym studium ustala:

- 1) utrzymanie poziomów pól elektromagnetycznych poniżej dopuszczalnych wartości lub co najmniej na tych poziomach, zwłaszcza na terenach przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową oraz w terenach dostępnych dla ludności,
- 2) zmniejszanie poziomów pól elektromagnetycznych co najmniej do dopuszczalnych wartości, w przypadku gdy nie są one dotrzymane.

W celu ochrony przed promieniowaniem niejonizującym ustalono eliminowanie i ograniczanie zabudowy w polach elektromagnetycznych linii wysokiego napięcia i stacji elektromagnetycznych.

❖ W celu ochrony i uwzględnienia potrzeb racjonalnej gospodarki złożami złoża ropy naftowej i gazu ziemnego oraz surowców skalnych, studium ustala:

- 1) poszukiwanie i rozpoznawanie kopalin oraz ich eksploatacja na terenie gminy może się odbywać na podstawie stosownych koncesji, po spełnieniu wymogów określonych przepisami odrębnymi,
- 2) do czasu rozpoczęcia eksploatacji złoża tereny ich położenia będą pełniły funkcję przypisaną im w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, nie kolidującą z potrzebami eksploatacji,
- 3) dopuszcza się rekultywację w kierunku rolnym, leśnym, wodnym lub innym, który umożliwi racjonalne korzystanie z terenu po zakończonej eksploatacji.

❖ W celu ochrony krajobrazu, w tym krajobrazu kulturowego studium ustala:

- 1) zachowanie unikalnych walorów krajobrazowych terenu,
- 2) przeciwdziałanie rozpraszaniu się zabudowy w celu ochrony kompleksów rolnych i leśnych,
- 3) planowanie terenów zabudowy w kompleksach uporządkowanych przestrzennie,
- 4) utrzymanie i ochrona terenów zieleni urządzonej oraz zieleni położonej na terenach o innym przeznaczeniu,
- 5) uzupełnianie lub wymianę zdegradowanego drzewostanu oraz innych elementów zieleni.

❖ W celu ochrony przyrody studium ustala:

- 1) zachowanie systemu naturalnych powiązań przyrodniczych, niezbędnych dla utrzymania ciągłości przestrzennej obszarów biologicznie czynnych,
- 2) zachowanie naturalnego zróżnicowania występujących ekosystemów: łąkowych, przywodnych, wodnych i leśnych,
- 3) zachowanie wartości środowiska przyrodniczego, utrzymanie i kształtowanie walorów krajobrazowych terenów, stanowiących korytarze ekologiczne (doliny cieków i lasy),
- 4) zachowanie i uzupełnienie obudowy biologicznej, tworzonej przez zespoły leśne, zieleń łągową, zarośla oraz trwałe użytki zielone z zadrzewieniami i zakrzewieniami, położonymi w terenach dolin rzeki Ropy oraz pozostałych cieków wodnych, zlokalizowanych na terenie gminy,
- 5) zachowanie istniejących oraz możliwość uzupełnień enklaw zadrzewień i zakrzewień śródpolnych jako łączników ekologicznych systemu przyrodniczego gminy,
- 6) zachowanie w naturalnym stanie (bez zadrzewiania) torfowisk, mokradel i oczek wodnych.

❖ Obiekty i tereny chronione na podstawie ustawy o ochronie przyrody.

W stosunku do istniejących form ochrony przyrody studium odsyła do ustaleń zawartych w odrębnych aktach prawnych, które są dokumentami nadrzędnymi w stosunku do studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Jednocześnie kierunki zagospodarowania przestrzennego określone w tych dokumentach powinny być uwzględniane w aktach prawa miejscowego.

Dla terenów gminy położonych w granicach Obszaru Natura 2000 zabrania się podejmowania działań mogących, osobno lub w połączeniu z innymi działaniami, znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000, w tym w szczególności:

- pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych lub siedlisk gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000 lub
- wpłynąć negatywnie na gatunki, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000 lub
- pogorszyć integralność obszaru Natura 2000 lub jego powiązania z innymi obszarami.

4. Ustalenia studium w zakresie infrastruktury technicznej

W zakresie zaopatrzenia w infrastrukturę techniczną na obszarze objętym projektem studium dopuszczono realizację obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej we wszystkich obszarach, w zależności od zaistniałych potrzeb, przy uwzględnieniu pozostałych ustaleń studium. Dla nowych terenów przeznaczonych na cele zabudowy wskazane jest uzbrojenie terenu przed wprowadzeniem zabudowy. Dopuszcza się prowadzenie infrastruktury technicznej w liniach rozgraniczających drogi.

❖ W zakresie gospodarki wodnej studium ustala:

- 1) zachowuje się istniejące ujęcia wód podziemnych,
- 2) utrzymuje się istniejący system poboru wody ze źródeł lokalnych i rozprowadzanie wody do mieszkańców istniejącą siecią, z możliwością jej przebudowy i rozbudowy w celu objęcia siecią wodociągową projektowanych terenów zabudowy,
- 3) w projektowaniu sieci należy dążyć do zamykania sieci w układy pierścieniowe,
- 4) dopuszcza się budowę nowych odcinków sieci wodociągowej, realizację nowych ujęć wód podziemnych, zgodnie z przepisami odrębnymi po przeprowadzeniu odpowiednich badań,
- 5) w bilansach zapotrzebowania na wodę oraz przy realizacji sieci należy uwzględnić potrzeby związane z ochroną przeciwpożarową.

❖ W zakresie gospodarki ściekowej studium ustala:

- 1) dopuszcza się rozbudowę i przebudowę istniejącej oczyszczalni ścieków oraz możliwość lokalizacji nowych,
- 2) utrzymuje się istniejącą sieć kanalizacji zbiorczej, znajdującą się na terenie gminy, z możliwością jej przebudowy i rozbudowy w celu objęcia siecią kanalizacyjną projektowanych terenów zabudowy,
- 3) należy dążyć do objęcia zbiorczą siecią kanalizacji sanitarnej tych terenów, na których jest to ekonomicznie uzasadnione,
- 4) w terenie nie objętym zbiorczym systemem kanalizacji sanitarnej dopuszcza się:
  - do czasu jego realizacji tymczasowe odprowadzanie ścieków do szczelnych bezodpływowych zbiorników
z nakazem ich opróżniania i transportu ścieków taborem asenizacyjnym do stacji zlewnych lub oczyszczalni ścieków,
  - odprowadzanie ścieków do indywidualnych oczyszczalni ścieków,
- 5) ustala się ujmowanie wód opadowych i roztopowych z powierzchni terenu o trwałej nawierzchni dróg, parkingów, terenów zabudowy techniczno – produkcyjnej w szczelne systemy kanalizacyjne zamknięte lub

w systemy otwarte wraz z odprowadzeniem do odbiornika ścieków, spełniających wymagane standardy czystości,

- 6) dopuszczenie odprowadzania wód deszczowych do gruntu, rowów melioracyjnych, względnie do wód powierzchniowych, jak również dopuszczenie kanalizowania okresowych miejsc spływu wód opadowych,
- 7) odprowadzanie wód opadowych i roztopowych z powierzchni nie narażonych na zanieczyszczenie na własny teren nieutwardzony, z dopuszczeniem odprowadzenia wód do urządzeń kanalizacji deszczowej.

❖ W zakresie zaopatrzenia w energię elektryczną studium ustala:

- 1) utrzymuje się istniejące napowietrzne linie energetyczne,
- 2) zaopatrzenie w energię elektryczną będzie odbywać się z istniejącego systemu energetycznego za pośrednictwem istniejących stacji transformatorowych,
- 3) dopuszcza się przebudowę, rozbudowę istniejących sieci z dostosowaniem ich do potrzeb mieszkańców gminy oraz budowę nowych w celu zaopatrzenia w energię elektryczną projektowanych terenów zabudowy,
- 4) w projektowaniu sieci należy dążyć do zamykania sieci w układy pierścieniowe,
- 5) dopuszcza się możliwość rozmieszczenia słupów i urządzeń elektroenergetycznych niezbędnych do korzystania z sieci w innych niż dotychczas miejscach,
- 6) zakłada się lokalizację nowych stacji transformatorowych, w ilości wynikającej z każdorazowego zapotrzebowania,
- 7) w razie konieczności dopuszcza się wydzielenie odrębnych działek, przeznaczonych dla realizacji stacji transformatorowych, obsługujących tereny przeznaczone pod zainwestowanie,
- 8) nie dopuszcza się lokalizacji turbin wiatrowych.

❖ W zakresie zaopatrzenia w energię ciepłą studium ustala:

- 1) zaopatrzenie w energię ciepłą na terenie gminy będzie następowało z kotłowni indywidualnych, w miarę możliwości, zwłaszcza na obszarach gęsto zainwestowanych oraz dla zespołów obiektów pełniących funkcje publiczne, zaleca się realizację kotłowni zbiorowych, ułatwiających zastosowanie rozwiązań i technologii proekologicznych,
- 2) ogrzewanie budynków poprzez źródła ciepła z zastosowaniem:
  - systemów grzewczych opartych o spalanie paliw w urządzeniach o sprawności energetycznej powyżej 96%,
  - nośników energii wykorzystujących gaz lub energię elektryczną,
  - urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii (pompy ciepła, baterie słoneczne, itp.), za wyjątkiem turbin wiatrowych.

❖ W zakresie zaopatrzenia w gaz studium ustala:

- 1) utrzymuje się istniejące gazociągi: wysokiego, średniego i niskiego ciśnienia,
- 2) obowiązują ograniczenia w zabudowie i zagospodarowaniu terenów, leżących w obrębie strefy ochronnej od gazociągu wysokiego ciśnienia,
- 3) utrzymuje się istniejące sieci gazowe oraz stacje redukcyjne gazu,

- 4) dopuszcza się przebudowę, rozbudowę istniejących sieci gazowych oraz stacji redukcyjnych gazu, w dostosowaniu ich do potrzeb mieszkańców gminy oraz budowę nowych w celu zaopatrzenia w gaz nowoprojektowanych terenów zabudowy,
  - 5) w projektowaniu sieci należy dążyć do zamykania sieci w układy pierścieniowe,
  - 6) na terenach niezaopatrzonych w gaz, do czasu realizacji sieci gazowej dopuszcza się korzystanie z gazu propan – butan, dystrybuowanego w butlach.
- ❖ W zakresie zaopatrzenia w infrastrukturę telekomunikacyjną studium ustala:
- 1) zapewnienie łączności telefonicznej z istniejących i projektowanych sieci i urządzeń teletechnicznych,
  - 2) zalecenie rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych w zakresie urządzeń sieci przewodowej oraz bezprzewodowej,
  - 3) zalecenie budowy linii światłowodowych,
  - 4) dopuszczenie lokalizacji inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej.
- ❖ W zakresie gospodarki odpadami studium ustala:
- 1) w zakresie gospodarki odpadami obowiązują przepisy ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (tekst jedn. Dz.U. z 2013 r. poz. 1399 z późn. zm.),
  - 2) wymagania w zakresie utrzymania czystości i porządku na terenie objętym studium, w tym zasady selektywnego zbierania odpadów, określa regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie gminy, przyjmowany uchwałą Rady Miejskiej, jako akt prawa miejscowego.
  - 3) w formułowaniu przepisów prawa miejscowego związanego z gminną gospodarką odpadami należy uwzględnić:
    - a) organizację systemu selektywnej zbiórki odpadów z dążeniem do segregacji u źródła ich powstania,
    - b) dostępność punktów selektywnego zbierania odpadów komunalnych dla wszystkich mieszkańców gminy,
    - c) dążenie do podniesienia świadomości społecznej mieszkańców w ramach edukacji ekologicznej, w szczególności w zakresie minimalizacji wytwarzania odpadów oraz ich selektywnej zbiórki,
    - d) w przypadku wykrycia „dzikich” wysypisk nakaz ich likwidacji wraz z rekultywacją terenu.

5. Ustalenia studium w zakresie infrastruktury komunikacyjnej

Układ komunikacji drogowej na terenie gminy tworzony jest poprzez następujące drogi:

- 1) droga krajowa nr 28, relacji Zator – Medyka – Granica Państwa (obwodnica) – droga klasy głównej KDG,
  - 2) droga wojewódzka nr 980 relacji Biecz – Jurków – droga klasy głównej KDG,
  - 3) drogi powiatowe – drogi klasy zbiorczej KDZ: nr 1484 K relacji Biecz – Korczynna – Libusza – Kobylanka oraz nr 1476 K relacji Biecz – Grudna – Kępska – Głębocka,
- oraz drogi gminne klasy zbiorczej KDZ, drogi gminne klasy lokalnej KDL, drogi gminne – drogi klasy dojazdowej KDD i drogi wewnętrzne.

❖ W zakresie rozwoju systemów komunikacji studium ustala m.in.:

- 1) rozwój systemu komunikacji gminy powinien zapewniać warunki sprawnego, bezpiecznego i ekonomicznego transportu w powiązaniach zewnętrznych i wewnętrznych,
- 2) utrzymanie istniejących dróg z możliwością ich przebudowy dla poprawy ich standardów technicznych i użytkowych,
- 3) nakaz określenia normatywnych parametrów dróg w planach miejscowych, zgodnie z założonymi klasami technicznymi, z uwzględnieniem istniejącego zainwestowania; w przypadkach uzasadnionych istniejącym zainwestowaniem oraz zmianą natężenia ruchu dopuszcza się przyjęcie innej klasy technicznej drogi niż wskazana w Studium,
- 4) ograniczenie zjazdów z dróg klasy GP oraz G i Z,
- 5) należy uwzględnić konieczność sukcesywnej realizacji zabezpieczeń przeciwhałasowych i zabezpieczeń przed zanieczyszczeniami powietrza emitowanymi przez ruch drogowy na drogach wojewódzkich i drodze krajowej w miarę wzrostu jego natężeń (odsunięcie linii zabudowy od drogi przy wyznaczaniu nowych terenów zabudowy mieszkaniowej wzdłuż ww. dróg, ekrany akustyczne, pasy zieleni izolacyjnej) – zgodnie z mapami akustycznymi szerokość strefy narażonej na ponadnormatywny hałas w sąsiedztwie drogi krajowej dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wynosi ok. 100 m od drogi, po obu jej stronach.

VII. KIERUNKI I PRZEVIDYWANA INTENSYWNOŚĆ NIEPOŻĄDANYCH PRZEKSZTAŁCEŃ I DEGRADACJI ŚRODOWISKA PRZY DOTYCHCZASOWYM UŻYTKOWANIU I ZAGOSPODAROWANIU OBSZARU, W SYTUACJI BRAKU STUDIUM – WARIANT „0”.

Obszar objęty projektem studium posiada obowiązujące studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. W związku z istotnymi zmianami legislacyjnymi w prawie polskim od 2003 r., jak również ze zmianą kierunków rozwoju przestrzennego gminy Biecz przystąpiono do realizacji nowego studium.

Przedmiotowy obszar charakteryzuje się zróżnicowanym zurbanizowaniem. Miasto Biecz stanowi najbardziej zainwestowaną część gminy – w obszarze miasta dominują zabytkowe założenia i obiekty, w tym głównie zespół staromiejski Biecza, relikty grodziska i osady przedkolacyjnej. Miasto Biecz stanowi ok. 18% powierzchni gminy i pełni wiodącą rolę w układzie osadniczym. Charakteryzuje je zwarta zabudowa śródmiejska mieszkaniowo – usługowa, typowa dla zabytkowych układów urbanistycznych. Poza zabytkowym centrum dominuje zabudowa jednorodzinna, z elementami zabudowy wielorodzinnej. Zabudowa miasta skupia się ponadto wzdłuż głównych tras komunikacyjnych łączących poszczególne sołectwa z Bieczem. Zabudowa o charakterze przemysłowym i produkcyjnym koncentruje się w południowej części miasta, na południe od ulicy 3 Maja i trakcji kolejowej. Zabudowa w sołectwach charakteryzuje się pasmowym układem osadniczym, dominuje rozproszona zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna i zagrodowa, z wbudowanymi

usługami agroturystycznymi, koncentrująca się głównie wzdłuż dróg lokalnych oraz DW 980. Znaczący procent stanowi również zabudowa rekreacyjna i letniskowa. Każda z jednostek osadniczych posiada własne centrum usługowe, skupione najczęściej w sąsiedztwie kościoła, szkoły, lub sklepu. Przy czym tę przestrzeń publiczną charakteryzuje przypadkowość i brak systemowych rozwiązań. Istotne znaczenie w układzie przestrzennym obszaru mają tereny rolne i otwarte oraz tereny leśne, jak również dolina rzeki Ropy. Tereny te stanowią część obszaru Natura 2000, jak również naturalne korytarze ekologiczne gminy, o znaczeniu regionalnym.

Zasadnicza różnica pomiędzy obecnym kształtem przestrzeni (zwłaszcza w sołectwach), a przewidzianym w nowym projekcie studium polega na uporządkowaniu i rozdzieleniu funkcji mieszkaniowych i inwestycyjnych, przy jednoczesnym zapewnieniu należytej obsługi komunikacyjnej terenów. Istniejący układ urbanistyczny sołectw charakteryzuje się w dużej mierze przypadkowością w zakresie zabudowy i zagospodarowania terenów, architektura jest zróżnicowana w zakresie formy i parametrów zabudowy. W wielu częściach gminy rozplanowanie zabudowy nabiera cech zabudowy chaotycznej.

W projekcie studium skoncentrowano się na poprawie wizerunku miasta i gminy Biecz, poprzez zwiększenie udziału zabudowy i przestrzeni zorganizowanej, a także uzupełnianie istniejącej zabudowy (wypełnianie luk budowlanych). Ustalenie nowych kierunków zagospodarowania obszarów objętych projektem studium ma na celu ograniczenie rozpraszania się zabudowy, jak też ujednoczenie warunków realizacji zabudowy (parametry, wskaźniki, ograniczenia w zabudowie), przy jednoczesnej ochronie terenów niezurbanizowanych, jak też krajobrazu kulturowo – przyrodniczego, jako stanowiącego największy atut gminy.

W projekcie studium zwraca uwagę znaczne zainwestowanie obszarów – jest to w dużej mierze odpowiedź na oczekiwania właścicieli nieruchomości i użytkowników przestrzeni co do zmian przeznaczenia terenów oraz ich zmian w zakresie zabudowy i zagospodarowania. Przeznaczenie znacznej ilości obszarów pod tereny inwestycyjne zostało uwarunkowane polityką gminy w kierunku rozwoju gospodarczego oraz zwiększenia atrakcyjności obszaru dla obecnych i potencjalnych mieszkańców.

Wśród złożonych wniosków najwięcej dotyczy miasta Biecz oraz miejscowości Libusza, Binarowa, Korczyzna i Rożnowice. Łącznie do projektu studium od roku 2005 wpłynęło 1477 wniosków, w tym 348 w trybie ustawowym, tj. po obwieszczeniu o przystąpieniu do sporządzenia projektu studium w dniu 8 września 2015 r.

Wariant „0” – „braku studium” – docelowo może wpłynąć niekorzystnie na rozwój terenów mieszkaniowych i mieszkaniowo – usługowych, kształtowanych obecnie w sposób zakłócający przestrzeń krajobrazową w zakresie widokowym i kompozycyjnym. Z kolei zablokowanie przeznaczenia nowych terenów w kierunku inwestycyjno – komercyjnym, wpłynie negatywnie na aktywizację gminy w kierunku społeczno – gospodarczym.

W projekcie studium zwraca się szczególną uwagę na ochronę doliny rzeki Ropy, jako swoistego założenia krajobrazowego i korytarza ekologicznego gminy. Ustalenia projektu studium chronią tereny wokół Ropy przed zainwestowaniem i niekorzystnym sposobem zagospodarowania.

Niewprowadzenie nowego studium przyczyni się z pewnością do umocnienia niewłaściwych standardów w zakresie kształtowania przestrzeni, jak też dostępności do infrastruktury technicznej i komunikacyjnej. Z uwagi na wprowadzenie nowych obszarów pod zabudowę i rozwój już istniejących, konieczne jest wprowadzenie nowych, uzupełniających rozwiązań komunikacyjnych, jak również dostosowanie części istniejących dróg do parametrów wymaganych przepisami odrębnymi. Wprowadzenie nowych regulacji z zakresu ochrony środowiska, w tym min. instalacji systemów grzewczych, obsługi wod.-kan., jak też zasad gospodarki odpadami jest pożądane m.in. ze względu na zmiany legislacji w tym zakresie, jak też sukcesywne podwyższanie się standardu życia mieszkańców.

Reasumując, konieczna jest rewizja istniejących regulacji planistycznych na analizowanym obszarze. Z uwagi na nowe kierunki w polityce przestrzennej gminy, polegające m.in. na sukcesywnym rozwoju terenów mieszkaniowych, jak również inwestycyjnych, w tym zakładów produkcyjnych i usługowych zaktualizowanie projektu studium jest jak najbardziej pożądane. Wprowadzenie nowych zabezpieczeń w zakresie planowania przestrzennego (docelowo na etapie planu miejscowego), pozwoli na uporządkowanie obszaru, stworzenie optymalnego układu funkcjonalno – przestrzennego, jak też zminimalizowanie ewentualnych konfliktów i zagrożeń środowiskowych.

Prawdopodobnie konsekwencją niewprowadzenia nowego studium, będzie nieuchronne nawarstwianie się konfliktów i zagrożeń środowiskowych, wynikających z nieskoordynowanego procesu rozwoju zabudowy. Można spodziewać się pogorszenia jakości gleb na terenach przyległych do zainwestowanych obszarów, w wyniku wzrostu zanieczyszczeń uwarunkowanych stałym wzrostem natężenia ruchu.

VIII. IDENTYFIKACJA ODDZIAŁYWAŃ ZWIĄZANYCH Z PLANOWANYMI FUNKCJAMI OBSZARU

Czynnik	Tereny, których dot. oddziaływanie	Technologia, możliwość wystąpienia oddziaływania	Prognozowane oddziaływanie i jego natężenie
Emisja zanieczyszczeń powietrza z systemów grzewczych	Tereny zabudowy	<p>Wystąpi w stopniu nieznacznym.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Zaopatrzenie w energię cieplną w oparciu o istniejącą sieć gazową lub inne wysokosprawne energetycznie źródła ciepła, bazujące na wykorzystaniu paliw ekologicznych (np. gaz LPG), energii elektrycznej lub odnawialnych źródeł energii (pompy ciepła, baterie słoneczne). • Dopuszcza się wykorzystanie zbiorczego systemu zaopatrzenia w energię cieplną. 	<ul style="list-style-type: none"> • Nie wystąpią istotne zmiany. W dłuższej perspektywie możliwe ograniczenie niskiej emisji.
Emisja zanieczyszczeń powietrza z pojazdów samochodowych	Tereny komunikacji samochodowej i kolejowej oraz ich otoczenia	<ul style="list-style-type: none"> • Wystąpi głównie w otoczeniu istniejących dróg głównych klasy G, Z, L i D oraz docelowo nowoprojektowanych dojazdowych i wewnętrznych. 	<ul style="list-style-type: none"> • Znaczące oddziaływanie wzdłuż istniejących dróg głównych: krajowej DK 28 i wojewódzkiej DW 980 • Możliwe zwiększenie oddziały-

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY BIECZ

i linii kolejowych		<ul style="list-style-type: none"> Wystąpi głównie w m. Biecz, w otoczeniu istniejącej linii kolejowej. 	<p>wania wzdłuż ulic: Z, L, D i KDW</p> <ul style="list-style-type: none"> Znaczące oddziaływanie głównie w m. Biecz, wzdłuż istniejącej linii kolejowej Nr 108, relacji Nowy Sącz–Biecz-Krosno
Emisja hałasu komunikacyjnego	Tereny komunikacji samochodowej, kolejowej i tereny sąsiadujące	Wystąpi hałas komunikacyjny.	<ul style="list-style-type: none"> Znaczące oddziaływanie wzdłuż istniejących dróg głównych: krajowej DK 28 i wojewódzkiej DW 980 Możliwe zwiększenie oddziaływania wzdłuż ulic lokalnych, dojazdowych i wewnętrznych Znaczące oddziaływanie głównie w m. Biecz, wzdłuż istniejącej linii kolejowej.
Hałas związany z lokowanymi funkcjami	W szczególności tereny produkcji i usług	Wystąpi	Oddziaływanie w stopniu nieznacznym
Wpływ na klimat lokalny	Tereny zabudowy	Prawdopodobny	Miejscowo w stopniu nieodczuwalnym
Przekształcenie krajobrazu	Obszary zainwestowania	Wystąpi	Oddziaływanie w stopniu nieznacznym
Przekształcenie walorów widokowych	Tereny zabudowy	Wystąpią	W znacznym zakresie ograniczenie pola widoku zabudową
Przekształcenie stosunków wodno-gruntowych	Obszary zainwestowania	<p>Nie wystąpi.</p> <ul style="list-style-type: none"> Ścieki odprowadzane do kanalizacji miejskiej lub do wysokosprawnych urządzeń do oczyszczania ścieków (oczyszczalnie indywidualne, grupowe) Dopuszcza się stosowanie bezodpływowych zbiorników na nieczystości płynne. 	Wskutek wzrostu współczynnika odpływu (utwardzenie powierzchni)
Zanieczyszczenia wód na skutek zrzutu ścieków	Obszary zainwestowania	<p>Nie wystąpi.</p> <ul style="list-style-type: none"> Ścieki odprowadzane do kanalizacji miejskiej lub do wysokosprawnych urządzeń do oczyszczania ścieków (oczyszczalnie indywidualne, grupowe) Dopuszcza się stosowanie bezodpływowych zbiorników na nieczystości płynne. 	Zależnie od sprawności kanalizacji miejskiej i urządzeń do oczyszczania ścieków
Ograniczenie infiltracji wód opadowych do gruntu	Dachy, powierzchnie utwardzone	Wystąpi	Znaczące
Likwidacja powierzchni biologicznie czynnej	Nowe tereny inwestycyjne	Wystąpi	W granicach określonych ustaleniami studium
Powstawanie odpadów komunalnych	Tereny zainwestowane	Wystąpi	Zależnie od sprawności miejskiego systemu gospodarki odpadami
Powstawanie odpadów niebezpiecznych	Obiekty produkcyjno – usługowe	Może wystąpić	W założeniu nieznaczące (podlega utylizacji wg przepisów odrębnych)

IX. PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA REALIZACJI USTALEŃ PROJEKTU STUDIUM NA KOMPONENTY ŚRODOWISKA.

1. Wody powierzchniowe i podziemne

Teren objęty opracowaniem zlokalizowany jest w zasięgu głównego zbiornika wód podziemnych GZWP 433 Dolina rzeki Wisłoki. Jest to zbiornik czwartorzędowy w ośrodku porowym o średniej głębokości ujęcia 8 m. Zbiornik położony jest wzdłuż rzeki Ropy w pasie o szerokości ok. 2 km i w tym obszarze wg Kleczkowskiego (1990) proponuje się obszar najwyższej ochrony (ONO).

Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 18 lipca 2001 *Prawo wodne (art. 59 ust. 1)* na obszarach ochronnych zbiorników wód śródlądowych, zarówno powierzchniowych jak i podziemnych, obowiązują zakazy, nakazy i ograniczenia w zakresie użytkowania gruntów lub korzystania z wody, w celu ochrony tych zasobów przed degradacją.

Zgodnie z *art. 59 ust. 2 ustawy* na obszarach ochronnych można zabronić wznoszenia obiektów budowlanych oraz wykonywania robót lub innych czynności, które mogą spowodować trwałe zanieczyszczenie gruntów lub wód, a w szczególności lokalizowania inwestycji zaliczonych do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Obszary ochronne ustanawia dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej, w drodze aktu prawa miejscowego, na podstawie planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza (*art. 60 ustawy*). W chwili obecnej brak jest obszarów ochronnych zbiorników wód śródlądowych ustanowionych przez właściwego dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej, tym niemniej ochrona istniejących zasobów wodnych wymaga wykluczenia lokalizacji inwestycji stanowiących zagrożenie dla środowiska gruntowo – wodnego oraz wprowadzania nieoczyszczonych ścieków do wód powierzchniowych lub gruntu. Realizacja ustaleń studium wywierać będzie wpływ na środowisko wodne przede wszystkim w zakresie:

- lokalnych zmian stosunków wodnych – zmniejszenia retencji gruntowej na skutek wprowadzenia zabudowy i utwardzonych nawierzchni z jednoczesnym wzrostem wód odprowadzanych kanalizacją oraz
- obniżenia zwierciadła wód gruntowych na skutek prowadzenia koniecznych prac ziemnych i budowlanych,
- możliwości zanieczyszczenia wód powierzchniowych i podziemnych w wyniku wprowadzonych potencjalnych źródeł zanieczyszczeń.

W wyniku zabudowy części terenów oraz rozbudowy sieci wodociągowych i kanalizacyjnych wzrasta poziom drenażu, jak również dochodzi do obniżenia infiltracji i retencyjności terenu. Realizacja ustaleń studium powoduje bezpośrednie zainwestowanie obszarów o znacznej powierzchni, które zostaną pozbawione naturalnego zasilania. Dla terenów mieszkaniowych, mieszkaniowo – usługowych oraz usługowych maksymalne wartości zainwestowania będą się wahały od 20% do 80% terenu (włącznie z utwardzeniem) oraz od 70% do 85% terenu (włącznie z utwardzeniem) dla terenów przemysłowych – w zależności od strefy, w której są zlokalizowane. Wody opadowe z połąci dachowych i terenów utwardzonych odprowadzane będą systemami infrastruktury miejskiej albo rozsączone w gruncie, pod warunkiem, że nie spowoduje to podtapiania nieruchomości sąsiadujących.

Wody deszczowe z połąci dachowych traktowane są jako wody czyste, niewymagające stosowania jakichkolwiek urządzeń podczyszczających. Natomiast charakterystycznymi wskaźnikami zanieczyszczenia ścieków deszczowych z terenów komunikacji jest zawiesina i substancje ropopochodne; stężenie zanieczyszczeń jest w głównej mierze uzależnione od natężenia ruchu. Wody opadowe z terenów zabudowy mieszkaniowej MN z uwagi na niewielkie natężenie ruchu i jego strukturę (wyłącznie pojazdy klasy lekkiej) nie będą stanowić zagrożenia dla jakości środowiska gruntowo – wodnego, podobnie jak w przypadku terenów MN-U, MN/MW, MW i M-U . Korzystnym rozwiązaniem w aspekcie bilansu wodnego terenu oraz reżimu odbiorników jest stosowanie nawierzchni przepuszczalnych i odprowadzanie wód opadowych na tereny zielone lub ich czasowe magazynowanie a następnie wykorzystanie dla pielęgnacji terenów zieleni.

W przypadku terenów, na których prowadzona będzie działalność usługowa, czy przemysłowa, odprowadzania wód deszczowych zależny będzie od specyfiki przedsięwzięcia i natężenia koniecznej obsługi komunikacyjnej. W przypadku terenów potencjalnie narażonych na zanieczyszczenie (np. tereny produkcyjne, składów i magazynów) konieczne jest stosowanie nawierzchni nieprzepuszczalnych, wyprofilowanych w sposób umożliwiający przejście całości spływu oraz zastosowanie ewentualnie urządzeń podczyszczających (osadnik, separator substancji ropopochodnych). Warunki techniczne przyłącza, w tym konieczność stosowania urządzeń podczyszczających będą przedmiotem umowy inwestora z administratorem sieci.

Ustalenia projektu studium wprowadzają regulacje w zakresie gospodarki ściekowej – sanitarnej i deszczowej, które należy uszczegółowić na etapie planu miejscowego. Wymagania względem terenów przeznaczonych do zainwestowania w zakresie wyposażenia ich w kanalizację sanitarną i deszczową, jak również ustalenia dot. modernizacji i rozbudowy istniejących systemów przyczynią się do uregulowania gospodarki wodno – ściekowej na analizowanym obszarze, poprzez ograniczenie zagrożenia zanieczyszczenia wód powierzchniowych oraz podskórnych przez ścieki.

Ścieki wprowadzane do wód lub ziemi muszą spełniać wymagania określone przepisami ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (Dz.U. z 2015 r., poz. 469 ze zm.), w tym rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 18 listopada 2014 r. w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego (Dz.U. z 2014 r. poz. 1800 ze zm.).

Obiekty budowlane oraz instalacje, których użytkowanie jest związane z wprowadzaniem ścieków do wód lub do ziemi muszą odpowiadać wymogom, o których mowa w art. 76 ustawy z dnia z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2013 r., poz. 1232 ze zm.),

Skutki realizacji ustaleń studium dla jakości wód podskórnych i podziemnych nie będą znaczące. Istotne dla lokalnych zasobów wód podziemnych mogą okazać się natomiast skutki ograniczenia infiltracji wód opadowych do gruntu, wynikające z pokrycia powierzchni terenu zabudową i nawierzchniami szczelnymi. Prawdopodobny ubytek zasilania zasobów wód podziemnych będzie jednak mniejszy niż wynika to z bezwzględnego arealu powierzchni uszczelnionych, dzięki dopuszczeniu w ustaleniach studium odprowadzania wód deszczowych do gruntu, rowów melioracyjnych, względnie do wód powierzchniowych, jak również dopuszczenie kanalizowania okresowych miejsc spływu wód opadowych. Wody opadowe będą mogły wówczas częściowo infiltrować bezpośrednio do gruntu.

Szczególne znaczenie dla ochrony stosunków wodnych terenu ma zapewnienie efektywnie funkcjonujących terenów zieleni (przede wszystkim przyrodnej, zadrzewień śródpolnych, towarzyszącej zabudowie produkcyjno – usługowej) regulujących obieg wody poprzez retencję gruntową i utrzymujących równowagę wodną w glebie oraz pełniących funkcję ochronną (filtr biologiczny) jakości wód powierzchniowych i podziemnych.

2. Klimat

Realizacja ustaleń studium wydaje się mieć niewielki wpływ na klimat obszaru opracowania, jak również na lokalne warunki klimatyczne. Nieznaczny wpływ o miejscowym zasięgu wystąpi w obszarach wskazanych pod zainwestowanie, a zwłaszcza pod tereny usługowo – produkcyjne i przemysłowe. W najbliższym sąsiedztwie zabudowy i dużych powierzchni o utwardzonej nawierzchni (drogi, parkingi) należy oczekiwać wzrostu średnich temperatur i spadku wilgotności powietrza.

Kształtowaniu właściwych warunków przewietrzania terenu, szczególnie w związku z wprowadzeniem źródeł niskiej emisji zanieczyszczeń pyłowo – gazowych służyć będą tereny zieleni towarzyszącej zabudowie, poprzez dynamizowanie ruchów pionowych powietrza. Efektywnie funkcjonujące tereny zieleni pozwolą również na regenerację powietrza, pełniąc funkcję biologicznego filtra. Ponadto podkreślić należy, że projekt studium uwzględni ochronę doliny rzeki Dramy, która ma w założeniu pełnić rolę ekologicznego korytarza przewietrzającego. Podsumowując, nie należy oczekiwać niekorzystnych zmian mikro- i mezoklimatu analizowanego obszaru.

3. Gleby

Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. *o ochronie gruntów rolnych i leśnych* (tekst jedn.: Dz. U z 2015 r., poz. 909 ze zm.), przeznaczanie gruntów na cele nierolnicze i nieleśne, w tym uzyskiwanie zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne znajduje się w wyłącznej gestii dyspozycji miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, co z kolei musi to być poprzedzone wyznaczeniem w studium obszarów, wymagających zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne.

Z uwagi na wysoką klasę gruntów rolnych występujących w gminie Biecz oraz wyznaczenie w studium znacznego arealu nowych terenów pod zainwestowanie poza obszarami zwartej zabudowy oraz w odległości większej niż 50 m od dróg publicznych, w przypadku docelowego przeznaczenia gruntów na cele nierolnicze, w przeważającym stopniu będzie wymagana zgoda ministra właściwego do spraw rozwoju wsi.

Realizacja ustaleń przedmiotowego projektu studium na powierzchni ziemi zaznaczy się głównie w fazie zagospodarowywania terenów dla nowoprojektowanych funkcji i wynikać będzie z koniecznych prac ziemnych dla potrzeb posadowienia nowoprojektowanej zabudowy, realizacji terenów komunikacji oraz wyposażenia terenów w niezbędną infrastrukturę techniczną. Wpływ na ukształtowanie powierzchni będzie nieznaczny, o miejscowym zasięgu, ale nieodwracalnym charakterze – projektowana zabudowa w większości wymagać będzie prac mikroniwelacyjnych.

Wpływ realizacji ustaleń studium na pokrywę glebową będzie wynikiem konieczności zdjęcia wierzchniej warstwy gleby w granicach projektowanych prac ziemnych i budowlanych, zniekształcenia profilu oraz zmiany właściwości fizykochemicznych gruntów w otoczeniu. Możliwe jest przesuszenie lub zawodnienie gleb, spowodowane zakłóceniem stosunków wodnych w wyniku niewłaściwego prowadzenia prac ziemnych. Zasadniczym skutkiem realizacji ustaleń miejscowego planu jest trwale wykluczenie gleb z rolniczego użytkowania i uszczuplenie terenów biologicznie czynnych. Nowoprojektowane oraz istniejące, adaptowane tereny zabudowy, wraz z układem komunikacyjnym obejmują obszar o łącznej powierzchni ok. 3018,7 ha.

4. Powietrze atmosferyczne

Najbardziej prawdopodobnym zagrożeniem dla jakości powietrza atmosferycznego na analizowanym obszarze jest ruch kołowy o wciąż rosnącym natężeniu i uciążliwości, zwłaszcza wzdłuż dróg: krajowej DK28 oraz wojewódzkiej DW980, jak również od linii kolejowej Nr 108, relacji Nowy Sącz – Biecz – Krosno. Wielkość emisji niezorganizowanej ze źródeł motoryzacyjnych zależy jest w głównej mierze od natężenia ruchu, jego struktury oraz czasu emisji.

Docelowe zagospodarowanie i użytkowanie terenu będzie potencjalnym źródłem zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego przede wszystkim w związku z zaopatrywaniem nowoprojektowanych obiektów w ciepło oraz obsługą komunikacyjną terenu. Wpływ źródeł grzewczych na stan sanitarny powietrza zależy jest przede wszystkim od technicznych parametrów zastosowanych urządzeń grzewczych (sprawność energetyczna, warunki spalania oraz warunki wprowadzania emisji zanieczyszczeń – parametry emitora) oraz zastosowanego rodzaju paliwa. Dla ochrony jakości powietrza konieczna jest instalacja nowoczesnych systemów grzewczych o korzystnej dla środowiska charakterystyce energetyczno – emisyjnej. Nowoprojektowana zabudowa będzie ponadto źródłem emisji zanieczyszczeń powodowanej konieczną obsługą komunikacyjną. Wielkość emisji niezorganizowanej ze źródeł motoryzacyjnych zależy jest w głównej mierze od natężenia ruchu, jego struktury oraz czasu emisji.

W obszarze opracowania najbardziej znaczącym źródłem kształtującym stan sanitarny powietrza są drogi DK28 i DW980, pełniące funkcję komunikacji lokalnej oraz tranzytowej, ze znacznym udziałem pojazdów klasy ciężkiej.

Natężenie ruchu w związku z obsługą komunikacyjną terenów zabudowy mieszkaniowej oraz mieszkaniowo – usługowej będzie niewielkie (usługi lokalizowane w obszarze zabudowy mieszkaniowej wykluczają realizację inwestycji znacznie intensyfikujących ruch komunikacyjny), a jego wpływ na stan sanitarny powietrza pomijalnie mały. Uciążliwości powodowane konieczną obsługą komunikacyjną pojawiać się mogą przede wszystkim na styku terenów o różnych funkcjach i różnych wymaganiach w zakresie warunków sanitarnych tj. przede wszystkim sąsiedztwa terenów usługowo – produkcyjnych lub przemysłowych i terenów zabudowy mieszkaniowej. W przypadku terenów, na których prowadzona będzie działalność usługowa lub wytwórcza szczególną uwagę należy zwrócić na projekt zagospodarowania terenu a przede wszystkim wewnętrznego układu komunikacyjnego (dróg wewnętrznych, parkingów) tak, aby źródła uciążliwości były maksymalnie odsunięte od sąsiadujących terenów mieszkaniowych (wykorzystanie obiektów kubaturowych jako naturalnych ekranów oraz przede wszystkim założenia zieleni o charakterze izolacyjnym).

W przypadku terenów układu komunikacyjnego należy stosować izolację w postaci np. zieleni ochronnej, a także wprowadzić rozwiązania zwiększające płynności ruchu. Zaproponowane w studium rozwiązania należy uszczegółwić w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, co prawdopodobnie wydatnie przyczyni się do zmniejszenia emisji zanieczyszczeń do atmosfery w analizowanym obszarze.

Nowoprojektowane przeznaczenie terenów dla celów inwestycyjnych i ich docelowe użytkowanie będzie potencjalnym źródłem zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego w związku z zaopatrywaniem nowoprojektowanych obiektów w ciepło oraz potrzebą obsługi komunikacyjnej obszaru. Wpływ źródeł grzewczych na stan sanitarny powietrza zależy przede wszystkim od technicznych parametrów zastosowanych urządzeń grzewczych (sprawność energetyczna, warunki spalania oraz warunki wprowadzania emisji zanieczyszczeń – parametry emitora) oraz zastosowanego rodzaju paliwa. Ustalenia projektu studium wprowadzają regulacje mające na celu ochronę jakości powietrza atmosferycznego. Ustalono zaopatrzenie w ciepło w oparciu o istniejącą sieć gazową lub inne wysokosprawne energetycznie źródła ciepła (powyżej 90%), bazujące na wykorzystaniu paliw ekologicznych (np. gaz LPG), energii elektrycznej lub odnawialnych źródeł energii (pompy ciepła, baterie słoneczne, itp.).

Oczekuje się, że wprowadzenie nowych rozwiązań komunikacyjnych, jak również modernizacja istniejących (np. poszerzenia pasów ruchu, wprowadzenie nawierzchni asfaltowych, zieleni izolacyjnej, ekranów) ograniczy niekorzystny wpływ ruchu kołowego na środowisko.

Pogorszenie się standardów powietrza atmosferycznego w wyniku dyspozycji pod nową zabudowę należy określić jako nieznaczne. Nowe przepisy i standardy z zakresu ochrony środowiska, jak też obecnie stosowane rozwiązania techniczne w zakresie systemów energetycznych i zmniejszająca się energochłonność budynków mają wymierne skutki w zakresie sukcesywnego ograniczania negatywnego wpływu inwestycji na jakość powietrza atmosferycznego, wynikającego z niskiej emisji.

W efekcie można się spodziewać utrzymania sumarycznego zapotrzebowania na energię i związanej z tym emisji zanieczyszczeń do atmosfery, w wyniku równoważenia wzrostu zapotrzebowania na energię w wyniku zabudowy nowych terenów inwestycyjnych, poprzez termomodernizację istniejącej zabudowy i modernizację istniejących instalacji.

5. Klimat akustyczny

Zmiany klimatu akustycznego na przedmiotowym terenie należy rozpatrywać w kontekście art. 113 i 114 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku Prawo ochrony środowiska. Dopuszczalne poziomy hałasu dla poszczególnych terenów, o zróżnicowanym przeznaczeniu ustala się na wprawdzie w planie miejscowym, niemniej jednak na etapie studium należy uwzględnić wpływ hałasu w środowisku na poszczególne obszary.

Zgodnie z art. 113 ust. 1, określa się zróżnicowane dopuszczalne poziomy hałasu powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu, określone wskaźnikami hałasu $L_{Aeq D}$ i $L_{Aeq N}$ (wskaźniki mające zastosowanie do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska, w odniesieniu do jednej doby) oraz L_D w_N i L_N (wskaźniki mające zastosowanie do prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony przed hałasem) dla

następujących rodzajów terenów przeznaczonych: pod zabudowę mieszkaniową, pod szpitale i domy opieki społecznej, pod budynki związane ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży, na cele rekreacyjno – wypoczynkowe oraz na cele mieszkaniowo – usługowe.

Stosownie do przepisów rozporządzenia Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (tekst jednolity: Dz.U. z 2014 r. poz. 112) dopuszczalne wartości hałasu w środowisku [dB] należy przyjąć następująco:

1) hałas powodowany przez poszczególne grupy źródeł hałasu, z wyłączeniem hałasu powodowanego przez starty, lądowania i przeloty statków powietrznych oraz linie elektroenergetyczne / wskaźniki $L_{Aeq D}$ i $L_{Aeq N}$:

Dla terenów MN, MN-U, MN/MW i UP (z zakresu usług oświaty i wychowania, zdrowia i opieki społecznej):

- drogi lub linie kolejowe, będące źródłem hałasu:
  - przedział czasu odniesienia równy 16 godzinom: $L_{Aeq D}$ – **61 dB**
  - przedział czasu odniesienia równy 8 godzinom: $L_{Aeq N}$ – **56 dB**
- pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu:
  - przedział czasu odniesienia równy 8 najmniej korzystnym godzinom dnia kolejno po sobie następującym: $L_{Aeq D}$ – **50 dB**,
  - przedział czasu odniesienia równy 1 najmniej korzystnej godzinie nocy: $L_{Aeq N}$ – **40 dB**

Dla terenów MW, M-U, US i ZD:

- drogi lub linie kolejowe, będące źródłem hałasu:
  - przedział czasu odniesienia równy 16 godzinom: $L_{Aeq D}$ – **65 dB**
  - przedział czasu odniesienia równy 8 godzinom: $L_{Aeq N}$ – **56 dB**
- pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu:
  - przedział czasu odniesienia równy 8 najmniej korzystnym godzinom dnia kolejno po sobie następującym: $L_{Aeq D}$ – **55 dB**
  - przedział czasu odniesienia równy 1 najmniej korzystnej godzinie nocy: $L_{Aeq N}$ – **45 dB**.

2) hałas powodowany przez linie elektroenergetyczne / wskaźniki $L_{Aeq D}$ i $L_{Aeq N}$:

Dla terenów MN, MW, MN/MW, MN-U, M-U, US i ZD:

- przedział czasu odniesienia równy 16 godzinom: $L_{Aeq D}$ – **50 dB**
- przedział czasu odniesienia równy 8 godzinom: $L_{Aeq N}$ – **45 dB**

Dla terenów UP (z zakresu usług oświaty i wychowania, zdrowia i opieki społecznej) :

- przedział czasu odniesienia równy 16 godzinom: $L_{Aeq D}$ – **45 dB**
- przedział czasu odniesienia równy 8 godzinom: $L_{Aeq N}$ – **40 dB**

3) hałas powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu, z wyłączeniem hałasu powodowanego przez starty, lądowania i przeloty statków powietrznych oraz linie elektroenergetyczne / wskaźniki L_{DWN} i L_N :

Dla terenów MN, MN-U, MN/MW i UP (z zakresu usług oświaty i wychowania, zdrowia i opieki społecznej):

- drogi lub linie kolejowe, będące źródłem hałasu:
  - przedział czasu odniesienia równy wszystkim dobom w roku: $L_{DWN} - 64$ dB
  - przedział czasu odniesienia równy wszystkim porom nocy: $L_N - 59$ dB
- pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu:
  - przedział czasu odniesienia równy wszystkim dobom w roku: $L_{DWN} - 50$ dB
  - przedział czasu odniesienia równy wszystkim porom nocy: $L_N - 40$ dB

Dla terenów MW, M-U, US i ZD:

- drogi lub linie kolejowe, będące źródłem hałasu:
  - przedział czasu odniesienia równy wszystkim dobom w roku: $L_{DWN} - 68$ dB
  - przedział czasu odniesienia równy wszystkim porom nocy: $L_N - 59$ dB
- pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu:
  - przedział czasu odniesienia równy wszystkim dobom w roku: $L_{DWN} - 55$ dB
  - przedział czasu odniesienia równy wszystkim porom nocy: $L_N - 45$ dB

4) hałas powodowany przez linie elektroenergetyczne / wskaźniki L_{DWN} i L_N :

Dla terenów MN, MN-U, MN/MW, M-U, US i ZD:

- przedział czasu odniesienia równy wszystkim dobom w roku: $L_{DWN} - 50$ dB
- przedział czasu odniesienia równy wszystkim porom nocy: $L_N - 45$ dB

Dla terenów UO (z zakresu usług oświaty i wychowania, zdrowia i opieki społecznej):

- przedział czasu odniesienia równy wszystkim dobom w roku: $L_{DWN} - 45$ dB
- przedział czasu odniesienia równy wszystkim porom nocy: $L_N - 40$ dB

Nowoprojektowane tereny zabudowy nie wpłyną na znaczącą zmianę warunków akustycznych. Skutki płynące z podwyższenia skali emisji akustycznej będą odwracalne, miejscowe oraz krótkotrwałe (lokalny ruch pojazdów).

Wśród nowoprojektowanych terenów dominują tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i mieszkaniowo - usługowej. Tereny zabudowy mieszkaniowej stanowią jednocześnie źródła hałasu i obiekty chronione przed hałasem. Funkcjonowanie terenów mieszkaniowych i mieszkaniowo – usługowych powoduje emisję hałasu o niewielkim poziomie, związanym z bytowaniem ludzi. Realizacja działalności usługowej, towarzyszącej zabudowie mieszkaniowej, o określonej ustaleniami planu specyfice nie wpłynie zasadniczo na warunki akustyczne – sama działalność przeważnie nie wiąże się z emisją hałasu, nie wymaga również intensywnej obsługi komunikacyjnej, która mogłaby podwyższyć poziom hałasu w środowisku.

Najbardziej znaczące pod względem potencjalnej emisji hałasu do środowiska będą wyznaczone tereny zabudowy usługowej, usługowo – produkcyjnej oraz przemysłowej, Najistotniejszym źródłem hałasu będzie obsługa komunikacyjna tych terenów w szczególności w przypadku lokalizacji terenów baz, składów i magazynów generujących znaczące potoki ruchu w tym pojazdów klasy ciężkiej.

Emisja hałasu z terenów P będzie wynikiem pracy urządzeń i instalacji związanych z prowadzoną działalnością produkcyjną. Oddziaływanie akustyczne w takich przypadkach najczęściej nie stwarza uciążliwości dla otoczenia,

jednak podstawowym wymogiem jest praca wewnątrz pomieszczeń, których konstrukcja wykazuje odpowiednią izolacyjność akustyczną.

Minimalizacja oddziaływania akustycznego komunikacji winna być realizowana poprzez odpowiednie rozwiązania urbanistyczne – zaprojektowanie wewnętrznego układu komunikacyjnego tak, aby obiekty budowlane stanowiły naturalne ekranowanie na kierunku sąsiadujących nieruchomości. Istotne jest również odpowiednie wykorzystanie terenów biologicznie czynnych.

Projekt studium przewiduje dyspozycje przestrzenne, mające na celu minimalizację emisji hałasu komunikacyjnego, które jednak należy uszczegółowić w planie miejscowym. Prawidłowe ustalenie nieprzekraczalnych linii zabudowy, budowa ekranów akustycznych wzdłuż tras komunikacyjnych gdzie występują przekroczenia standardów akustycznych, obsady zielenią izolacyjną i towarzyszącą w postaci dekoracyjnych drzew i krzewów, odpornych na zanieczyszczenia komunikacyjne, z pewnością przyczynią się do zminimalizowania wpływu uciążliwości układu komunikacyjnego na poziomie planowania przeznaczenia i zagospodarowania obszaru.

W przypadku przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, analizę klimatu akustycznego należy przeprowadzać każdorazowo na etapie oddziaływania poszczególnych przedsięwzięć.

6. Promieniowanie elektromagnetyczne niejonizujące

Źródła promieniowania elektromagnetycznego niejonizującego mogą być naturalne lub antropogeniczne. Naturalne środowisko elektromagnetyczne jest skutkiem procesów zachodzących na Ziemi (wylądowania elektromagnetyczne w atmosferze ziemskiej) lub na Słońcu (promieniowanie elektromagnetyczne Słońca, a także w kosmosie (promieniowanie kosmiczne). Sztuczne środowisko elektromagnetyczne składa się z pól wytwarzanych celowo lub jako produkt uboczny wynikający ze stosowania niektórych urządzeń. Sztuczne źródła promieniowania wysokiej częstotliwości stosowane są m.in. w telekomunikacji, radiolokacji, lecznictwie, diagnostyce i wytwarzają źródła lokalne o wartościach znacznie przewyższających tło naturalne. Realizacja ustaleń studium może być źródłem promieniowania elektromagnetycznego, uwarunkowanego dalszym rozwojem infrastruktury technicznej w zakresie napowietrznych linii i urządzeń elektroenergetycznych oraz dopuszczalną lokalizacją urządzeń radiokomunikacyjnych, w tym stacji bazowych telefonii komórkowej.

Zakres ochrony przed polami elektromagnetycznymi zawarto w przepisach ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku *Prawo ochrony środowiska* oraz w rozporządzeniu wykonawczym z dnia 30 października 2003 r. w *sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów* (Dz. U. Nr 192, poz. 1883), które wyróżnia dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych w środowisku, zróżnicowane dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową oraz miejsc dostępnych dla ludności. Są one zależne od częstotliwości i rodzaju pracy źródeł. Zestawiono je w poniższych tabelach.

Tabela 1. Zakres częstotliwości pól elektromagnetycznych, dla których określa się parametry fizyczne charakteryzujące oddziaływanie pól elektromagnetycznych na środowisko, dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową oraz dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych, charakteryzowane przez dopuszczalne wartości parametrów fizycznych, dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową

Parametr fizyczny			
Zakres częstotliwości pola elektromagnetycznego	Składowa elektryczna	Składowa magnetyczna	Gęstość mocy
50 Hz	1kV/m	60 A/m	-

Tabela 2. Zakres częstotliwości pól elektromagnetycznych, dla których określa się parametry fizyczne charakteryzujące oddziaływanie pól elektromagnetycznych na środowisko, dla miejsc dostępnych dla ludności oraz dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych, charakteryzowane przez dopuszczalne wartości parametrów fizycznych, dla miejsc dostępnych dla ludności

Parametr fizyczny				
Zakres częstotliwości pola elektromagnetycznego	Składowa elektryczna	Składowa magnetyczna	Gęstość mocy	
1. 0 Hz	10 kV/m	2500 A/m	-	
2. 0 - 0,5 Hz	-	2500 A/m	-	
3. 0,5 - 50 Hz	10 kV/m	60 A/m	-	
4. 0,05 - 1 kHz	-	3/f A/m	-	
5. 0,001 - 3 MHz	20 V/m	3 A/m	-	
6. 3 - 300 MHz	7 V/m	-	-	
7. 300 MHz - 300 GHz	7 V/m	-	-	0,1 W/m ²

Zgodnie z ustaleniami studium na terenach mieszkaniowych MN i MW, mieszkaniowo – usługowych M-U oraz usług publicznych obowiązuje zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Ponadto na terenach tych dopuszczono realizację infrastruktury telekomunikacyjnej wyłącznie o nieznacznym oddziaływaniu w rozumieniu art. 2 ust. 4 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (t. jedn. Dz.U. z 2015 r. poz. 880 ze zm.).

Na obszarze objętym opracowaniem studium nie dopuszcza realizacji inwestycji mogących zawsze znacząco i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Jednocześnie studium dopuszcza na całym obszarze realizację inwestycji celu publicznego z zakresu infrastruktury technicznej i liniowej oraz realizację zabudowy systemami fotowoltaicznymi na terenach Rpv.

Tym samym projekt studium dopuszcza na części terenów lokalizację instalacji radiokomunikacyjnych, radionawigacyjnych i radiolokacyjnych, z wyłączeniem radiolinii, emitujących pola elektromagnetyczne o częstotliwościach od 0,03 MHz do 300 000 MHz, w których równoważna moc promieniowana izotropowo wyznaczona dla pojedynczej anteny wynosi od 15 W do 10 000 W, w zależności od rodzaju przedsięwzięcia określonego rozporządzeniem z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. z 2016 r., poz. 71). Na etapie lokalizacji oraz budowy tego rodzaju obiektów

inwestor jest lub może być zobowiązany przez odpowiedni organ ochrony środowiska do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko. Oddanie do użytkowania stacji bazowej wymaga uzyskania pozwolenia na emitowanie pól elektromagnetycznych do środowiska, na podstawie przeprowadzonych wstępnych pomiarów wielkości emisji z instalacji. Poziom pól elektromagnetycznych nie może przekraczać wartości dopuszczalnych określonych w obowiązujących przepisach szczególnych, przy czym dla terenów oznaczonych symbolami MN, MN-U, MN/MW, MW i M-U obowiązują poziomy pól elektromagnetycznych jak dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową (tabela nr 1), a dla pozostałych terenów w granicach studium jak dla miejsc dostępnych dla ludzi (tabela nr 2). Mając na względzie istniejące regulacje prawne, wymagające zachowania odpowiednich stref bezpieczeństwa, w których przekroczone są natężenia pola elektromagnetycznego bezpieczne dla stałego pobytu ludzi, można przewidywać, że promieniowanie elektromagnetyczne pochodzące od sieci i urządzeń dopuszczonych studium nie będzie w istotny sposób oddziaływać na środowisko naturalne oraz zdrowie ludzi.

7. Odpady

Z dniem 1 stycznia 2012 r., t.j. od momentu wejścia w życie nowelizacji ustawy o odpadach przestały obowiązywać gminne plany gospodarki odpadami. Pozostały wyłącznie Krajowy Plan Gospodarki Odpadami oraz Wojewódzkie Plany Gospodarki Odpadami.

W nowych regulacjach pozostała niezmieniona rola Krajowego Planu Gospodarki Odpadami jako dokumentu realizującego politykę ekologiczną państwa i jego nadrzędna rola dla wojewódzkich planów gospodarki odpadami. Wojewódzkie plany gospodarki odpadami muszą być zbieżne z KPGO i uwzględniać odpady wytworzone na obszarze, dla którego tworzony jest plan oraz przywożonych na ten obszar obejmujących odpady komunalne, odpady ulegające biodegradacji, odpady opakowaniowe i odpady niebezpieczne.

Stosownie do przepisów znowelizowanej ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 r., poz. 1399 z późn. zm.) utrzymanie czystości i porządku w gminach należy do obowiązkowych zadań własnych gminy. Do kompetencji Gminy Biecz należy zapewnienie czystości i porządku na swoim terenie oraz tworzenie warunków niezbędnych do ich utrzymania.

Zasady utrzymania czystości i porządku w gminie Biecz reguluje Uchwała NR VII/76/2015 Rady Miejskiej w Bieczu z dnia 27 kwietnia 2015 r. w sprawie Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Biecz.

Do dnia 31 sierpnia 2015 r. gminnym systemem gospodarowania odpadami komunalnymi objętych zostało 3969 gospodarstw. Od lica 2015 roku gminnym systemem odbioru odpadów zostały objęte nieruchomości niezamieszkałe na których powstają odpady komunalne (czyli podmioty gospodarcze np. szkoły, firmy, itp.). Odpady od podmiotów gospodarczych są odbierane przez zewnętrzną firmę wylonioną przez gminę, z którą gmina ma podpisaną umowę. Firma odbierająca odpady komunalne przekazuje je do Regionalnej Instalacji Przetwarzania Odpadów Komunalnych – Gorlice (odpady zmieszane oraz odpady biodegradowane) a odpady segregowane do odzysku lub recyklingu. Gmina Biecz posiada opracowany Program Usuwania Wyrobów Zawierających Azbest z Terenu Gminy Biecz na lata 2013 – 2032. Szacunkowa ilość wyrobów zawierających azbest na terenie Gminy Biecz wynosi ok. 90 188,00 m², tj. ok. 992 tony. Od roku 2014 Gmina Biecz samodzielnie realizuje zadanie polegające na odebraniu i zagospodarowaniu azbestu od zainteresowanych mieszkańców. W

budżecie roku 2015 na realizację zadania odbioru i zagospodarowania odpadów zawierających azbest przeznaczono 25 000 zł, co pozwoliło na odebranie ok. 71 ton tego odpadu z 28 posesji.

Mając na względzie strukturę funkcjonalną terenów, wyznaczoną w projekcie studium, odpady wytwarzane będą na przeważającym obszarze objętym studium. Odpady komunalne będą pochodzić z terenów mieszkaniowych, jak i z terenów usług oraz usług i produkcji, w składzie których mogą znajdować się odpady klasyfikowane jako niebezpieczne. Można założyć, że przyjęty w gminie system gospodarowania odpadami spowoduje zauważalną poprawę ekologicznych warunków życia jego mieszkańców i wpłynie korzystnie na stan środowiska.

8. Zasoby przyrodnicze

Ustalenia studium utrzymują istniejące elementy systemu przyrodniczego obszaru opracowania obejmujące tereny rolne R o łącznej powierzchni ok. 4208 ha, tereny zieleni chronionej ZE o łącznej powierzchni ok. 917,5 ha, w tym ok. 122,5 ha, zlokalizowane wzdłuż rzeki Ropy. Ponadto w studium utrzymuje się tereny lasów ZL o łącznej pow. ok. 1356,5 ha, tereny rolne z możliwością dolesień o łącznej pow. ok. 208,4 ha. oraz wód powierzchniowych Ws o pow. ok. 46,2 ha, a także tereny zieleni urządzonej ZP o łącznej powierzchni 6,7 ha oraz tereny ogrodów działkowych ZD o łącznej powierzchni 4,8 ha. Ponadto w studium wyznaczono tereny rolne z możliwością dolesień Rd o łącznej pow. ok. 12 ha oraz tereny dolesień Zld o łącznej pow. 25,1 ha.

Gospodarka leśna winna być prowadzona w kierunku dostosowywania drzewostanów do potencjalnych siedlisk i zwiększania bioróżnorodności. Szczególnej uwagi wymaga zagospodarowanie stref brzegowych lasu, stanowiących szczególnie wrażliwe ekosystemy podatne na degradację antropogeniczną. Kluczową kwestią ochrony bioróżnorodności istniejących fitocenoz leśnych jest zapobieganie synantropizacji szaty roślinnej. W związku z powyższym zagospodarowanie terenów zieleni w obszarze opracowania winno uwzględniać dobór rodzimych gatunków drzew i krzewów ze szczególną preferencją gatunków wyniszczonych na skutek antropopresji.

W obszarze kompleksów rolnych wskazane jest wprowadzanie zadrzewień śródpolnych, mających wpływ przede wszystkim na kształtowanie warunków mikroklimatycznych (zmniejszanie siły wiatru, temperatury, wzrost wilgotności powietrza), a co za tym idzie poprawiających bilans wodny gleby oraz wpływających na wzrost różnorodności biologicznej terenu.

Z przyrodniczego punktu widzenia, część obszaru studium zlokalizowanego w obrębie rzeki Ropy, obejmuje tereny i ekosystemy pełniące istotne funkcje ekologiczne oraz charakteryzujące się wysoką wrażliwością i podatnością na degradację antropogeniczną. W obrębie dolin rzecznych występuje wysoka podatność na degradację antropogeniczną przejawiająca się głównie zagrożeniem zanieczyszczenia wód podziemnych aluwialnych, co wymaga szczególnej ochrony z uwagi na lokalizację przedmiotowego obszaru w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych Nr 433 Dolina rzeki Wisłoki.

Potencjalnym źródłem zagrożeń dla środowiska gruntowo – wodnego w obszarze studium będą tereny rolnicze. Do głównych obszarowych rodzajów zanieczyszczeń z terenów upraw rolnych należą azotany i fosforany pochodzące ze stosowania nawozów mineralnych i naturalnych, stosowanych w nadmiernych dawkach lub w niewłaściwy sposób oraz substancje toksyczne głównie metale ciężkie pochodzące z chemicznych środków

ochrony roślin (również osadów ściekowych i kompostów przemysłowych). W celu ograniczenia zagrożeń konieczne jest stosowanie podstawowych zasad zmniejszających ryzyko zanieczyszczenia, dotyczących w szczególności dawek, terminów i warunków stosowania nawozów i środków ochrony roślin (zebranych m.in. w Kodeksie Dobrej Praktyki Rolniczej wydanym przez Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Ministerstwo Środowiska, Warszawa 2002 oraz regulowanych przepisami ustawy o nawozach i nawożeniu).

Źródłem antropopresji (ogół działań człowieka, zarówno planowych i przypadkowych, mających wpływ na środowisko przyrodnicze) będzie zwłaszcza rozwój funkcji usługowej, produkcyjnej oraz składowo – magazynowej. Ustalenia studium wpłyną na uszczuplenie terenów biologicznie czynnych, jak również spowodują trwałe wykluczenie części gruntów rolnych, pod nowoprojektowaną zabudowę oraz komunikację.

Rozwój utrwalonej funkcji mieszkaniowej na obszarze objętym projektem studium, stanowiącej uzupełnienie i kontynuację istniejących zespołów zabudowy wzdłuż lokalnych dróg, nie spowoduje znaczących oddziaływań. Natomiast nowoprojektowane zespoły zabudowy mieszkaniowej i mieszkaniowo – usługowej będą wymagały trwałego wykluczenia części gruntów rolnych, pod nowoprojektowaną zabudowę oraz komunikację.

Wpływ zabudowy części terenu na warunki przyrodnicze dotyczy przede wszystkim:

- zmian w lokalnym obiegu wody – zmniejszenie zasilania przez pokrycie terenu materiałami nieprzepuszczalnymi, odprowadzanie wód kanalizacją,
- dodatkowej dostawy energii ze źródeł sztucznych (wypromieniowywanie ciepła z budynków w sezonie grzewczym) oraz
- wprowadzenia źródeł uciążliwości – emisja zanieczyszczeń pyłowo – gazowych, powstawanie ścieków socjalnych, technologicznych i potencjalnie zanieczyszczonych wód opadowych.

Zasięg i natężenie tych oddziaływań będzie uzależnione od specyfiki i skali realizowanych przedsięwzięć inwestycyjnych; podstawowym warunkiem ograniczania niekorzystnego wpływu będą odpowiednie rozwiązania infrastrukturalne szczególnie w zakresie gospodarki ściekowej i gospodarki odpadami.

Dla ochrony istniejących zasobów przyrodniczych najistotniejsze rozwiązania studium dotyczą:

- zagospodarowania terenów rolniczych w postaci trwałych użytków zielonych oraz zieleni naturalnej stanowiącej zadrzewienia i zakrzewienia śródpolne;
- ochrony naturalnie ukształtowanych koryt rzek i potoków,
- rewitalizacji zdewastowanych odcinków koryt rzek i potoków,
- zakazu obsad nowymi zadrzewieniami i zakrzewieniami wzdłuż linii brzegowych,
- zakazu działań w obrębie koryta rzecznej, mogących spowodować wzrost zagrożenia powodziowego,
- zakazu budowy obiektów i budowli, za wyjątkiem związanych z ochroną przeciwpowodziową i gospodarką wodną.

9. Krajobraz

Realizacja ustaleń studium nie powinna wpłynąć na wytworzenie barier i fragmentacji środowiska w dolinie rzeki Ropy. W dolinie rzeki Ropy obowiązuje ochrona przed zabudową oraz wymóg utrzymania naturalnej zieleni

łęgowej. Dopuszcza się zagospodarowanie rekreacyjne brzegów z wykluczeniem obiektów kubaturowych. Potoki należy utrzymać w ich naturalnym biegu, z zachowaniem bądź odtworzeniem naturalnej obudowy biologicznej. Ustalenia studium określają zasady zabudowy i zagospodarowania terenów tak, aby zachowane zostały wymogi ochrony, utrzymania i zachowania najwartościowszych elementów zabytkowych i kulturowo – krajobrazowych. Nowoprojektowane tereny mieszkaniowe i mieszkaniowo – usługowe częściowo stanowią logiczną kontynuację lub uzupełnienie istniejącej zabudowy, co w efekcie pozwoli na racjonalne zagospodarowanie i uporządkowanie przestrzeni. Jednocześnie nowoprojektowane tereny zabudowy zostały obwarowane ustaleniami, których celem jest zachowanie i ekspozycja elementów historycznego układu przestrzennego w zakresie rozplanowania układu komunikacyjnego, linii zabudowy, kompozycji zieleni, a także dostosowania skali i formy nowoprojektowanej i modernizowanej zabudowy do historycznego otoczenia, w zakresie rozplanowania, skali i bryły i użytych materiałów. Ponadto studium ustala zakaz lokalizacji dominant architektonicznych i urządzeń technicznych o wysokości przekraczającej 15,0 m, przesłaniających krajobraz i obiekty o istotnej wartości zabytkowej. Nowoprojektowane obiekty usługowe, produkcyjne i składowo – magazynowe dla zminimalizowania negatywnych skutków, winny się charakteryzować dbałością o estetykę zagospodarowania terenu (rozwiązania w zakresie brył obiektów i detalu architektonicznego, materiały wykończeniowe, kolorystyka, zagospodarowanie otoczenia).

X. ZAGROŻENIA ZWIĄZANE Z USTALENIAMI STUDIUM

Zaproponowane ustalenia studium minimalizują negatywne oddziaływanie na środowisko obszaru. Źródłem ewentualnych zagrożeń może być niepełna realizacja ustaleń studium, wpływających na komponenty środowiska.

- Tereny komunikacji – istnieje możliwość niewprowadzenia nowych i niezmodernizowania istniejących tras komunikacyjnych oraz niewyposażenia dróg o wysokim natężeniu ruchu w bariery dźwiękochłonne oraz niewyposażenia terenów w kanalizację deszczową – nie przyczyni się do poprawy stanu środowiska oraz nie wpłynie na ograniczenie przekraczania dopuszczalnych poziomów natężenia hałasu na terenach sąsiednich i zabudowy mieszkaniowej.
- Tereny usług – istnieje możliwość użytkowania i zagospodarowania terenów w sposób niezgodny z ustaleniami studium, obciążenia ruchem komunikacyjnym, zabezpieczenia niedostatecznej ilości miejsc parkingowych oraz przekroczenia uciążliwości poza granice działek – w efekcie może to doprowadzić do uciążliwości dla terenów sąsiednich oraz konfliktów społecznych.
- Tereny produkcyjne i infrastrukturalne – istnieje możliwość niewłaściwego rozplanowania zagospodarowania działek budowlanych, powodujące przekroczenie uciążliwości poza granice zajmowanej działki, jak również obciążenie ruchem komunikacyjnym.
- Tereny zabudowy mieszkaniowej i mieszkaniowo – usługowej – istnieje prawdopodobieństwo długotrwałego procesu termomodernizacji budynków, wymiany i modernizacji systemów grzewczych i utrzymywanie się przekroczonych dopuszczalnych natężeń zanieczyszczeń w atmosferze wywołanych niską emisją. Pewnym zagrożeniem wydaje się mieszanie funkcji mieszkaniowych z usługowymi na jednym terenie, bez istotnego ograniczenia rodzajowego i udziałowego tych ostatnich. Wynika to jednak z istniejącego zagospodarowania

i użytkowania terenów, jak również konieczności uszczegółowienia ustaleń w tym zakresie na etapie planu miejscowego.

Zastrzeżenia może natomiast wzbudzać niedostateczne wyodrębnienie terenów mieszkaniowych od usługowych i produkcyjnych – zauważalna jest niedostateczna ilość terenów zielonych, pełniących funkcję stricte buforową, wprowadzających naturalną ochronę obszarów podlegających ochronie akustycznej.

Rozdzielanie terenów jedynie trasami komunikacyjnymi może powodować immisję uciążliwości na tereny mieszkaniowe. Ustalenia studium zakładają wyposażenie terenów produkcyjnych i infrastruktury w zieleń ochronną i izolacyjną, jednak z uwagi na indywidualne zagospodarowanie terenów, jak i skalę rysunku studium, nie jest to w pełni uwzględnione w części graficznej studium. Nowoprojektowane zainwestowanie terenów, zwłaszcza produkcyjnych, może przyczynić się do pogorszenia stanu jakości środowiska, niemniej jednak jeśli inwestorzy ograniczą oddziaływanie inwestycji do granic swojej nieruchomości to można założyć, że efekt skumulowany nie będzie znaczący.

Reasumując, ewentualne zagrożenia dla środowiska wynikłe z realizacji ustaleń studium w zakresie kształtowania i porządkowania ładu przestrzennego, wyznaczenia znacznej ilości terenów inwestycyjnych i komercyjnych, wyposażenia obszaru w infrastrukturę komunikacyjną i liniową – mogą przede wszystkim wynikać z niepełnego wdrożenia planu miejscowego oraz braku rozwiązań systemowych w tym zakresie. Zazwyczaj bowiem najczęstszymi przyczynami braku efektów lub wręcz pogorszenia się stanu istniejącego są:

- niewłaściwe proporcje ustalania powierzchni zabudowy do powierzchni biologicznie czynnej
- narastająca dysproporcja między przyrostem substancji budowlanej, zwłaszcza mieszkaniowej a poziomem wyposażenia obszaru w infrastrukturę komunikacyjną i kanalizacyjną,
- dowolna interpretacja ustaleń studium w polityce realizacyjnej, poprzedzonej nieprawidłowymi ustaleniami planu, prowadząca w efekcie do chaosu przestrzennego obszaru,
- brak realizacji ustaleń odnoszących się do kształtowania terenów otwartych i zielonych,
- dopuszczenie do zaśmiecenia terenów, będącego efektem nieudolnego systemu gospodarki odpadami.

Zainwestowanie nowych terenów, w tym przekształcenie terenów rolnych w inwestycyjne, wiąże się z ubytkiem powierzchni biologicznie czynnej, jak również zmianą gospodarki ściekowej, wzrostem emisji zanieczyszczeń i hałasu, jak również wytwarzanych odpadów. Stąd szczególna rola samorządu lokalnego w konsekwentnej egzekucji przepisów obowiązującego prawa, w tym lokalnego, jakim jest plan zagospodarowania przestrzennego. Naturalną konsekwencją uchwalenia studium jest przystąpienie prac do planu miejscowego. Bowiem dopiero pełna realizacja ustaleń planu, uwzględniająca zarówno nakazy, jak i zakazy, jak też ogólne zasady zabudowy i zagospodarowania terenów, zminimalizuje ewentualne zagrożenia środowiska, które prowadziłyby do zagrożenia zdrowia i życia mieszkańców.

XI. PROPOZYCJE ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W STUDIUM

Projekt studium uwzględnia rozwiązania mające na celu zmniejszenie, ograniczenie, a nawet wyeliminowanie negatywnych oddziaływań na środowisko, związanych z docelową realizacją jego ustaleń. Zasady zabudowy i zagospodarowania terenów przyjęte w studium, a także racjonalna eksploatacja, promująca użytkowanie terenów bezpiecznych nie tylko pod względem ekonomicznym, ale i ekologicznym – pozwoli na minimalizację negatywnych oddziaływań na środowisko i ochrony jego zasobów.

Przedmiotowy projekt studium jest zgodny z uwarunkowaniami i kierunkami ekofizjograficznymi gminy Biecz. Dla całego obszaru wprowadzono zapisy minimalizujące emisję zanieczyszczeń do atmosfery oraz rozwiązania przestrzenne ograniczające szkodliwe oddziaływanie akustyczne na środowisko życia ludzi, wprowadzono również znaczące regulacje w zakresie gospodarki wodno – ściekowej i ochrony wód. Mając na względzie fakt, iż studium, jako narzędzie polityki przestrzennej, wymaga uszczegółowienia na etapie planu miejscowego, a docelowo – wdrażania w powiązaniu z przepisami odrębnymi służącymi ochronie środowiska – można przyjąć, że racjonalna realizacja ustaleń studium przyczyni się do zrównoważonego korzystania ze środowiska, pozwalając na utrzymanie jego funkcjonowania na nie pogorszonym poziomie. W związku z powyższym nie wydaje się celowe przedstawianie rozwiązań alternatywnych.

XII. TRANSGRANICZNE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO

Realizacja ustaleń studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Biecz nie będzie powodować transgranicznych oddziaływań na środowisko.

XIII. PROGNOZOWANY WPŁYW USTALEŃ STUDIUM NA RYZYKO WYSTĄPIENIA POWAŻNYCH AWARII

Określenie „poważnej awarii” wprowadzone zostało ustawą z dnia 27 kwietnia 2001 roku – Prawo ochrony środowiska. Zgodnie z definicją ustawową przez poważną awarię rozumie się *„zdarzenie, w szczególności emisję, pożar lub eksplozję, powstałe w trakcie procesu przemysłowego, magazynowania lub transportu, w których występuje jedna lub więcej niebezpiecznych substancji, prowadzące do natychmiastowego powstania zagrożenia życia lub zdrowia ludzi lub środowiska lub powstania takiego zagrożenia z opóźnieniem”*.

Kryteria charakteryzujące poważne awarie precyzuje rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 grudnia 2002 roku w sprawie poważnych awarii objętych obowiązkiem zgłoszenia do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, i tak o poważnej awarii mówimy o ile spełnia jedno z następujących kryteriów:

- były następstwem pożaru, eksplozji lub uwolnienia w trakcie procesu przemysłowego co najmniej 5% ilości

jednej z substancji niebezpiecznych decydujących o zaliczeniu zakładu do zakładu o dużym ryzyku wystąpienia awarii;

- były następstwem pożaru, eksplozji lub uwolnienia w trakcie procesu magazynowania lub transportu dowolnej ilości co najmniej jednej z substancji niebezpiecznych wymienionych w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 9 kwietnia 2002 roku, jeżeli powodują m.in. co najmniej jeden z następujących rodzajów skutków w środowisku:
  - trwałe uszkodzenie lub zniszczenie środowiska, o powierzchni co najmniej 1 ha, z zastrzeżeniem poniższych punktów,
  - trwałe uszkodzenie lub zniszczenie obiektu poddanego pod ochronę, na podstawie przepisów o ochronie przyrody, w drodze uznania za pomnik przyrody lub stanowisko dokumentacyjne,
  - trwałe uszkodzenie lub zniszczenie jednego lub kilku elementów przyrodniczych środowiska, bez względu na wielkość uszkodzonej lub zniszczonej powierzchni, na obszarze poddanym pod ochronę na podstawie przepisów o ochronie przyrody, stanowiącym park narodowy, rezerwat przyrody, park krajobrazowy, obszar chronionego krajobrazu, użytek ekologiczny lub zespół przyrodniczo – krajobrazowy,
  - zanieczyszczenie cieków naturalnych lub kanałów, na długości co najmniej 5 km,
  - zanieczyszczenie poziomów wodonośnych wód podziemnych na obszarze ich zalegania, o powierzchni co najmniej 1 ha.

Planowane użytkowanie terenu w związku z funkcją produkcji, składów i magazynów na terenach P może powodować ryzyko wystąpienia poważnej awarii; wyeliminowanie czy ograniczenie możliwości wystąpienia poważnej awarii wymaga bezwzględnego przestrzegania przepisów szczególnych dotyczących transportu i przechowywania substancji i materiałów niebezpiecznych.

XIV. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU

W granicach obszaru objętego studium zlokalizowany jest fragment Obszaru Natura 2000 „Wisłoka z dopływami” (kod: PLH180052). Do tej formy ochrony przyrody należy koryto Ropy wraz odcinkiem Libuszanki. Ustalenie studium, przywołane we wcześniejszej części niniejszego opracowania uwzględniają ochronę obszarów Natura 2000.

Projekt studium wprowadza szereg ustaleń ograniczających potencjalny niekorzystny wpływ projektowanych terenów na środowisko. Do najistotniejszych rozwiązań należą przede wszystkim:

- 1) zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, z wyłączeniem inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej i drogowej oraz dopuszczeniem zabudowy systemami fotowoltaicznymi (na terenach Rpv),
- 2) zakaz lokalizacji inwestycji powodujących przekroczenie standardów jakości środowiska,
- 3) wszelkie działania inwestycyjne, w tym: realizacja obiektów budowlanych, sieci i urządzeń infrastruktury technicznej i komunikacyjnej, ich przebudowa i remonty, wymagają zapewnienia zachowania ciągłości systemu melioracyjnego;
- 4) nakaz budowy i rozbudowy sieci kanalizacji sanitarnej i deszczowej, w tym rozwój systemu kanalizacji deszczowej w sposób zapewniający podczyszczenie wód opadowych z terenów komunikacji i nawierzchni utwardzonych – zgodnie z obowiązującymi przepisami w tym zakresie;
- 5) zakaz lokalizacji nowych obiektów budowlanych innych niż urządzenia wodne i przeciwpowodziowe oraz urządzenia infrastruktury drogowej i technicznej w odległości mniejszej niż 15,0 m od linii brzegowej, tj. od górnej krawędzi skarpy brzegowej cieków wodnych;
- 6) zakaz grodzenia nieruchomości przylegających do wód powierzchniowych zgodnie z przepisami ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (tekst jedn. Dz.U. z 2015 r., poz. 469 ze zm.);
- 7) ze względu na ochronę powietrza atmosferycznego, ustalono nakaz zaopatrzenia w ciepło w oparciu o własne i lokalne źródła energii, bazujące na wykorzystaniu paliw ekologicznych (np. gaz LPG), energii elektrycznej lub odnawialnych źródeł energii (pompy ciepła, baterie słoneczne, itp.);
- 8) w zakresie ochrony przed hałasem ustalono nakaz dotrzymania dopuszczalnych poziomów hałasu dla poszczególnych rodzajów terenu, określonych wskaźnikami hałasu LDWN, LN, LAeq D i LAeq N;
- 9) w zakresie gospodarki odpadami ustalono nakaz odbioru i gromadzenia odpadów w systemie zorganizowanym, przy stosowaniu na całym obszarze jednolitych zasad, zgodnie z systemem gospodarowania odpadami przyjętym w gospodarce komunalnej gminy.

XV. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA

Przyjęte metody analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu winny umożliwiać monitoring - w podstawowym zakresie, tj. w zakresie zgodności użytkowania i zagospodarowania terenów z ustaleniami studium oraz rzeczywistej presji na środowisko.

XVI. ANALIZA ZGODNOŚCI UŻYTKOWANIA I ZAGOSPODAROWANIA TERENÓW Z USTALENIAMI STUDIUM ORAZ DYNAMIKI ZMIAN W STRUKTURZE UŻYTKOWANIA

W trakcie procesu realizacji ustaleń studium mogą pojawić się rozbieżności pomiędzy samymi ustaleniami studium i wynikającym z nich prognozowanym zakresem oddziaływania na środowisko, a rzeczywistym stopniem przekształcenia przestrzeni oraz, będącym jego następstwem, realnym wpływem na komponenty środowiskowe. Celowe wydaje się zatem monitorowanie realizacji skutków ustaleń studium, w celu zidentyfikowania i wykluczenia najbardziej niekorzystnych.

Z art. 32 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 199 ze zm.) wynika obowiązek sporządzenia okresowych ocen aktualności SUIKZP oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, co najmniej raz na kadencję rady gminy. Monitoring skutków realizacji ustaleń studium prowadzony będzie w ramach analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym, dokonywanej zgodnie z ww. art. 32 ust. 1 ustawy, przez burmistrza miasta i uwzględniającej m.in. prowadzone na bieżąco rejestry wydanych pozwoleń na budowę oraz rejestry obiektów oddanych do użytku. Analiza zgodności użytkowania i zagospodarowania terenów z ustaleniami studium oraz dynamiki zmian w strukturze użytkowania i zabudowy terenów prowadzona będzie w oparciu o np. wydane pozwolenia na budowę, obiekty oddane do użytkowania, przyjęte w projektach parametry zabudowy.

XVII. OCENA SKUTKÓW REALIZACJI STUDIUM NA ŚRODOWISKO

Dla oceny skutków realizacji ustaleń studium na środowisko proponuje się zastosowanie metod pozwalających na **monitoring presji na środowisko** oraz **stanu jakości środowiska**.

Monitoring presji na środowisko powinien dotyczyć w szczególności realizacji na obszarze objętym studium przedsięwzięć mogących zawsze i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, w tym prowadzenia rejestru i analiz wydawanych decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia.

Dla oceny jakości środowiska proponuje się wykorzystanie wyników Państwowego Monitoringu Środowiska (realizowanego przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Krakowie) w zakresie stanu jakości poszczególnych komponentów środowiska oraz występujących tendencji i dynamiki zmian.

Gromadzone informacje w ramach PMS służą wspomaganie działań na rzecz ochrony środowiska poprzez systematyczne informowanie organów administracji i społeczeństwa o:

- jakości elementów przyrodniczych, dotrzymywaniu standardów jakości środowiska lub innych poziomów określonych przepisami oraz obszarach występowania przekroczeń tych standardów lub innych wymagań,
- występujących zmianach jakości elementów przyrodniczych, przyczynach tych zmian w tym powiązaniach przyczynowo – skutkowych występujących pomiędzy emisjami i stanem elementów przyrodniczych.

Państwowy Monitoring Środowiska (PMŚ) został utworzony ustawą z dnia 20 lipca 1991 roku o Inspekcji Ochrony Środowiska w celu zapewnienia wiarygodnych informacji o stanie środowiska. Zgodnie z art. 23 ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2007 r. Nr 44, poz. 287, z późn. zm.) Główny Inspektor Ochrony Środowiska jest odpowiedzialny za opracowywanie wieloletnich programów Państwowego Monitoringu Środowiska obejmujących zadania wynikające z odrębnych ustaw, zobowiązań międzynarodowych oraz innych potrzeb wynikających z polityki ekologicznej państwa. Programy wojewódzkie Państwowego Monitoringu Środowiska są opracowywane przez wojewódzkie inspektoraty ochrony środowiska.

Ważnym zadaniem w cyklu PMŚ w latach 2013-2015 było pełne wdrożenie nowego systemu gromadzenia, udostępniania i przekazywania danych i informacji o stanie środowiska wytwarzanych w ramach PMŚ, m.in. z wykorzystaniem systemu informacji geograficznej (GIS), a także wdrożenie raportowania o stanie środowiska opartego na jednolitej infrastrukturze informacji przestrzennej w Europie (INSPIRE).

W „Program Państwowego Monitoringu Środowiska na lata 2016-2020” przewidziano kontynuację większości dotychczasowych zadań i jednocześnie zaplanowano realizację nowych zadań wynikających z konieczności wdrożenia do polskiego systemu monitoringu nowych wymagań unijnych. Wiele uwagi zostanie poświęcone monitoringowi wód, w szczególności w zakresie wdrażania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/39/UE z dnia 12 sierpnia 2013 r. w zakresie substancji priorytetowych w dziedzinie polityki wodnej. Ważnym zadaniem będzie również wdrożenie wspomagania systemu rocznych ocen jakości powietrza metodami modelowania matematycznego. Zasadniczym elementem nowego programu PMŚ są zadania związane z zapewnieniem wysokiej jakości wyników pomiarów i ocen w odniesieniu do wszystkich zadań realizowanych w ramach PMŚ.

Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Krakowie realizuje w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska na terenie województwa małopolskiego zadania określone w Programie Monitoringu Środowiska dla Województwa Małopolskiego na lata 2013-2015. Program dla woj. małopolskiego na rok 2016 jeszcze nie został opracowany.

Program Państwowego Monitoringu Środowiska Województwa Małopolskiego stanowi systemem pomiarów, ocen i prognoz stanu środowiska oraz gromadzenia, przetwarzania i rozpowszechniania informacji o środowisku (dot. poszczególnych elementów monitoringu środowiska: powietrze, woda, hałas, pola elektromagnetyczne).

Wojewódzki Program Monitoringu Środowiska zawiera zadania określone w wieloletnim programie opracowywanym przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, wynikające z odrębnych ustaw, zobowiązań międzynarodowych Rzeczypospolitej Polskiej oraz innych potrzeb wynikających z polityki ekologicznej państwa. Realizacja zadań na obszarze województwa małopolskiego związana jest z monitorowaniem głównych elementów środowiska dla oceny działań podejmowanych na rzecz ochrony środowiska oraz stale poszerzających się obowiązków raportowania o stanie poszczególnych komponentów środowiska do instytucji i agend unijnych (Komisja Europejska i Europejska Agencja Środowiska).

XVIII. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM.

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko dotyczy projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Biecz. Przedmiotem niniejszego opracowania jest identyfikacja i analiza prognozowanych oddziaływań na środowisko ustaleń studium.

Podstawowym celem prognozy, opracowywanej równocześnie z projektem studium jest poszukiwanie i wskazanie możliwości rozwiązań planistycznych najkorzystniejszych dla stanu środowiska, poprzez identyfikację i ocenę najbardziej prawdopodobnych wpływów na abiotyczne, biofizyczne i zdrowotne komponenty środowiska określonego obszaru, jakie może wywołać realizacja dyspozycji przestrzennych zawartych w projekcie studium.

Prognozę opracowano zgodnie z wymogami ustawy z dnia 3 października 2008 roku *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r., poz. 1235 z późn. zm.).

Obszar objęty opracowaniem obejmuje częściowo tereny zainwestowane, jak również tereny otwarte, biologicznie czynne, kompleksy gruntów rolnych – użytkowanych rolniczo, nieużytków oraz kompleksów leśnych. Realizacja projektu studium wpłynie na racjonalny proces uzupełnienia i modernizacji istniejącej zabudowy i zagospodarowania, uwzględniający istniejące lokalne uwarunkowania kulturowe oraz środowiskowe. Projekt studium wyznacza tereny przeznaczone pod nową zabudowę mieszkaniową, mieszkaniowo – usługową, usługową, produkcyjną, infrastruktury oraz tereny nowych elementów układu komunikacji.

Należy przyjąć, że realizacja studium w proponowanej wersji będzie miała nieznaczny wpływ na środowisko przyrodnicze. Stan terenów najwartościowszych walorach środowiskowych, poprzez odpowiednio dobrane przeznaczenie i zasady zagospodarowania, nie ulegnie pogorszeniu. Na obszarze objętym studium najbardziej wartościowa przyrodniczo i krajobrazowo jest dolina rzeki Ropy – praktycznie w całości wyłączona z zabudowy i obwarowana ustaleniem studium gwarantującymi jej ochronę. Ponadto projekt studium wprowadza szereg ustaleń ograniczających potencjalny niekorzystny wpływ projektowanych terenów na środowisko. Racjonalne zagospodarowanie i zabudowę przestrzeni obszaru realizują, określone w studium, indywidualnie dla każdego terenu wskaźniki powierzchni biologicznie czynnej oraz wskaźniki intensywności i powierzchni zabudowy.

Zasadnicze rozwiązania projektu studium w aspekcie potencjalnych skutków środowiskowych dotyczą wyznaczenia nowoprojektowanych terenów zabudowy mieszkaniowo – usługowej (MN-U i M-U), usługowej (U), produkcyjno – usługowej oraz magazynowo – składowej (P), a także terenów infrastrukturalnych.

Dla ochrony istniejących, lokalnych zasobów przyrodniczych projekt studium:

- zachowuje tereny zieleni leśnej (ZL o pow. ok. 1365,5 ha),
- zachowuje istniejące kompleksy użytków rolnych (R o łącznej powierzchni ok. 4208 ha),
- zachowuje i wyznacza tereny rolne z możliwością dolesień o łącznej pow. ok. 291,5 ha,
- wyznacza tereny dolesień Zld o łącznej pow. ok. 25,1 ha,

- zachowuje i wyznacza tereny dolin cieków WS z towarzyszącymi zbiorowiskami roślinnymi (zielen ochronna ZE), wraz z zakazem zabudowy i wygrodzeń (o łącznej powierzchni ok. 964 ha),
- zachowuje i wyznacza tereny zieleni urządzonej ZP (o łącznej powierzchni 6,7 ha),
- zachowuje i wyznacza tereny ogrodów działkowych ZD (o łącznej powierzchni 4,8 ha).

Zmiany struktury funkcjonalnej, w tym nowe elementy układu komunikacyjnego są niezbędne ze względu na potrzeby rozwoju na terenie całej gminy Biecz, której obecna polityka przestrzenna idzie w kierunku tworzenia, obok terenów mieszkaniowych: terenów inwestycyjnych i komercyjnych, celem zwiększenia konkurencyjności gminy w stosunku, np. do sąsiednich Gorlic. Zaproponowane zwiększenie terenów przeznaczonych pod zabudowę, nie powinno spowodować istotnego pogorszenia warunków życia mieszkańców oraz wywołać negatywnych skutków dla środowiska, ładu przestrzennego oraz ekosystemu miasta. Projekt studium spełnia te wymagania, zachowując najważniejsze walory przyrodnicze, kulturowe i krajobrazowe obszaru.

Projekt studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania gminy Biecz zawiera ogólne ustalenia z zakresu ochrony środowiska, w związku z czym analiza przeprowadzona w ramach niniejszej prognozy oddziaływania na środowisko jest adekwatna do stopnia szczegółowości ustaleń studium.

W przypadku przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (dotyczy inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej i drogowej oraz fotowoltaicznej), przeprowadza się obligatoryjnie postępowanie w sprawie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w ramach której określa się, analizuje oraz ocenia:

- bezpośredni i pośredni wpływ danego przedsięwzięcia na: środowisko oraz zdrowie i warunki życia ludzi, dobra materialne, zabytki, wzajemne oddziaływanie między tymi elementami, dostępność do złóż kopalin,
- możliwości oraz sposoby zapobiegania i zmniejszania negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko,
- wymagany zakres monitoringu, a także określa zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

XIX. BIBLIOGRAFIA.

- „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania Gminy Biecz” przyjęte uchwałą nr XV/171/99 Rady Miejskiej w Bieczu z dnia 29 grudnia 1999 r. i zmienione uchwałą Nr VII/74/2003 RM w Bieczu.
- „Warunki ekofizjograficzne gminy Biecz ” z 2015 r.
- Lokalny Program Rewitalizacji Miasta Biecz (2008 r.)
- „Rozpoczynamy nowy złoty wiek Biecza. Strategia Rozwoju Lokalnego Gminy Biecz w perspektywie do 2025 roku” – *projekt*
- Program Ochrony Powietrza z Planem Gospodarki Niskoemisyjnej, przyjęty uchwałą Nr XIV/171/2015 Rady Miejskiej w Bieczu z dnia 28 grudnia 2015 r.
- Zintegrowana strategia rozwoju powiatu gorlickiego. Realizacja i modyfikacja zadań na lata 2014 – 2020
- Program ochrony środowiska dla powiatu gorlickiego na lata 2008 – 2016
- Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030 (M.P. z 2012 r. poz. 252)

- Plan Zagospodarowania Województwa Małopolskiego (2003)
- Strategia Rozwoju Województwa Małopolskiego 2011 – 2020
- „Geografia regionalna Polski” Jerzy Kondracki Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 1998,
- „Geomorfologia Polski. Tom 1. Polska Południowa Góry i Wyżyny” praca zbiorowa pod redakcją M. Klimaszewskiego, Państwowe Wydawnictwo Naukowe, Warszawa 1972,
- „Klimat Polski” Alojzy Woś Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 1999.

- Strony www:

http://www.biecz.pl/asp/pl_start.asp?ref=1&typ=13&menu=7&strona=1&schemat=0

<http://bip.malopolska.pl/umbiecz/Article/id,240585.html>

<http://www.powiatgorlicki.pl/>

<http://bip.malopolska.pl/spgorlice/Article/get/id,228844.html>

<http://www.malopolska.pl/Strony/default.aspx>

<http://www.krakow.pios.gov.pl/monitor.php>

<http://www.malopolskie.pl/Srodowisko/Informacje/>

http://www.proekologia.pl/e107_plugins/content/content.php?content.42469.2

<http://www.ekoportal.gov.pl/>

Spis treści

I. DANE OGÓLNE	3
1. Przedmiot opracowania	3
2. Podstawa prawna opracowania prognozy	3
3. Cel i zakres prognozy	3
4. Metodyka, materiały wykorzystane do sporządzenia prognozy	6
II. POWIĄZANIA Z INNYMI DOKUMENTAMI NA POZIOMIE UE, KRAJU I REGIONU	7
1. Dokumenty na poziomie unijnym:	7
2. Dokumenty na poziomie krajowym:	8
3. Dokumenty na poziomie regionalnym:	11
4. Dokumenty na poziomie powiatowym:	13
5. Dokumenty na poziomie lokalnym:	17
III. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA I LOKALIZACJA OBSZARU OBJĘTEGO OPRACOWANIEM	18
IV. CHARAKTERYSTYKA ŚRODOWISKOWA OBSZARU	20
1. Położenie fizyczno – geograficzne oraz rzeźba terenu (geomorfologia)	20
2. Budowa geologiczna	21
3. Warunki hydrogeologiczne. Hydrografia terenu	23
3.1. ZASOBY WODNE – WODY PODZIEMNE	23
3.2. ZASOBY WODNE – WODY POWIERZCHNIOWE	25
4. Klimat i warunki meteorologiczne	27
5. Zasoby przyrodnicze i krajobrazowe	28
6. Zasoby kulturowe i zabytki	33
6.1. Zespoły i obiekty miasta i gminy Biecz, wpisane do rejestru zabytków nieruchomych woj. małopolskiego:	34
6.2. Zespoły i obiekty miasta i gminy Biecz, wpisane do Gminnej Ewidencji Zabytków:	35
6.3. Zespoły i obiekty miasta i gminy Biecz, wskazane do objęcia Gminną Ewidencją Zabytków w gminie Biecz (na podstawie Kart Ewidencji Wojewódzkiej):	42
6.4. Stanowiska archeologiczne ujęte w ewidencji Archeologicznego Zdjęcia Polski:	42
7. Jakość powietrza.	44
8. Hałas	46
9. Promieniowanie elektromagnetyczne	48
10. Obszary chronione na mocy przepisów ustawy o ochronie przyrody i dyrektyw unijnych	49
10.1. OBSZARY NATURA 2000	49
10.2. POMNIKI PRZYRODY	51
10.3. ZNACZENIE OBSZARU W SIECI OBSZARÓW CHRONIONYCH	51
11. Obszary chronione na mocy przepisów ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych	52
11.1. GRUNTY LEŚNE. LASY	52

11.2. GRUNTY ROLNE. GLEBY	53
12. Obszary zagrożone powodzią i ochrona przeciwpowodziowa	54
13. Obszary zagrożone osuwaniem się mas ziemnych.....	56
14. Występowanie udokumentowanych złóż kopalin	58
V. UWARUNKOWANIA EKOFIZJOGRAFICZNE	59
VI. USTALENIA STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY BIECZ	62
1. Kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów.....	62
1.1. Podział na strefy	62
1.2. Podział na obszary	64
1.3. Kierunki i wskaźniki dotyczące zabudowy, zagospodarowania oraz użytkowania terenów.....	70
1.4. Tereny wyłączone z zabudowy.....	72
1.5. Kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów wynikające z Audytu Krajobrazowego.....	72
2. Ustalenia studium w zakresie ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków	73
3. Ustalenia studium określające zasady ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody, krajobrazu, w tym krajobrazu kulturowego	74
4. Ustalenia studium w zakresie infrastruktury technicznej.....	77
5. Ustalenia studium w zakresie infrastruktury komunikacyjnej	79
VII. KIERUNKI I PRZEWIDYWANA INTENSYWNOŚĆ NIEPOŻĄDANYCH PRZEKSZTAŁCEŃ I DEGRADACJI ŚRODOWISKA PRZY DOTYCHCZASOWYM UŻYTKOWANIU I ZAGOSPODAROWANIU OBSZARU, W SYTUACJI BRAKU STUDIUM – WARIANT „0”	80
VIII. IDENTYFIKACJA ODDZIAŁYWAŃ ZWIĄZANYCH Z PLANOWANYMI FUNKCJAMI OBSZARU.....	82
IX. PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA REALIZACJI USTALEŃ PROJEKTU STUDIUM NA KOMPONENTY ŚRODOWISKA	84
1. Wody powierzchniowe i podziemne	84
2. Klimat.....	86
3. Gleby.....	86
4. Powietrze atmosferyczne.....	87
5. Klimat akustyczny	88
6. Promieniowanie elektromagnetyczne niejonizujące.....	91
7. Odpady	93
8. Zasoby przyrodnicze.....	94
9. Krajobraz.....	95
X. ZAGROŻENIA ZWIĄZANE Z USTALENIAMI STUDIUM	96
XI. PROPOZYCJE ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W STUDIUM.....	98
XII. TRANSGRANICZNE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO	98

XIII. PROGNOZOWANY WPŁYW USTALEŃ STUDIUM NA RYZYKO WYSTĄPIENIA POWAŻNYCH AWARII	98
XIV. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU	99
XV. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA	100
XVI. ANALIZA ZGODNOŚCI UŻYTKOWANIA I ZAGOSPODAROWANIA TERENÓW Z USTALENIAMI STUDIUM ORAZ DYNAMIKI ZMIAN W STRUKTURZE UŻYTKOWANIA	101
XVII. OCENA SKUTKÓW REALIZACJI STUDIUM NA ŚRODOWISKO.....	101
XVIII. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM.....	103
XIX. BIBLIOGRAFIA	104